

Uradni list

Evropske unije

L 115

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 56

25. april 2013

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) št. 345/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o evropskih skladih tveganega kapitala ⁽¹⁾ 1
- ★ Uredba (EU) št. 346/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o evropskih skladih za socialno podjetništvo ⁽¹⁾ 18
- ★ Uredba (EU) št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o smernicah za vseevropsko energetska infrastrukturo in razveljavitvi Odločbe št. 1364/2006/ES in spremembi uredb (ES) št. 713/2009, (ES) št. 714/2009 in (ES) št. 715/2009 ⁽¹⁾ 39

Cena: 4 EUR

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 345/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 17. aprila 2013

o evropskih skladih tveganega kapitala

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) S tveganim kapitalom se zagotavljajo finančna sredstva podjetjem, ki so običajno zelo majhna, so v začetnih fazah svojega obstoja ter imajo velik potencial za rast in širitev. Poleg tega skladi tveganega kapitala podjetjem zagotavljajo pomembno strokovno znanje in izkušnje,

poslovne stike, vrednost blagovne znamke in strateško svetovanje. Skladi tveganega kapitala z zagotavljanjem finančnih sredstev in svetovanja tem podjetjem spodbujajo gospodarsko rast, prispevajo k ustvarjanju delovnih mest in k mobilizaciji kapitala, spodbujajo ustanavljanje in širitev inovativnih podjetij, pospešujejo njihove naložbe v raziskave in razvoj ter spodbujajo podjetništvo, inovacije in konkurenčnost v skladu s cilji Strategije Evropa 2020, kakor so določeni v sporočilu Komisije z dne 3. marca 2010 z naslovom „Evropa 2020: Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ (Evropa 2020) ter v okviru dolgoročnih izzivov držav članic, na primerih tistih, ki so opredeljeni v poročilu evropskega sistema za analizo strategij in politik iz marca 2012 z naslovom „Globalni trendi 2030 - državljani v povezanem svetu in svetu, ki ima več centrov“ (*Global Trends 2030 – citizens in an interconnected and polycentric world*).

- (2) Določiti je treba skupni okvir pravil v zvezi z uporabo oznake „EuVECA“ za kvalificirane sklade tveganega kapitala, zlasti sestavo portfelja skladov, ki delujejo pod to oznako, njihove upravičene naložbene cilje, naložbena orodja, ki jih lahko uporabljajo, in kategorije vlagateljev, ki so upravičeni do vlaganja v takšne sklade, z enotnimi pravili v Uniji. Brez takšnega skupnega okvira obstaja tveganje, da države članice sprejemajo različne ukrepe na nacionalni ravni, kar bi neposredno negativno vplivalo na dobro delovanje notranjega trga in ga oviralo, saj bi za sklade tveganega kapitala, ki želijo delovati v celotni Uniji, v različnih državah članicah veljala različna pravila. Poleg tega bi lahko različne zahteve glede kakovosti sestave portfelja, naložbenih ciljev in upravičenih vlagateljev povzročile različne stopnje varstva vlagateljev ter ustvarile nejasnost v zvezi z naložbenim predlogom, povezanim s kvalificiranimi skladi tveganega kapitala. Vlagatelji bi morali imeti tudi možnost primerjati naložbene predloge različnih kvalificiranih skladov tveganega kapitala. Odpraviti je treba bistvene ovire za čezmejno zbiranje sredstev prek kvalificiranih skladov tveganega kapitala in preprečiti izkrivljanje konkurence med temi skladi ter preprečiti, da bi v prihodnosti nastale podobne ovire pri trgovanju in bistvena izkrivljanja konkurence. Zato je ustrezna pravna podlaga za to uredbo člen 114 Pogodbe o delovanju Evropske Unije (PDEU), kot se razlaga z ustaljeno sodno prakso Sodišča Evropske unije.

⁽¹⁾ UL C 175, 19.6.2012, str. 11.

⁽²⁾ UL C 191, 29.6.2012, str. 72.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. marca 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 21. marca 2013.

- (3) Sprejeti je treba uredbo, ki bo določila enotna pravila za kvalificirane sklade tveganega kapitala in naložila ustrezne obveznosti njihovim upraviteljem v vseh državah članicah, ki želijo zbirati kapital v celotni Uniji v okviru oznake „EuVECA“. S temi zahtevami bi bilo treba zagotoviti zaupanje vlagateljev, ki želijo vlagati v sklade tveganega kapitala.
- (4) Z opredelitvijo zahtev glede kakovosti za uporabo oznake „EuVECA“ v obliki uredbe se zagotovi, da se te zahteve neposredno uporabljajo za upravitelje kolektivnih naložbenih podjetij, ki zbirajo sredstva z uporabo te oznake. To prav tako zagotavlja enotne pogoje za uporabo te oznake s tem, da se prepreči obstoj različnih nacionalnih zahtev, ki so posledica prenosa direktive. Upravitelji kolektivnih naložbenih podjetij, ki uporabljajo oznako, bi morali upoštevati enaka pravila v celotni Uniji, kar bo tudi povečalo zaupanje vlagateljev. S to uredbo se zmanjšuje regulativna zapletenost in stroški upraviteljev za ravnanje v skladu s pogosto različnimi nacionalnimi pravili, ki urejajo sklade tveganega kapitala, zlasti za upravitelje, ki želijo kapital zbirati čezmejno. Prav tako prispeva k odpravi izkrivljanja konkurence.
- (5) Kot je navedeno v sporočilu Komisije z dne 7. decembra 2011 z naslovom „Akcijski načrt za boljši dostop do finančnih sredstev za MSP“, bi morala Komisija leta 2012 končati preučevanje davčnih ovir za čezmejne naložbe v tvegani kapital, da bo lahko leta 2013 predstavila rešitve, ki bi te ovire odpravile in obenem preprečevale izogibanje plačevanju davkov in davčne utaje.
- (6) Obstajati bi morala možnost notranjega ali zunanega upravitelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala. Pri notranjem upravljanju kvalificiranega sklada tveganega kapitala je sklad tudi upravitelj in bi moral zato izpolnjevati zadevne zahteve za upravitelje po tej uredbi in biti registriran v skladu s to uredbo. Vendar kvalificiranemu skladu tveganega kapitala z notranjim upravljanjem ne bi smelo biti dovoljeno, da deluje kot zunanji upravitelj drugih kolektivnih naložbenih podjetij ali kolektivnih naložbenih podjetij vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP).
- (7) Za pojasnitev odnosa med to uredbo ter drugimi pravili za kolektivne naložbene podjeme in njihove upravitelje je treba določiti, da se ta uredba uporablja le za upravitelje kolektivnih naložbenih podjetij, ki niso KNPVP iz področja uporabe Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) ⁽¹⁾, ki so bili ustanovljeni v Uniji in so registrirani pri pristojnem organu v matični državi članici v skladu z Direktivo 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov ⁽²⁾, če ti upravitelji upravljajo portfelje kvalificiranih skladov tveganega kapitala. Vendar bi moralo biti zunanjim upraviteljem kvalificiranih skladov tveganega kapitala, ki so registrirani v skladu s to uredbo, dovoliti tudi upravljanje KNPVP, če za to pridobijo dovoljenje v skladu z Direktivo 2009/65/ES.
- (8) Poleg tega se ta uredba uporablja le za upravitelje tistih kolektivnih naložbenih podjetij, katerih upravljanja sredstva skupaj ne presegajo praga iz točke (b) člena 3(2) Direktive 2011/61/EU. Za namene te uredbe se prag izračuna na enak način kot prag iz točke (b) člena 3(2) Direktive 2011/61/EU.
- (9) Vendar pa bi morali imeti upravitelji skladov tveganega kapitala, registrirani v skladu s to uredbo in katerih skupna upravljanja sredstva naknadno presežejo prag iz točke (b) člena 3(2) Direktive 2011/61/EU ter zato potrebujejo dovoljenje pristojnih organov matične države članice v skladu s členom 6 navedene direktive, možnost še naprej uporabljati oznako „EuVECA“ v zvezi s trženjem kvalificiranih skladov tveganega kapitala v Uniji, pod pogojem, da izpolnjujejo zahteve iz navedene direktive in v zvezi s kvalificiranimi skladi tveganega kapitala še naprej ves čas izpolnjujejo določene zahteve za uporabo oznake „EuVECA“ iz te uredbe. To velja tako za obstoječe kvalificirane sklade tveganega kapitala, kot za tiste, ki so ustanovljeni po prekoračitvi praga.
- (10) Kadar upravitelji kolektivnih naložbenih podjetij ne želijo uporabljati oznake „EuVECA“, se ta uredba ne bi smela uporabljati. V teh primerih bi bilo treba še naprej uporabljati veljavna nacionalna pravila in splošna pravila Unije.
- (11) Ta uredba bi morala določiti enotna pravila o značilnostih kvalificiranih skladov tveganega kapitala, zlasti o kvalificiranih portfeljskih podjetjih, v katera bo dovoljeno vlaganje kvalificiranih skladov tveganega kapitala, in naložbenih instrumentih, ki bodo uporabljeni. To je potrebno za jasno razmejitev med kvalificiranim skladom tveganega kapitala in alternativnimi investicijskimi skladi, ki uporabljajo druge, manj specializirane naložbene strategije, na primer odkupe ali špekulativne naložbe v nepremičnine, ki jih ta uredba ne želi spodbujati.

⁽¹⁾ UL L 302, 17.11.2009, str. 32.

⁽²⁾ UL L 174, 1.7.2011, str. 1.

- (12) V skladu s ciljem natančne opredelitve kolektivnih naloženih podjetij, ki bodo zajeti s to uredbo, ter da se zagotovi osredotočenje na zagotavljanje kapitala malim podjetjem v začetnih fazah delovanja, bi morali kot kvalificirani skladi tveganega kapitala veljati skladi, ki name ravajo vsaj 70 % svojih združenih kapitalskih vložkov in neporabljenega kapitala na vpoklic vložiti v taka podjetja. Kvalificiranim skladom tveganega kapitala ne bi smelo biti dovoljeno, da več kot 30 % svojih združenih kapitalskih vložkov in neporabljenega kapitala na vpoklic vložijo v sredstva, ki niso kvalificirane naložbe. To pomeni, da bi bilo treba v življenjski dobi kvalificiranega sklada tveganega kapitala 70 % prag rezervirati za kvalificirane naložbe, 30 % prag pa bi moral biti zgornja meja za nekvalificirane naložbe. Ta praga bi bilo treba izračunati na podlagi zneskov, ki jih je mogoče vložiti po odbitku vseh ustreznih stroškov ter deležev v denarnih sredstvih in njihovih ustreznikih. Ta uredba bi morala določati podrobnosti, potrebne za izračun pragov.
- (13) Namen te uredbe je spodbuditi rast ter inovacije malih in srednjih podjetij (MSP) v Uniji. Naložbe v kvalificirana portfeljska podjetja s sedežem v tretjih državah lahko kvalificiranim skladom tveganega kapitala prinesejo več kapitala ter s tem koristijo MSP v Uniji. Vendar ta uredba v nobenem primeru ne bi smela koristiti naložbam v portfeljska podjetja, ustanovljena v tretjih državah, za katere je značilno pomanjkanje ustreznih dogovorov o sodelovanju med pristojnimi organi matične države članice upravitelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala in z vsako drugo državo članico, v katerih so enote ali deleži kvalificiranega sklada tveganega kapitala namenjeni trženju, ali pomanjkanje učinkovite izmenjave informacij pri davčnih zadevah.
- (14) Kvalificiran sklad tveganega kapitala bi moral biti najprej ustanovljen v Uniji, da bi lahko uporabljal oznako „EuVECA“, kot jo določa ta uredba. Komisija bi morala v dveh letih od datuma začetka uporabe te uredbe pregledati omejitve uporabe oznake „EuVECA“ za sklade, ustanovljene v Uniji, ob upoštevanju izkušenj pri uporabi priporočila Komisije glede ukrepov, namenjenih spodbujanju tretjih držav k uporabi minimalnih standardov dobrega upravljanja pri davčnih zadevah.
- (15) Upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala bi morali biti sposobni med življenjsko dobo sklada privabljati dodatne kapitalske zaveze. Take dodatne kapitalske zaveze med življenjsko dobo kvalificiranega sklada tveganega kapitala bi bilo treba upoštevati pri razmisleku o naslednji naložbi v sredstva, ki niso kvalificirana. Dodatne kapitalske zaveze bi morale biti dovoljene v skladu z merili in pod pogoji iz pravil upravljanja ali ustanovnega akta kvalificiranega sklada tveganega kapitala.
- (16) Kvalificirane naložbe bi morale imeti obliko lastniških ali navideznih lastniških instrumentov. Navidezni lastniški instrumenti so finančni instrumenti, ki so kombinacija lastniškega in dolžniškega kapitala, katerih donos je povezan z dobičkom ali izgubo kvalificiranega portfeljskega podjetja in katerih poplačilo v primeru neizpolnitve obveznosti ni v celoti zavarovano. Taki instrumenti vključujejo vrsto finančnih instrumentov, kot so podrejena posojila, tiha udeležba, udeležbena posojila, pravice do udeležbe pri dobičku, zamenljive obveznice in obveznice z nakupnim bonom. Kot možno dopolnilo – vendar ne kot nadomestilo – za lastniške ali navidezne lastniške instrumente bi morala biti dovoljena zavarovana ali nezavarovana posojila, kot je premostitveno financiranje, ki ga kvalificirani sklad tveganega kapitala odobri kvalificiranemu portfeljskemu podjetju, v katerem ima ta sklad že kvalificirane naložbe, če se za takšna posojila ne uporabi več kot 30 % združenih kapitalskih vložkov in neporabljenega kapitala na vpoklic v kvalificiranem skladu tveganega kapitala. Poleg tega bi moral kvalificirani sklad tveganega kapitala imeti možnost, da od imetnikov deležev tega podjetja kupi obstoječe deleže kvalificiranega portfeljskega podjetja, da bi se odrazile obstoječe poslovne prakse na trgu tveganega kapitala. Za namene zagotavljanja kar največjih priložnosti za zbiranje sredstev, bi morale biti dovoljene tudi naložbe v druge kvalificirane sklade tveganega kapitala. Da bi preprečili zmanjšanje vrednosti naložb v kvalificiranih portfeljskih podjetjih, bi morale biti kvalificiranim skladom tveganega kapitala dovoljene le naložbe v druge kvalificirane sklade tveganega kapitala, pod pogojem, da ti kvalificirani skladi tveganega kapitala niso sami vložili več kot 10 % svojih združenih kapitalskih vložkov in neporabljenega kapitala na vpoklic v druge kvalificirane sklade tveganega kapitala.
- (17) Osrednja dejavnost skladov tveganega kapitala je zagotavljanje sredstev MSP z neposrednimi naložbami. Skladi tveganega kapitala ne bi smeli niti sodelovati v sistemsko pomembnih bančnih dejavnostih zunaj običajnega bonitetnega zakonodajnega okvira (tako imenovano „bančništvo v senci“) niti uporabljati običajnih strategij zasebnega kapitala, kot so odkupi z zadolžitvijo.

- (18) V skladu z Evropa 2020 je namen te uredbe spodbujanje naložb tveganega kapitala v inovativna MSP, ki so zasidrana v resničnem gospodarstvu. Kreditne institucije, investicijska podjetja, zavarovalnice ter finančni in mešani holdingi bi morali biti zato izključeni iz opredelitve kvalificiranih portfeljskih podjetij v tej uredbi.
- (19) Za zagotovitev bistvenega varovala, in sicer da se kvalificirani skladi tveganega kapitala iz te uredbe razlikujejo od širše kategorije alternativnih investicijskih skladov, ki trgujejo z izdanimi vrednostnimi papirji na sekundarnih trgih, je treba določiti pravila tako, da bodo kvalificirani skladi tveganega kapitala vlagali v glavnem v neposredno izdane instrumente.
- (20) Da se upraviteljem kvalificiranih skladov tveganega kapitala omogoči določena stopnja prožnosti pri naložbenem in likvidnostnem upravljanju njihovih kvalificiranih skladov tveganega kapitala, bi moralo biti trgovanje, kot je trgovanje z delnicami ali udeležbami v nekvalificiranih portfeljskih podjetjih ali pridobitve nekvalificiranih naložb, dovoljeno do praga 30 % združenih kapitalskih vložkov in nevpoklicanega kapitala.
- (21) Za zagotovitev, da bo oznaka „EuVECA“ zanesljiva in lahko prepoznavna za vlagatelje v celotni Uniji, bi morali uporabo oznake „EuVECA“ pri trženju kvalificiranih skladov tveganega kapitala po Uniji dovoliti le upraviteljem kvalificiranih skladov tveganega kapitala, ki izpolnjujejo enotna merila kakovosti iz te uredbe.
- (22) Za zagotovitev ločenega in prepoznavnega profila kvalificiranih skladov tveganega kapitala, ki ustreza njihovemu namenu, bi bilo treba določiti enotna pravila o sestavi portfelja in naložbenih tehnikah, ki so dovoljene za take sklade.
- (23) Za zagotovitev, da kvalificirani skladi tveganega kapitala ne prispevajo k razvoju sistemskih tveganj ter da se taki skladi s svojimi naložbenimi dejavnostmi osredotočajo na podpiranje kvalificiranih portfeljskih podjetij, uporaba finančnih vzvodov na ravni sklada ne bi smela biti dovoljena. Upraviteljem kvalificiranih skladov tveganega kapitala bi moralo biti dovoljeno, da najemajo posojila ali izdajajo zadolžnice ali jamstva na ravni kvalificiranega sklada tveganega kapitala le, če so taka posojila, zadolžnice ali jamstva krita z neporabljenim kapitalom na vpoklic in tako ne povečujejo izpostavljenosti sklada prek ravni njegovega kapitala na vpoklic. Gotovinska predplačila vlagateljev kvalificiranega sklada tveganega kapitala, ki so v celoti krita s kapitalskimi obveznostmi teh vlagateljev, ne povečajo izpostavljenosti tega sklada in bi zato morala biti dovoljena. Prav tako bi morala biti dovoljena kratkoročna posojila, s katerimi bi sklad lahko pokrtil izredne potrebe po likvidnosti, ki se lahko pojavijo v obdobju od vlagateljevega poziva za kapital na vpoklic do dejanskega prejetja kapitala na njegove račune, pod pogojem, da znesek takega posojila ne preseže skladovega neporabljenega kapitala na vpoklic.
- (24) Za zagotovitev, da se kvalificirani skladi tveganega kapitala tržijo le vlagateljem z izkušnjami, znanjem in strokovnim znanjem, ki lahko sami odločajo o svojih naložbah in ustrezno ocenijo tveganje teh skladov, in za ohranitev zaupanja vlagateljev v kvalificirane sklade tveganega kapitala bi bilo treba določiti nekatera posebna varovala. Zato bi bilo treba kvalificirane sklade tveganega kapitala tržiti le vlagateljem, ki so profesionalne stranke ali se lahko štejejo za profesionalne stranke v skladu z Direktivo 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov⁽¹⁾. Vendar je za zagotavljanje dovolj širokega nabora vlagateljev za naložbe v kvalificirane sklade tveganega kapitala zaželeno tudi, da imajo dostop do kvalificiranih skladov tveganega kapitala določeni drugi vlagatelji, vključno s premožnimi posamezniki. Za te druge vlagatelje bi bilo treba določiti posebna varovala, da se zagotovi trženje kvalificiranih skladov tveganega kapitala samo vlagateljem z ustreznim profilom za izvajanje takih naložb. Ta varovala izključujejo trženje z uporabo rednih varčevalnih shem. Poleg tega bi bilo treba vodstvenim delavcem, direktorjem ali zaposlenim, ki so vključeni v upravljanje upravitelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala, omogočiti naložbe v kvalificirane sklade tveganega kapitala, ki jih upravljajo, saj imajo ti posamezniki zadostno znanje, da lahko vlagajo v tvegani kapital.

⁽¹⁾ UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

- (25) Za zagotovitev, da oznako „EuVECA“ uporabljajo samo upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala, ki izpolnjujejo enotna merila kakovosti glede ravnanja na trgu, bi morala obstajati pravila o poslovanju in razmerju teh upraviteljev z njihovimi vlagatelji. Iz istega razloga bi bilo treba določiti enotne pogoje glede obravnave nasprotij interesov teh upraviteljev. Ta pravila in pogoji bi morali določati tudi, da imajo upravitelji urejene potrebne organizacijske in administrativne ureditve za zagotavljanje ustreznega obravnavanja nasprotja interesov.
- (26) Kadar namerava upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala prenesti naloge na tretjo osebo, tak prenos ne bi smel vplivati na odgovornost upravitelja do sklada tveganega kapitala in njegovih vlagateljev. Poleg tega upravitelj nalog na tretjo osebo ne bi smel prenesti v tolikšni meri, da ga dejansko ne bi bilo mogoče več obravnavati kot upravitelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala in ima samo še vlogo „poštnega nabiralnika“. Upravitelj bi moral biti še naprej odgovoren za ustrezno izvajanje prenesenih nalog in neprestano izpolnjevanje te uredbe. Prenos nalog ne bi smel ogroziti učinkovitosti nadzora nad upraviteljem, zlasti pa upravitelju ne bi smel preprečiti delovanja v interesu njegovih vlagateljev oziroma takega upravljanja sklada.
- (27) Za zagotovitev integritete oznake „EuVECA“ bi bilo treba določiti merila kakovosti v zvezi z organizacijo upravitelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala. Zato bi bilo treba določiti enotne in sorazmerne zahteve zaradi potrebe po vzdrževanju ustreznih tehničnih in človeških virov.
- (28) Za zagotovitev ustreznega upravljanja kvalificiranih skladov tveganega kapitala in da bi njihovi upravitelji lahko krili morebitna tveganja, ki izhajajo iz njihovih dejavnosti, bi bilo treba določiti enotne in sorazmerne zahteve za upravitelje kvalificiranih skladov tveganega kapitala, da ohranijo zadostna lastna sredstva. Znesek takih lastnih sredstev bi morala zadostovati za zagotavljanje neprekinjenega in ustreznega upravljanja kvalificiranih skladov tveganega kapitala.
- (29) Zaradi varstva vlagateljev je treba zagotoviti ustrezno vrednotenje sredstev kvalificiranega sklada tveganega kapitala. Zato bi morala pravila upravljanja ali ustanovni akti kvalificiranih skladov tveganega kapitala vsebovati določbe o vrednotenju sredstev. S tem bi bilo treba zagotoviti integriteto in preglednost vrednotenja.
- (30) Za zagotovitev, da upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala, ki uporabljajo oznako „EuVECA“, v zadostni meri poročajo o svojih dejavnostih, bi bilo treba vzpostaviti enotna pravila o letnih poročilih.
- (31) Za zagotovitev, da vlagatelji verjamejo v integriteto oznake „EuVECA“, lahko oznako uporabljajo samo upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala s popolnoma pregledno naložbeno politiko in naložbenimi cilji. Zato bi bilo treba določiti enotna pravila o zahtevah po razkritju, ki so obvezna za take upravitelje v zvezi z njihovimi vlagatelji. Zlasti bi morala obstajati predpodbene zahteve po razkritju v zvezi z naložbeno strategijo in cilji kvalificiranih skladov tveganega kapitala, uporabljenimi naložbenimi instrumenti, informacijah o stroških in povezanih bremenitvah ter profilu tveganja/donosa naložbe, ki jo predlaga kvalificirani sklad. Da bi se dosegla visoka stopnja preglednosti, bi morale takšne zahteve po razkritju vključevati tudi informacije o tem, kako se izračunajo prejemi upraviteljev.
- (32) Za zagotovitev učinkovitega nadzora enotnih zahtev iz te uredbe bi moral pristojni organ matične države članice nadzorovati skladnost upraviteljev kvalificiranih skladov tveganega kapitala z enotnimi zahtevami, določenimi v tej uredbi. V ta namen bi morali upravitelji, ki nameravajo svoje kvalificirane sklade tržiti pod oznako „EuVECA“, o tej nameri obvestiti pristojni organ svoje matične države članice. Pristojni organ bi moral registrirati upravitelja, če so zagotovljene vse potrebne informacije in vzpostavljene ustrezne ureditve za skladnost z zahtevami te uredbe. Taka registracija bi morala veljati v celotni Uniji.
- (33) Da bi omogočili učinkovito čezmejno trženje kvalificiranih skladov tveganega kapitala, bi bilo treba registracijo upravitelja izvesti čim hitreje.
- (34) Čeprav ta uredba vsebuje zaščitne ukrepe za zagotovitev ustrezne uporabe skladov, bi morali nadzorni organi zagotavljati, da se te zaščitne ukrepe spoštuje.
- (35) Za zagotovitev učinkovitega nadzora skladnosti z enotnimi merili, določenimi v tej uredbi, bi bilo treba določiti pravila o okoliščinah, v katerih je treba posodobiti informacije, ki se zagotovijo pristojnemu organu v matični državi članici.

- (36) Za učinkovit nadzor zahtev, določenih v tej uredbi, bi bilo treba določiti tudi postopek za čezmejna obvestila med pristojnimi nadzornimi organi, ki se sproži z registracijo upravitelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala v njegovi matični državi članici.
- (37) Za ohranjanje preglednih pogojev za trženje kvalificiranih skladov tveganega kapitala v celotni Uniji bi bilo treba Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (ESMA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, pooblastiti za vzdrževanje centralne zbirke podatkov z vsemi upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala in kvalificiranimi skladi tveganega kapitala, ki jih upravljajo in ki so registrirani v skladu s to uredbo.
- (38) Kadar pristojni organ države članice gostiteljice iz jasnih in dokazljivih razlogov meni, da upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala krši to uredbo na njegovem ozemlju, bi moral o tem takoj obvestiti pristojni organ matične države članice, ki bi moral ustrezno ukrepati.
- (39) Če upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala nadaljuje z ravnanjem, ki je v jasnem nasprotju s to uredbo, kljub ukrepom, ki jih je sprejel pristojni organ matične države članice, ali če pristojni organ matične države članice ne ukrepa v razumnem času, bi bilo treba pristojnemu organu države članice gostiteljice omogočiti, da po seznanitvi pristojnega organa matične države članice sprejme vse ustrezne ukrepe za zaščito vlagateljev, vključno z možnostjo, da zadevnemu upravitelju prepreči, da bi nadaljeval s trženjem svojih skladov tveganega kapitala na ozemlju države članice gostiteljice.
- (40) Za zagotovitev učinkovitega nadzora enotnih meril, ki so bila določena, ta uredba vsebuje seznam nadzornih pooblastil, ki morajo biti na voljo pristojnim organom.
- (41) Za zagotovitev pravilnega izvajanja ta uredba vsebuje upravne kazni in druge ukrepe za primere kršenja njenih ključnih določb, in sicer pravil o sestavi portfelja, varovalih v zvezi z identiteto upravičenih vlagateljev ter uporabi oznake „EuVECA“ samo s strani upraviteljev kvalificiranih skladov tveganega kapitala, ki so registrirani v skladu s to uredbo. Kršitev teh ključnih določb bi morala povzročiti, kadar je primerno, prepoved uporabe oznake in izbris zadevnega upravitelja iz registra.
- (42) Pristojni organi v matični državi članici in državi članici gostiteljici ter ESMA bi si morali med seboj izmenjavati informacije o nadzoru.
- (43) Za zagotovitev učinkovitega regulativnega sodelovanja med subjekti, katerih naloga je nadziranje spoštovanja enotnih meril iz te uredbe, bi morala za vse zadevne nacionalne organe in ESMA veljati visoka stopnja varovanja poslovne skrivnosti.
- (44) Za opredelitev zahtev, določenih v tej uredbi, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z vrstami nasprotij interesov, ki se jim morajo upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala izogibati, in ukrepi, ki jih je treba izvajati v zvezi s tem. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (45) S tehničnimi standardi v finančnih storitvah bi bilo treba zagotoviti dosledno harmonizacijo in visoko stopnjo nadzora v celotni Uniji. Glede na to, da je ESMA organ z visoko specializiranimi strokovnjaki, bi bilo učinkovito in primerno, da je pooblaščen za pripravo osnutkov izvedbenih tehničnih standardov, kadar ne vključujejo izbir politik, pri čemer se osnutki predložijo Komisiji.
- (46) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov z izvedbenimi akti v skladu s členom 291 PDEU in členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010. ESMA bi bilo treba pooblastiti za pripravo osnutkov izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z obliko obveščanja iz te uredbe.

⁽¹⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 84.

- (47) V štirih letih od datuma začetka uporabe te uredbe bi morala Komisija izvesti pregled te uredbe, da oceni razvoj trga tveganega kapitala. Pregled bi moral zajemati splošno preučitev delovanja pravil iz te uredbe ter izkušnje, pridobljene z njihovo uporabo. Na podlagi pregleda bi morala Komisija predložiti poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu ter mu po potrebi priložiti zakonodajne predloge.
- (48) Poleg tega bi morala Komisija v štirih letih od datuma začetka uporabe te uredbe začeti pregled medsebojnega vpliva med to uredbo in drugimi pravili o kolektivnih naložbenih podjetjih ter njihovih upraviteljih, zlasti tistih iz Direktive 2011/61/EU. S tem pregledom bi bilo treba obravnavati predvsem področje uporabe te uredbe in oceniti, ali ga je treba razširiti, da bi večjim upraviteljem alternativnih investicijskih skladov omogočili uporabo oznake „EuVECA“. Na podlagi pregleda bi morala Komisija predložiti poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu ter mu po potrebi priložiti zakonodajne predloge.
- (49) V okviru tega pregleda bi morala Komisija oceniti vse ovire, ki so vlagateljem morda preprečile uporabo skladov, vključno s tem, kako na institucionalne vlagatelje vplivajo druge bonitetne ureditve, ki bi se lahko uporabljale zanje. Poleg tega bi morala Komisija zbrati podatke za oceno prispevka oznake „EuVECA“ drugim programom Unije, kot je Obzorje 2020, ki so prav tako namenjeni za podporo inovacijam v Uniji.
- (50) Glede na sporočilo Komisije z dne 6. oktobra 2010 z naslovom „Vodilna pobuda iz strategije Evropa 2020: Unija inovacij“ in sporočilo Komisije z dne 7. decembra 2011 z naslovom „Akcijski načrt za boljši dostop do finančnih sredstev za MSP“ je pomembno zagotoviti učinkovitost javnih shem v vsej Uniji, da bi podprli trg tveganega kapitala, ter usklajevanje in medsebojno skladnost različnih politik Unije, namenjenih spodbujanju inovacij, vključno s politikami o konkurenci in raziskavah. Ključna točka politik Unije na področju inovacij in rasti je zelena tehnologija, saj je cilj Unije biti svetovna vodilna sila na področju pametne in trajnostne rasti ter učinkovite rabe energije in virov, tudi v povezavi s financiranjem MSP. Pri pregledu te uredbe bi morala Komisija oceniti njen učinek na napredovanje k temu cilju.
- (51) ESMA bi morala oceniti potrebe po osebju in sredstvih, ki izhajajo iz prevzema njenih pristojnosti in dolžnosti v skladu s to uredbo, ter Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predložiti poročilo.
- (52) Evropski investicijski sklad (EIS) med drugim vlaga v sklade tveganega kapitala v vsej Uniji. Ukrepi iz te uredbe, ki so namenjeni enostavni opredelitvi skladov tveganega kapitala z opredeljenimi skupnimi lastnostmi, bi morali EIS omogočiti lažjo opredelitev teh skladov kot možnih naložbenih ciljev v skladu s to uredbo. Zato bi bilo treba EIS spodbuditi k vlaganju v kvalificirane sklade tveganega kapitala.
- (53) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, vključno s pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja (člen 7) ter svobode gospodarske pobude (člen 16).
- (54) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽¹⁾ ureja obdelavo osebnih podatkov, ki se izvaja v državah članicah v okviru te uredbe in pod nadzorom pristojnih organov držav članic, zlasti javnih neodvisnih organov, ki jih imenujejo države članice. Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov⁽²⁾ ureja obdelavo osebnih podatkov, ki jo izvaja ESMA v okviru te uredbe in pod nadzorom evropskega nadzornika za varstvo podatkov.
- (55) Ta uredba ne bi smela posegati v uporabo pravil o državni pomoči za kvalificirane sklade tveganega kapitala.
- (56) Ker ciljev te uredbe, in sicer zagotoviti, da se enotne zahteve uporabljajo za trženje kvalificiranih skladov tveganega kapitala, in vzpostaviti enostaven sistem registracije za upravitelje kvalificiranih skladov tveganega kapitala, ter s tem spodbujati trženje kvalificiranih skladov tveganega kapitala po vsej Uniji, v celoti upoštevajoč potrebo po uravnoteženosti med varnostjo in zanesljivostjo, ki sta povezani z uporabo oznake „EuVECA“, ter učinkovitim delovanjem trga tveganega kapitala in stroški za njegove različne zainteresirane strani, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, in ker se ta cilja zaradi njunega obsega in učinkov lažje dosežeta na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽²⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Ta uredba določa enotne zahteve in pogoje za upravitelje kolektivnih naložbenih podjetij, ki želijo v zvezi s trženjem kvalificiranih skladov tveganega kapitala v Uniji uporabljati oznako „EuVECA“ in s tem prispevati k nemotenemu delovanju notranjega trga.

Ta uredba določa tudi enotna pravila za trženje kvalificiranih skladov tveganega kapitala upravičenim vlagateljem v celotni Uniji, sestavo portfelja kvalificiranih skladov tveganega kapitala, upravičene naložbene instrumente in tehnike, ki jih uporabljajo kvalificirani skladi tveganega kapitala, kakor tudi organizacijo, ravnanje in preglednost upraviteljev, ki tržijo kvalificirane sklade tveganega kapitala po Uniji.

Člen 2

1. Ta uredba se uporablja za upravitelje kolektivnih naložbenih podjetij, kot so opredeljeni v točki (a) člena 3, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) njihova skupna upravljana sredstva ne presegajo praga iz točke (b) člena 3(2) Direktive 2011/61/EU;
- (b) imajo sedež v Uniji;
- (c) morajo biti registrirani pri pristojnih organih njihove matične države članice v skladu s točko (a) člena 3(3) Direktive 2011/61/EU, in
- (d) upravljajo premoženje kvalificiranih skladov tveganega kapitala.

2. Kadar skupna upravljana sredstva upraviteljev kvalificiranih skladov tveganega kapitala, registriranih v skladu s členom 14, naknadno presežejo prag iz točke (b) člena 3(2) Direktive 2011/61/EU, in kadar ti upravitelji zato potrebujejo dovoljenje v skladu s členom 6 navedene direktive, lahko še naprej uporabljajo oznako „EuVECA“ v zvezi s trženjem kvalificiranih

skladov tveganega kapitala v Uniji pod pogojem, da, vedno v povezavi s kvalificiranimi skladi kvalificiranega kapitala:

- (a) izpolnjujejo zahteve, določene v Direktivi 2011/61/EU, in
- (b) še vedno izpolnjujejo člena 3 in 5 ter točki (c) in (i) člena 13(1) te uredbe.

3. Kadar so upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala zunanji upravitelji in so registrirani v skladu s členom 14, lahko upravljajo kolektivne naložbene podjeme za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), pod pogojem, da pridobijo dovoljenje iz Direktive 2009/65/ES.

Člen 3

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „kolektivni naložbeni podjemi“ pomenijo AIS, kot so opredeljeni v točki (a) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU;
- (b) „kvalificirani sklad tveganega kapitala“ pomeni kolektivni naložbeni podjem, ki:
 - (i) namerava v časovnem okviru iz svojih pravil upravljanja ali ustanovnih aktov vsaj 70 % svojih združenih kapitalskih vložkov in neporabljenega kapitala na vpoklic vložiti v sredstva, ki so kvalificirane naložbe, izračunane na podlagi zneskov, ki jih je mogoče vložiti po odbitku vseh ustreznih stroškov ter deležev v denarnih sredstvih in njihovih ustreznikih;
 - (ii) ne uporabi več kot 30 % združenih kapitalskih vložkov in neporabljenega kapitala na vpoklic za pridobitev sredstev, ki niso kvalificirane naložbe, izračunane na podlagi zneskov, ki jih je mogoče vložiti po odbitku vseh ustreznih stroškov ter deležev v denarnih sredstvih in njihovih ustreznikih;
 - (iii) je ustanovljen na ozemlju države članice;
- (c) „upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala“ pomeni pravno osebo, katere redna poslovna dejavnost je upravljanje vsaj enega kvalificiranega sklada tveganega kapitala;

(d) „kvalificirano portfeljsko podjetje“ pomeni podjetje, ki:

(i) v času naložbe kvalificiranega sklada tveganega kapitala:

— ni sprejeto v trgovanje na regulirani trg ali v večstranski sistem trgovanja, kot je določeno v točkah 14 in 15 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES,

— zaposluje manj kot 250 oseb in

— njegov letni promet ne presega 50 milijonov EUR ali pa skupna letna bilanca stanja ne presega 43 milijonov EUR;

(ii) samo ni kolektivni naložbeni podjem;

(iii) ni eno ali več od naslednjega:

— kreditna institucija, kot je opredeljena v točki 1 člena 4 Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ⁽¹⁾,

— investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v točki 1 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES,

— zavarovalnica, kot je opredeljena v točki 1 člena 13 Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) ⁽²⁾,

— finančni holding, kot je predeljen v točki 19 člena 4 Direktive 2006/48/ES ali

— mešani poslovni holding, kot je opredeljen v točki 20 člena 4 Direktive 2006/48/ES;

(iv) ima sedež na ozemlju države članice ali tretje države, pod pogojem, da tretja država:

— ni na seznamu držav in ozemelj, ki ne sodelujejo, ki ga pripravlja projektna skupina za finančno ukrepanje proti pranju denarja in financiranju terorističnih dejavnosti,

— je podpisala sporazum z matično državo članico upravitelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala in z vsako drugo državo članico, v kateri se name-rava tržiti enote ali deleži kvalificiranega sklada

tveganega kapitala, da zagotovi, da tretja država v celoti izpolnjuje standarde iz člena 26 Vzorčne konvencije OECD o davku na dohodek in kapital in zagotavlja učinkovito izmenjavo informacij o davčnih zadevah, vključno z vsemi večstranskimi davčnimi sporazumi;

(e) „kvalificirane naložbe“ pomenijo vse naslednje instrumente:

(i) lastniške ali navidezne lastniške instrumente, ki jih izda:

— kvalificirano portfeljsko podjetje in jih kvalificirani sklad tveganega kapitala pridobi neposredno od kvalificiranega portfeljskega podjetja,

— kvalificirano portfeljsko podjetje v zameno za lastniški vrednostni papir, ki ga izda kvalificirano portfeljsko podjetje, ali

— podjetje, kateremu je kvalificirano portfeljsko podjetje podrejeno podjetje v njegovi večinski lasti, in ga kvalificirani sklad tveganega kapitala pridobi v zameno za lastniški instrument, ki ga izda kvalificirano portfeljsko podjetje;

(ii) zavarovana ali nezavarovana posojila, ki jih kvalificirani sklad tveganega kapitala odobri kvalificiranemu portfeljskemu podjetju, kadar ima ta sklad že kvalificirane naložbe, če se za takšna posojila ne uporabi več kot 30 % združenih kapitalskih vložkov in neporabljenega kapitala na vpoklic v kvalificiranem skladu tveganega kapitala;

(iii) deleže kvalificiranega portfeljskega podjetja, pridobljene od obstoječih imetnikov deležev tega podjetja;

(iv) enote ali deleže enega ali več drugih kvalificiranih skladov tveganega kapitala, pod pogojem, da ti kvalificirani skladi tveganega kapitala niso sami vložili več kot 10 % svojih združenih kapitalskih vložkov in neporabljenega kapitala na vpoklic v kvalificirane sklade tveganega kapitala;

(f) „zadevni stroški“ pomenijo vsa plačila, dajatve in stroške, ki jih neposredno ali posredno krijejo vlagatelji in o katerih se dogovorijo upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala in njegovi vlagatelji;

⁽¹⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 335, 17.12.2009, str. 1.

- (g) „kapital“ pomeni lastniški delež v podjetju, ki ga predstavljajo deleži ali druge oblike sodelovanja v kapitalu kvalificiranega portfeljskega podjetja in se izda njegovim vlagateljem;
- (h) „navidezni kapital“ pomeni katero koli vrsto finančnega instrumenta, ki je kombinacija lastniškega in dolžniškega kapitala, katerega donos je povezan z dobičkom ali izgubo kvalificiranega portfeljskega podjetja in katerih poplačilo v primeru neizpolnitve obveznosti ni v celoti zavarovano;
- (i) „trženje“ pomeni neposredno ali posredno ponudbo ali plasiranje, na pobudo upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo ali v njegovem imenu, enot ali deležev sklada tveganega kapitala, ki ga upravlja ta upravitelj, vlagatelj s stalnim prebivališčem ali registriranim sedežem v Uniji ali z njimi;
- (j) „kapital na vpoklic“ pomeni katero koli zavezo, v skladu s katero mora vlagatelj v časovnem okviru, določenem v pravilih upravljanja ali ustanovnem aktu kvalificiranega sklada tveganega kapitala, obvezno pridobiti delež v tem skladu ali vanj prispevati kapitalske vložke;
- (k) „matična država članica“ pomeni državo članico, v kateri je upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala ustanovljen in se mora registrirati pri pristojnih organih v skladu s točko (a) člena 3(3) Direktive 2011/61/EU;
- (l) „država članica gostiteljica“ pomeni državo članico, ki ni matična država članica in v kateri upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala trži kvalificirane sklade tveganega kapitala v skladu s to uredbo;
- (m) „pristojni organ“ pomeni nacionalni organ, ki ga z zakonom ali drugim predpisom imenuje matična država članica za izvajanje registracije upraviteljev kolektivnih naložbenih podjemov, ki spadajo v področje uporabe te uredbe.

Kar zadeva točko (c) prvega pododstavka, kadar pravna oblika kvalificiranega sklada tveganega kapitala dovoljuje notranje upravljanje in kadar organ upravljanja sklada ne imenuje zunanjega upravitelja, je v skladu s členom 14 kot upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala registriran kvalificirani sklad tveganega kapitala sam. Kvalificirani sklad tveganega kapitala, ki je registriran kot notranji upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala, ni registriran kot zunanji upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala drugih kolektivnih naložbenih podjemov.

POGLAVJE II

POGOJI ZA UPORABO OZNAKE „EuVECA“

Člen 4

Upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala, ki izpolnjujejo zahteve iz tega poglavja, imajo pravico do uporabe oznake „EuVECA“ v zvezi s trženjem kvalificiranih skladov tveganega kapitala v Uniji.

Člen 5

1. Upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala zagotovijo, da se pri pridobivanju sredstev, ki niso kvalificirane naložbe, največ 30 % združenih kapitalskih vložkov in neporabljenega kapitala na vpoklic sklada uporabi za pridobitev takih sredstev. 30 % prag se izračuna na podlagi zneskov, ki jih je mogoče vložiti po odbitku vseh ustreznih stroškov. Deleži v denarnih sredstvih in njihovih ustreznikih se ne upoštevajo za izračun tega pragu, saj se denarna sredstva in njihovi ustrezniki ne obravnavajo kot naložbe.

2. Upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala na ravni kvalificiranega sklada tveganega kapitala ne uporabljajo nobene metode, zaradi katere bi se izpostavljenost sklada prek izposojanja denarja ali vrednostnih papirjev, vključevanja v pozicije izvedenih finančnih instrumentov ali kako drugače povečala nad raven kapitala na vpoklic.

3. Upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala lahko najemajo posojila, izdajajo zadolžnice ali jamstva na ravni kvalificiranega sklada tveganega kapitala samo, kadar so taka posojila, zadolžnice ali jamstva krita z neporabljenim kapitalom na vpoklic.

Člen 6

1. Upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala tržijo enote in deleže kvalificiranih skladov tveganega kapitala izključno vlagateljem, ki veljajo za profesionalne stranke v skladu z oddelkom I Priloge II k Direktivi 2004/39/ES ali ki se lahko na zahtevo obravnavajo kot profesionalne stranke v skladu z oddelkom II Priloge II k Direktivi 2004/39/ES, ali drugim vlagateljem, ki:

(a) se obvežejo, da bodo vložili vsaj 100 000 EUR, in

(b) v dokumentu, ločenem od pogodbe, ki se sklene za obveznost do vlaganja, pisno navedejo, da se zavedajo tveganj, ki so povezana s predvideno obveznostjo ali naložbo.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za naložbe vodstvenih delavcev, direktorjev ali zaposlenih, ki so med vlaganjem v kvalificirane sklade tveganega kapitala, ki jih upravljajo, udeleženi pri upravljanju upravitelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala.

Člen 7

Upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala v zvezi s kvalificiranimi skladi tveganega kapitala, ki jih upravljajo:

- (a) pri opravljanju svojih dejavnosti ravnavo pošteno, pravično in s skrbnostjo dobrega strokovnjaka;
- (b) uporabljajo ustrezne politike in postopke za preprečevanje prestopkov, za katere se lahko razumno pričakuje, da bodo vplivali na interese vlagateljev in kvalificirana portfeljska podjetja;
- (c) izvajajo svoje poslovne dejavnosti tako, da spodbujajo najboljše interese kvalificiranih skladov tveganega kapitala, ki jih upravljajo, vlagateljev v te sklade in integriteto trga;
- (d) pri izbiri in rednem spremljanju naložb v kvalificirana portfeljska podjetja ravnavo zelo skrbno;
- (e) imajo ustrezno znanje in razumevanje kvalificiranih portfeljskih podjetij, v katera vlagajo;
- (f) pravično obravnavajo svoje vlagatelje;
- (g) zagotavljajo, da noben vlagatelj ni deležen prednostne obravnave, razen če je taka obravnava navedena v pravilih upravljanja ali ustanovnem aktu kvalificiranega sklada tveganega kapitala.

Člen 8

1. Kadar upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala prenese nekatere naloge na tretjo osebo, to ne vpliva na odgovornost upravitelja do kvalificiranega sklada tveganega kapitala ali njegovih vlagateljev. Upravitelj ne prenese toliko nalog, da ga dejansko ni več mogoče obravnavati kot upravitelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala, ali v tolikšni meri, da ima samo še vlogo „poštnega nabiralnika“.

2. Vsak prenos nalog iz odstavka 1 ne ogrozi učinkovitosti nadzora nad upraviteljem kvalificiranega sklada tveganega kapitala,

zlasti pa temu upravitelju ne prepreči, da deluje, ali kvalificirani sklad tveganega kapitala upravlja, v najboljšem interesu njegovih vlagateljev.

Člen 9

1. Upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala ugotovijo in preprečijo nasprotja interesov, kadar pa se jim ni mogoče izogniti, upravljajo in spremljajo ter v skladu z odstavkom 4 takoj razkrijejo ta nasprotja interesov, da bi preprečili njihov negativen vpliv na interese kvalificiranih skladov tveganega kapitala in njihove vlagatelje ter zagotovili, da so kvalificirani skladi tveganega kapitala, ki jih upravljajo, obravnavani pošteno.

2. Upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala zlasti ugotovijo nasprotja interesa, ki lahko nastanejo med:

- (a) upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala, osebami, ki dejansko opravljajo posle teh upraviteljev, zaposlenimi ali drugimi osebami, ki neposredno ali posredno obvladujejo te upravitelje ali ti obvladujejo njih, in kvalificiranim skladom tveganega sklada, ki ga upravljajo ti upravitelji, ali njihovimi vlagatelji;
- (b) kvalificiranim skladom tveganega kapitala ali njegovimi vlagatelji in drugim kvalificiranim skladom tveganega kapitala, ki ga upravlja isti upravitelj, ali njegovimi vlagatelji;
- (c) kvalificiranim skladom tveganega kapitala ali njegovimi vlagatelji ter kolektivnim naložbenim podjetjem ali KNPVP, ki ga upravlja isti upravitelj, ali njegovimi vlagatelji.

3. Upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala vzdržujejo in vodijo učinkovite organizacijske in administrativne ureditve, da izpolnjujejo zahteve iz odstavkov 1 in 2.

4. Razkritje nasprotja interesov iz odstavka 1 se zagotovi, kadar organizacijska ureditev, ki jo sprejme upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala za ugotavljanje, preprečevanje, obvladovanje in spremljanje nasprotja interesov ne zadošča, da bi lahko z ustrezno stopnjo gotovosti zagotovili, da bo nevarnost škodovanja interesom vlagateljev preprečena. Upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala vlagateljem jasno razkrije splošno naravo ali vire nasprotja interesov, preden začne poslovati v njihovem imenu.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 25, ki določajo:

(a) vrste nasprotja interesov iz odstavka 2 tega člena;

(b) ukrepe, ki jih morajo upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala sprejeti v zvezi s strukturami ter organizacijskimi in administrativnimi postopki za ugotovitev, preprečevanje, obvladovanje, spremljanje in razkritje nasprotja interesov.

Člen 10

1. Upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala imajo vedno na voljo zadostna lastna sredstva ter uporabljajo primerne in ustrezne človeške in tehnične vire, ki so potrebni za pravilno upravljanje kvalificiranih skladov tveganega kapitala, ki jih upravljajo.

2. Upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala ves čas zagotavljajo, da so zmožni upravičiti zadostnost lastnih sredstev za neprekinjeno delovanje, in obrazložiti, zakaj ta sredstva v skladu s členom 13 zadostujejo.

Člen 11

1. Pravila za vrednotenje sredstev se določijo v pravilih upravljanja ali ustanovnem aktu kvalificiranega sklada tveganega kapitala in zagotavljajo premišljen in pregleden postopek vrednotenja.

2. Uporabljeni postopki vrednotenja zagotavljajo, da se vsaj enkrat letno primerno ovrednotijo sredstva in izračuna vrednost sredstev.

Člen 12

1. Upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala dajo na voljo letno poročilo pristojnemu organu matične države članice za vsak kvalificirani sklad tveganega kapitala, ki ga upravljajo, šest mesecev po koncu poslovnega leta. V poročilu so opisane sestava portfelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala in dejavnosti v predhodnem letu. V poročilu se razkrijejo tudi dobički kvalificiranega sklada tveganega kapitala na koncu njegove življenjske dobe in, kadar je primerno, dobiček, razdeljen med njegovo življenjsko dobo. Poročilo vsebuje revidirane finančne račune za kvalificirani sklad tveganega kapitala.

Letno poročilo se pripravi v skladu z obstoječimi standardi poročanja in pogoji, o katerih se dogovorijo upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala in vlagatelj. Upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala poročilo na zahtevo

predložijo vlagateljem. Upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala in vlagatelj se lahko dogovorijo o dodatnih medsebojnih razkritjih.

2. Revizija kvalificiranega sklada tveganega kapitala se opravi vsaj enkrat letno. Z revizijo se potrdi, da se denar in sredstva vodijo na ime kvalificiranega sklada tveganega kapitala in da je upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala vzpostavil in vodil ustrezne evidence ter nadziral izvajanje pooblastil ali nadzora nad denarjem in sredstvi kvalificiranega sklada tveganega kapitala in njegovih vlagateljev.

3. Kadar mora upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala v zvezi s kvalificiranim skladom tveganega kapitala objaviti letno finančno poročilo v skladu s členom 4 Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu⁽¹⁾, se lahko informacije iz odstavka 1 tega člena zagotovijo ločeno ali kot dodatek k letnemu finančnemu poročilu.

Člen 13

1. Upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala vlagatelje v zvezi s kvalificiranimi skladi tveganega kapitala, ki jih upravljajo, pred njihovo odločitvijo o naložbi na jasen in razumljiv način obvestijo o naslednjem:

(a) istovetnosti tega upravitelja in vseh drugih ponudnikov storitev, ki pogodbeno sodelujejo z upraviteljem v zvezi z njihovim upravljanjem kvalificiranih skladov tveganega kapitala, ter opisu njihovih dolžnosti;

(b) znesku lastnih sredstev, ki je na voljo temu upravitelju, ter podrobni izjavi o tem, zakaj ta upravitelj ta znesek šteje kot zadosten za ohranjanje ustreznih človeških in tehničnih virov, potrebnih za pravilno upravljanje kvalificiranih skladov tveganega kapitala;

(c) opisu naložbene strategije in ciljev kvalificiranega sklada tveganega kapitala, vključno z:

(i) vrstami kvalificiranih portfeljskih podjetij, v katera namerava vlagati;

⁽¹⁾ UL L 390, 31.12.2004, str. 38.

- (ii) vsemi drugimi kvalificiranimi skladi tveganega kapitala, v katere namerava vlagati;
 - (iii) vrsto kvalificiranih portfeljskih podjetij, v katera namerava vlagati kateri koli drugi kvalificirani sklad tveganega kapitala iz točke (ii);
 - (iv) nekvalificiranimi naložbami, ki jih namerava izvesti;
 - (v) tehnikami, ki jih namerava uporabljati, in
 - (vi) vsemi naložbenimi omejitvami, ki se uporabljajo;
- (d) opisu profila tveganja kvalificiranega sklada tveganega kapitala in vseh tveganj, povezanih s sredstvi, v katera lahko vlagata sklad, ali naložbenih tehnik, ki se lahko uporabljajo;
 - (e) opisu postopka vrednotenja kvalificiranega sklada tveganega kapitala in metodologije oblikovanja cen za vrednotenje sredstev, vključno z metodami, ki se uporabljajo za vrednotenje kvalificiranih portfeljskih podjetij;
 - (f) opisu načina izračuna prejemkov upravitelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala;
 - (g) opisu vseh ustreznih stroškov ter njihovega najvišjega zneska;
 - (h) dosedanjih finančnih rezultatih kvalificiranega sklada tveganega kapitala, kadar so na voljo;
 - (i) storitvah za podporo poslovanju in drugih podpornih dejavnostih, ki jih zagotavlja upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala ali so urejena prek tretjih oseb za pospeševanje razvoja, rasti ali tekočih operacij v drugem smislu kvalificiranih portfeljskih podjetij, v katera kvalificirani sklad tveganega kapitala vlaga, ali, kadar te storitve ali dejavnosti niso zagotovljene, obrazložitvi tega dejstva;
 - (j) opisu postopkov, s katerimi lahko kvalificirani sklad tveganega kapitala spremeni naložbeno strategijo ali naložbeno politiko ali oboje.

2. Vse informacije iz odstavka 1 so poštene, jasne in nezavajajoče. Po potrebi se redno posodablja in pregledujejo.

3. Kadar mora kvalificirani sklad tveganega kapitala v zvezi s kvalificiranim skladom tveganega kapitala objaviti prospekt v skladu z Direktivo 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o prospektu, ki se objavi ob javni ponudbi ali sprejemu vrednostnih papirjev v trgovanje ⁽¹⁾ ali v skladu z nacionalno zakonodajo, se lahko informacije iz odstavka 1 tega člena zagotovijo ločeno ali kot del prospekta.

POGLAVJE III

NADZOR IN UPRAVNO SODELOVANJE

Člen 14

1. Upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala, ki nameravajo uporabljati oznako „EuVECA“ za trženje svojih kvalificiranih skladov tveganega kapitala, o svoji nameri obvestijo pristojni organ matične države članice in zagotovijo naslednje informacije:

- (a) istovetnost oseb, ki dejansko opravljajo posle upravljanja kvalificiranih skladov tveganega kapitala;
- (b) istovetnost kvalificiranih skladov tveganega kapitala, katerih enote ali deleže bodo tržili, in njihove naložbene strategije;
- (c) informacije o ureditvah, sprejetih zaradi skladnosti z zahtevami iz poglavja II;
- (d) seznam držav članic, kjer namerava upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala tržiti posamezni kvalificirani sklad tveganega kapitala;
- (e) seznam držav članic, kjer je upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala ustanovil ali namerava ustanoviti kvalificirani sklad tveganega kapitala.

2. Pristojni organ matične države članice upravitelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala registrira le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) osebe, ki dejansko opravljajo dejavnost upravljanja kvalificiranih skladov tveganega kapitala, imajo dovolj dober ugled in izkušnje tudi glede na vrsto naložbenih strategij, ki jim sledi upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala;

⁽¹⁾ UL L 345, 31.12.2003, str. 64.

- (b) so informacije, ki se zahtevajo v odstavku 1, popolne;
- (c) so ureditve, sporočene v skladu s točko (c) odstavka 1, ustrezne za skladnost z zahtevami iz poglavja II;
- (d) s seznama, zagotovljenega v skladu s točko (e) odstavka 1 tega člena, je razvidno, da so vsi kvalificirani skladi tveganega kapitala ustanovljeni v skladu s točko (iii) točke (b) člena 3.

3. Registracija v skladu s tem členom je veljavna na celotnem ozemlju Unije in upraviteljem kvalificiranih skladov tveganega kapitala omogoča, da kvalificirane sklade tveganega kapitala tržijo pod oznako „EuVECA“ po vsej Uniji.

Člen 15

Upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala pristojni organ matične države članice obvestijo o tem, kje nameravajo tržiti:

- (a) nov kvalificirani sklad tveganega kapitala, ali
- (b) obstoječi kvalificirani sklad tveganega kapitala v državi članici, ki ni navedena na seznamu iz točke (d) člena 14(1).

Člen 16

1. Pristojni organ matične države članice takoj po registraciji upravitelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala ali če se doda nov kvalificirani sklad tveganega kapitala, nov sedež za ustanovitev kvalificiranega sklada tveganega kapitala ali nova država članica, v kateri namerava upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala tržiti kvalificirane sklade tveganega kapitala, to ustrezno sporoči državam članicam, navedenim v skladu s točko (d) člena 14(1), in ESMA.

2. Države članice gostiteljice, navedene v skladu s točko (d) člena 14(1), za upravitelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala, registriranega v skladu s členom 14, ne uvedejo nobenih zahtev ali upravnih postopkov v zvezi s trženjem njegovih kvalificiranih skladov tveganega kapitala niti ne zahtevajo odobritve trženja, preden se to začne.

3. Za zagotavljanje enotne uporabe tega člena ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da določi obliko obvestila iz tega člena.

4. ESMA osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do 16. februarja 2014.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz odstavka 3 tega člena v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 17

ESMA vzdržuje centralno zbirko podatkov, ki je javno dostopna na internetu in zajema vse upravitelje kvalificiranih skladov tveganega kapitala, registrirane v skladu s členom 14 in kvalificirane sklade tveganega kapitala, ki jih tržijo, kot tudi države, v katerih se ti skladi tržijo.

Člen 18

1. Pristojni organ matične države članice nadzoruje skladnost z zahtevami, določenimi v tej uredbi.

2. Kadar pristojni organ države članice gostiteljice iz jasnih in dokazljivih razlogov meni, da upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala krši to uredbo na njegovem ozemlju, o tem takoj ustrezno obvesti pristojni organ matične države članice. Pristojni organ matične države članice ustrezno ukrepa.

3. Če upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala kljub ukrepom, ki jih je sprejel pristojni organ matične države članice, še vedno ravna v nasprotju s to uredbo, ali če pristojni organ matične države članice ne ukrepa v razumnem času, lahko pristojni organ države članice gostiteljice po seznaitvi pristojnega organa matične države članice sprejme vse ustrezne ukrepe za zaščito vlagateljev, vključno s tem, da upravitelju kvalificiranega sklada tveganega kapitala prepove vsakršno nadaljnje trženje njegovih kvalificiranih skladov tveganega kapitala na ozemlju države članice gostiteljice.

Člen 19

Pristojni organi imajo v skladu z nacionalno zakonodajo vsa nadzorna in preiskovalna pooblastila, potrebna za opravljanje svojih funkcij. Zlasti so pooblašteni, da:

- (a) zahtevajo dostop do vseh dokumentov v kakršni koli obliki in prejmejo ali si priskrbijo njihov izvod;
- (b) zahtevajo, da upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala takoj zagotovi informacije;
- (c) zahtevajo informacije od katere koli osebe, povezane z dejavnostmi upravitelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala ali kvalificiranega sklada tveganega kapitala;

- (d) izvajajo preglede na kraju samem s predhodno najavo ali brez nje;
- (e) sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala še naprej ravna v skladu s to uredbo;
- (f) izdajo odredbo za zagotovitev, da upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala ravna v skladu s to uredbo in ne ponovi nobenega ravnanja, s katerim lahko krši to uredbo.
- (g) ne uporablja ustrezne politike in postopkov za preprečevanje prestopkov, s čimer krši točko (b) člena 7;
- (h) večkrat ne izpolni obveznosti iz člena 12 glede letnega poročila;
- (i) večkrat ne izpolni obveznosti obveščati vlagatelje v skladu s členom 13.

Člen 20

1. Države članice določijo pravila o upravnih kaznih in drugih ukrepih, ki se uporabljajo ob kršitvah določb te uredbe, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvajanja. Upravne kazni in drugi ukrepi so učinkoviti, sorazmerni in odvračalni.

2. Države članice do 16. maja 2015 Komisiji in ESMA sporočijo pravila iz odstavka 1. Komisijo in ESMA takoj obvestijo o vseh poznejših spremembah teh pravil.

Člen 21

1. Pristojni organ matične države članice ob upoštevanju načela sorazmernosti sprejme ustrezne ukrepe iz odstavka 2, kadar upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala:

- (a) ne izpolnjuje obveznosti, ki se uporabljajo za sestavo portfelja, s čimer krši člen 5;
- (b) trži enote in deleže kvalificiranega sklada tveganega kapitala neupravičenim vlagateljem, s čimer krši člen 6;
- (c) uporablja oznako „EuVECA“, čeprav ni registriran v skladu s členom 14;
- (d) uporablja oznako „EuVECA“ za trženje skladov, ki niso ustanovljeni v skladu s točko (iii) točke (b) člena 3;
- (e) je pridobil registracijo z napačno navedbo ali na kakršen koli drug nepravilen način, s čimer krši člen 14;
- (f) pri opravljanju svoje poslovne dejavnosti ne ravna pošteno, pravično ali s skrbnostjo dobrega strokovnjaka, s čimer krši točko (a) člena 7;

2. V primerih iz odstavka 1 pristojni organ matične države članice po potrebi:

- (a) sprejme ukrepe za zagotovitev, da zadevni upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala ravna v skladu s členoma 5 in 6, točkama (a) in (b) člena 7 ter členi 12, 13 in 14;
- (b) prepove uporabo oznake „EuVECA“ in izbriše zadevnega upravitelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala iz registra.

3. Pristojni organ matične države članice pristojne organe držav članic gostiteljic v skladu s točko (d) člena 14(1), in ESMA nemudoma obvesti o izbrisu upravitelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala iz registra iz točke (b) odstavka 2 tega člena.

4. Pravica do trženja enega ali več kvalificiranih skladov tveganega kapitala pod oznako „EuVECA“ preneha s takojšnjim učinkom od datuma sprejema ukrepa pristojnega organa iz točke (b) odstavka 2.

Člen 22

1. Pristojni organi in ESMA medsebojno sodelujejo pri opravljanju njihovih dolžnosti iz te uredbe v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010.

2. Pristojni organi in ESMA si izmenjajo vse informacije in dokumente, potrebne za izvajanje njihovih dolžnosti iz te uredbe v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010, zlasti za prepoznavanje in odpravo kršitev te uredbe.

Člen 23

1. Vse osebe, ki delajo ali so delale za pristojne organe ali ESMA, kot tudi revizorji in strokovnjaki, ki dobijo navodila pristojnih organov ali ESMA, so dolžni varovati poklicno skrivnost. Zaupne informacije, ki jih te osebe prejmejo med opravljanjem svojih dolžnosti, se ne razkrijejo nobeni osebi ali organu, razen v obliki povzetka ali združenih obliki, iz katerih ni mogoče prepoznati posameznih upraviteljev kvalificiranih skladov tveganega kapitala in kvalificiranih skladov tveganega kapitala, pri čemer se ne posega v primere, za katere veljajo kazensko pravo in postopki iz te uredbe.

2. Pristojnim organom držav članic ali ESMA se ne prepreči izmenjava informacij v skladu s to uredbo ali drugo zakonodajo Unije, ki se uporablja za upravitelje kvalificiranih skladov tveganega kapitala in kvalificirane sklade tveganega kapitala.

3. Kadar pristojni organi ali ESMA prejmejo zaupne informacije v skladu z odstavkom 2, jih lahko uporabijo le za opravljanje svojih dolžnosti ter za namen upravnih in sodnih postopkov.

Člen 24

V primeru nesoglasja med pristojnimi organi držav članic zaradi ocene, ukrepa ali izpustitve enega od pristojnih organov na področjih, na katerih ta uredba zahteva sodelovanje in usklajevanje med pristojnimi organi iz več kot ene države članice, lahko pristojni organi zadevo predložijo ESMA, ki lahko ukrepa v skladu s pristojnostmi, ki so ji bile podeljene s členom 19 Uredbe (EU) št. 1095/2010, kolikor nesoglasje ni povezano s točko (iii) točke (b) ali točko (iv) točke (d) člena 3 te uredbe.

POGLAVJE IV

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 25

1. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo iz člena 9(5) se prenese na Komisijo za obdobje štirih let od 15. maja 2013. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem štiriletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 9(5) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 9(5), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

Člen 26

1. Komisija to uredbo pregleda v skladu z odstavkom 2. Pregled zajema splošno preučitev delovanja pravil te uredbe ter izkušnje, pridobljene z njihovo uporabo, med drugim:

- (a) obseg, v katerem upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala uporabljajo oznako „EuVECA“ v različnih državah članicah, v državi ali čezmejno;
- (b) geografsko in sektorsko porazdelitev naložb, ki so jih izvedli kvalificirani skladi tveganega kapitala;
- (c) ustreznost zahtev po obveščanju iz člena 13, zlasti, ali zadoštujejo, da vlagateljem omogočijo premišljeno odločitev o naložbah;
- (d) uporabo različnih kvalificiranih naložb s strani upraviteljev kvalificiranih skladov tveganega kapitala in zlasti, ali je treba v tej uredbi prilagoditi določbe o kvalificiranih naložbah;
- (e) možnost razširitve trženja kvalificiranih skladov tveganega kapitala na male vlagatelje;

(f) učinkovitost, sorazmernost in uporabo upravnih kazni in drugih ukrepov, ki jih države članice zagotovijo v skladu s to uredbo;

(g) učinek te uredbe na trg tveganega kapitala;

(h) možnost, da lahko skladi tveganega kapitala, ki imajo sedež v tretji državi, uporabljajo oznako „EuVECA“, ob upoštevanju izkušenj pri uporabi priporočila Komisije glede ukrepov, namenjenih za spodbujanje tretjih držav k uporabi minimalnih standardov dobrega upravljanja pri davčnih zadevah;

(i) ustreznost dopolnitve te uredbe s pravili o depozitarjih;

(j) oceno vseh ovir, ki bi lahko vlagateljem preprečile vlaganje v sklade, ki uporabljajo oznako „EuVECA“, vključno z učinkom drugega prava Unije v zvezi z varnim in skrbnim poslovanjem na institucionalne vlagatelje.

2. Pregled iz odstavka 1 se opravi:

(a) do 22. julija 2017 kar zadeva točke (a) do (g), (i) in (j) ter

(b) do 22. julija 2015 kar zadeva točko (h).

3. Po pregledu iz odstavka 1 in posvetovanju z ESMA Komisija predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, če je to primerno, skupaj z zakonodajnim predlogom.

Člen 27

1. Komisija do 22. julija 2017 začne pregledovati medsebojni vpliv med to uredbo in drugimi pravili o kolektivnih naložbenih podjetjih ter njihovih upraviteljih, zlasti tistih, določenih v Direktivi 2011/61/EU. Ta pregled zajema področje uporabe te uredbe. Zberejo se podatki, da se oceni, ali je treba področje uporabe razširiti, da bi upraviteljem skladov tveganega kapitala z upravljanimi sredstvi, ki skupno presegajo prag iz člena 2(1), omogočili, da postanejo upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala v skladu s to uredbo.

2. Po pregledu iz odstavka 1 in posvetovanju z ESMA Komisija predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, če je to primerno, skupaj z zakonodajnim predlogom.

Člen 28

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 22. julija 2013, razen člena 9(5), ki se uporablja od 15. maja 2013.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 17. aprila 2013

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednica

L. CREIGHTON

UREDBA (EU) št. 346/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 17. aprila 2013

o evropskih skladih za socialno podjetništvo

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

„Evropa 2020: Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Ker vlagatelji poskušajo izpolniti tudi socialne cilje in si ne prizadevajo zgolj za doseganje finančnega donosa, se v Uniji vse bolj razvija trg socialnega vlaganja, ki ga sestavljajo tudi investicijski skladi, ki vlagajo v socialna podjetja. Taki investicijski skladi zagotavljajo finančna sredstva socialnim podjetjem, ki so dejavnik socialnih sprememb, saj ponujajo inovativne rešitve za socialne težave, pomagajo na primer pri odpravljanju socialnih posledic finančne krize, in pomembno prispevajo k doseganju ciljev Strategije Evropa 2020, kakor so določeni v sporočilu Komisije z dne 3. marca 2010 z naslovom

- (2) Ta uredba je del pobude za socialno podjetništvo, ki jo je vzpostavila Komisija v svojem sporočilu z dne 25. oktobra 2011 z naslovom „Pobuda za socialno podjetništvo – ustvarjanje ekosistema za spodbujanje socialnih podjetij kot ključnih akterjev socialnega podjetništva in socialnih inovacij“.

- (3) Določiti je treba skupni okvir pravil v zvezi z uporabo oznake „EuSEF“ za kvalificirane sklade za socialno podjetništvo, zlasti sestavo portfelja skladov, ki delujejo pod to oznako, njihove upravičene naložbene cilje, naložbena orodja, ki jih lahko uporabljajo, in kategorije vlagateljev, ki so upravičeni do vlaganja vanje, z enotnimi pravili v Uniji. Brez takšnega skupnega okvira obstaja tveganje, da države članice sprejemajo različne ukrepe na nacionalni ravni, kar bi neposredno negativno vplivalo na pravilno delovanje notranjega trga in ga oviralo, saj bi za sklade, ki želijo delovati v celotni Uniji, v različnih državah članicah veljala različna pravila. Poleg tega bi lahko različne zahteve glede kakovosti sestave portfelja, naložbenih ciljev in upravičenih vlagateljev povzročile različne stopnje varstva vlagateljev ter ustvarile nejasnost v zvezi z naložbenim predlogom, povezanim s kvalificiranimi skladi za socialno podjetništvo. Vlagatelji bi morali imeti tudi možnost primerjati naložbene predloge različnih kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo. Odpraviti je treba bistvene ovire za čezmejno zbiranje sredstev prek kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo in preprečiti izkrivljanje konkurence med temi skladi ter preprečiti, da bi v prihodnosti nastale podobne ovire pri trgovanju in bistvena izkrivljanja konkurence. Zato je ustrezna pravna podlaga za to uredba člen 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), kot se razlaga v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Evropske unije.

- (4) Sprejeti je treba uredbu, ki bo določila enotna pravila za kvalificirane sklade za socialno podjetništvo in naložila ustrezne obveznosti njihovim upraviteljem v vseh državah članicah, ki želijo zbirati kapital v celotni Uniji v okviru oznake „EuSEF“. S temi zahtevami bi bilo treba zagotoviti zaupanje vlagateljev, ki želijo vlagati v take sklade. Ta uredba se ne bi smela uporabljati za obstoječe nacionalne ureditve, ki omogočajo naložbe v socialno podjetništvo in za katere se ne uporablja oznaka „EuSEF“.

⁽¹⁾ UL C 175, 19.6.2012, str. 11.

⁽²⁾ UL C 229, 31.7.2012, str. 55.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. marca 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 21. marca 2013.

- (5) Z opredelitvijo zahtev glede kakovosti pri uporabi oznake „EuSEF“ v obliki uredbe se zagotovi, da se te zahteve neposredno uporabljajo za upravitelje kolektivnih naložbenih podjetij, ki zbirajo sredstva z uporabo te oznake. To prav tako zagotavlja enotne pogoje za uporabo te oznake s tem, da se prepreči obstoj različnih nacionalnih zahtev, ki so posledica prenosa direktive. Upravitelji kolektivnih naložbenih podjetij, ki uporabljajo oznako, bi morali upoštevati enaka pravila v celotni Uniji, kar bo tudi povečalo zaupanje vlagateljev. S to uredbo se zmanjšuje regulativna zapletenost in stroški upraviteljev za ravnanje v skladu s pogosto različnimi nacionalnimi pravili, ki urejajo take sklade, zlasti za upravitelje, ki želijo kapital zbirati čezmejno. Prav tako prispeva k odpravi izkrivljanja konkurence.
- (6) Obstajati bi morala možnost notranjega ali zunanjega upravljanja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo. Pri notranjem upravljanju kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo je sklad tudi upravitelj in bi moral zato izpolnjevati vse zadevne zahteve za upravitelje po tej uredbi in biti registriran v skladu s to uredbo. Vendar kvalificiranemu skladu za socialno podjetništvo z notranjim upravljanjem ne bi smelo biti dovoljeno, da deluje kot zunanji upravitelj drugih kolektivnih naložbenih podjetij ali podjetij za kolektivne naložbe v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP).
- (7) Za pojasnitev odnosa med to uredbo in drugimi pravili za kolektivne naložbene podjeje in njihove upravitelje je treba določiti, da se ta uredba uporablja le za upravitelje kolektivnih naložbenih podjetij, ki niso KNPVP iz področja uporabe Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) ⁽¹⁾, ki so bili ustanovljeni v Uniji in so registrirani pri pristojnem organu v matični državi članici v skladu z Direktivo 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov ⁽²⁾, če ti upravitelji upravljajo portfelje kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo. Vendar bi morali zunanjim upraviteljem kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo, ki so registrirani v skladu s to uredbo, dovoliti tudi upravljanje KNPVP, če za to pridobijo dovoljenje v skladu z Direktivo 2009/65/ES.
- (8) Poleg tega se ta uredba uporablja le za upravitelje tistih kolektivnih naložbenih podjetij, katerih upravljanje sredstva skupaj ne presegajo praga iz točke (b) člena 3(2) Direktive 2011/61/EU. Za namene te uredbe se prag izračuna na enak način kot prag iz točke (b) člena 3(2) Direktive 2011/61/EU.
- (9) Vendar pa bi morali imeti upravitelji, registrirani v skladu s to uredbo in katerih skupna upravljanja sredstva naknadno presežejo prag iz točke (b) člena 3(2) Direktive 2011/61/EU ter zato potrebujejo dovoljenje pristojnih organov matične države članice v skladu s členom 6 navedene direktive, možnost še naprej uporabljati oznako „EuSEF“ v zvezi s trženjem kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo v Uniji, pod pogojem, da izpolnjujejo zahteve iz navedene direktive in v zvezi s kvalificiranimi skladi za socialno podjetništvo še naprej ves čas izpolnjujejo določene zahteve za uporabo oznake „EuSEF“ iz te uredbe. To velja tako za obstoječe kvalificirane sklade za socialno podjetništvo, kot za tiste, ki so ustanovljeni po prekoračitvi praga.
- (10) Kadar upravitelji kolektivnih naložbenih podjetij ne želijo uporabljati oznake „EuSEF“, se ta uredba ne uporablja. V teh primerih se morala še naprej uporabljati veljavna nacionalna pravila in splošna pravila Unije.
- (11) Ta uredba bi morala določiti enotna pravila o značilnostih kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo, zlasti o kvalificiranih portfeljskih podjetjih, v katera bo dovoljeno vlaganje kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo, in naložbenih instrumentih, ki bodo uporabljani. To je potrebno za jasno razmejitev med kvalificiranim skladom za socialno podjetništvo in alternativnimi naložbenimi skladi, ki uporabljajo druge, manj specializirane naložbene strategije, na primer odkupe, ki jih ta uredba ne želi spodbujati.

⁽¹⁾ UL L 302, 17.11.2009, str. 32.

⁽²⁾ UL L 174, 1.7.2011, str. 1.

- (12) Za zagotavljanje potrebne jasnosti in zanesljivosti bi bilo treba s to uredbo določiti tudi enotna merila za opredelitev socialnih podjetij kot kvalificiranih portfeljskih podjetij. Socialno podjetje bi moralo biti opredeljeno kot izvajalec dejavnosti v socialni ekonomiji, katerega glavni cilj je doseganje socialnega učinka, ne pa ustvarjanje dobička za lastnike in delničarje. Deluje z zagotavljanjem izdelkov in storitev za trg, svoje dobičke pa uporablja pretežno za doseganje socialnih ciljev. Upravlja se odgovorno in pregledno, predvsem z vključevanjem zaposlenih, potrošnikov in zainteresiranih strani, na katere vplivajo njegove komercialne dejavnosti.
- (13) Ker je glavni cilj socialnih podjetij doseganje pozitivnega socialnega učinka in ne povečevanje dobička, bi morala ta uredba spodbujati samo kvalificirana portfeljska podjetja, ki se osredotočajo na doseganje pozitivnega socialnega učinka, ki ga je mogoče izmeriti. Izmerljiv in pozitiven socialni učinek bi lahko vključeval zagotavljanje storitev za priseljence, ki bi bili sicer izključeni, ali ponovno vključevanje marginaliziranih skupin na trg dela z zagotavljanjem zaposlitve, usposabljanja ali druge pomoči. Socialna podjetja uporabljajo svoj dobiček za doseganje svojega glavnega socialnega cilja ter se upravljajo odgovorno in pregledno. Kadar kvalificirano portfeljsko podjetje izjemoma želi dobiček razdeliti med svoje delničarje in lastnike, bi moralo imeti vnaprej določene postopke in pravila za razdelitev dobička. Ta pravila bi morala določati, da taka razdelitev dobička ne ogroža glavnega socialnega cilja kvalificiranega socialnega portfeljskega podjetja.
- (14) Socialna podjetja zajemajo zelo različna podjetja, imajo različne pravne oblike in zagotavljajo socialne storitve ali izdelke občutljivim, marginaliziranim, prikrajšanim ali izključenim osebam. Take storitve vključujejo dostop do stanovanja, zdravstvene oskrbe, pomoči za starejše osebe ali invalide, otroškega varstva, zaposlitve in usposabljanja ter obvladovanje odvisnosti. Socialna podjetja vključujejo tudi podjetja, ki pri proizvodnji izdelkov ali storitev upoštevajo socialni cilj, pri čemer pa lahko njihove dejavnosti obsegajo tudi nesocialne izdelke ali storitve. Te dejavnosti zajemajo socialno in poklicno vključenost z zagotavljanjem dostopa do zaposlitve za osebe, ki so prikrajšane zlasti zaradi nezadostnih kvalifikacij ali socialnih ali poklicnih težav, zaradi katerih so izključene in marginalizirane. Te dejavnosti lahko obsegajo tudi varstvo okolja s socialnim učinkom, na primer z odpravljanjem onesnaževanja, recikliranjem in obnovljivimi viri energije.
- (15) V skladu s ciljem natančne opredelitve kolektivnih naložbenih podjemov, ki bodo zajeti s to uredbo, ter da se zagotovi osredotočenje na zagotavljanje kapitala socialnim podjetjem, bi morali kot kvalificirani skladi za socialno podjetništvo veljati skladi, ki nameravajo vsaj 70 % svojih združenih kapitalskih vložkov in neporabljenega kapitala na vpoklic vložiti v taka podjetja. Kvalificiranim skladom za socialno podjetništvo ne bi smelo biti dovoljeno, da več kot 30 % svojih združenih kapitalskih vložkov in neporabljenega kapitala na vpoklic vložijo v sredstva, ki niso kvalificirane naložbe. To pomeni, da bi bilo treba v življenjski dobi kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo 70 % prag rezervirati za kvalificirane naložbe, 30 % prag pa bi moral biti zgornja meja za nekvalificirane naložbe. Ta praga bi bilo treba izračunati na podlagi zneskov, ki jih je mogoče vložiti po odbitku vseh ustreznih stroškov, ter deležev v denarnih sredstvih in njihovih ustreznikih. Ta uredba bi morala določati podrobnosti, potrebne za izračun pragov.
- (16) Namen te uredbe je spodbuditi rast socialnih podjetij v Uniji. Naložbe v kvalificirana portfeljska podjetja s sedežem v tretjih državah lahko kvalificiranim skladom za socialno podjetništvo prinesejo več kapitala ter s tem koristijo socialnim podjetjem v Uniji. Vendar ta uredba v nobenem primeru ne bi smela koristiti naložbam v portfeljska podjetja, ustanovljena v tretjih državah, za katere je značilno pomanjkanje ustreznih dogovorov o sodelovanju med pristojnimi organi matične države članice upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo in z vsako drugo državo članico, v katerih so enote ali deleži kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo namenjeni trženju, ali pomanjkanje učinkovite izmenjave informacij pri davčnih zadevah.
- (17) Kvalificiran sklad za socialno podjetništvo bi moral najprej biti ustanovljen v Uniji, da bi lahko uporabljal oznako „EuSEF“, kot jo določa ta uredba. Komisija bi morala v dveh letih od datuma začetka uporabe te uredbe pregledati omejitev uporabe oznake „EuSEF“ za sklade, ustanovljene v Uniji, ob upoštevanju izkušenj pri uporabi priporočila Komisije glede ukrepov, namenjenih spodbujanju tretjih držav k uporabi minimalnih standardov dobrega upravljanja pri davčnih zadevah.

- (18) Upravitelji skladov za socialno podjetništvo bi morali biti sposobni med življenjsko dobo sklada privabljati dodatne kapitalske zaveze. Take dodatne kapitalske zaveze med življenjsko dobo kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo bi bilo treba upoštevati pri razmisleku o naslednji naložbi v sredstva, ki niso kvalificirana. Dodatne kapitalske zaveze bi morale biti dovoljene v skladu z merili in pod pogoji iz pravil upravljanja ali ustanovnega akta kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo.
- (19) Ob upoštevanju specifičnih potreb socialnih podjetij po financiranju je treba doseči jasnost v zvezi z vrstami instrumentov, ki bi jih moral kvalificirani sklad za socialno podjetništvo uporabljati za tako financiranje. Zato ta uredba določa enotna pravila o upravičenih instrumentih, ki jih kvalificirani sklad za socialno podjetništvo uporablja pri vlaganjih in ki zajemajo lastniške in navidezne lastniške instrumente, dolžniške instrumente, kot so zadolžnice in potrdila o vlogah, naložbe v druge kvalificirane sklade za socialno podjetništvo, zavarovana ali nezavarovana posojila in nepovratna sredstva. Da bi preprečili zmanjšanje vrednosti naložb v kvalificirana portfeljska podjetja, bi morale biti kvalificiranemu skladu za socialno podjetništvo dovoljene le naložbe v druge kvalificirane sklade za socialno podjetništvo, kadar ti drugi kvalificirani skladi za socialno podjetništvo niso sami vložili več kot 10 % svojih združenih kapitalskih vložkov in neporabljenega kapitala na vpoklic v druge kvalificirane sklade za socialno podjetništvo.
- (20) Osrednja dejavnost kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo je zagotavljanje sredstev socialnim podjetjem z neposrednimi naložbami. Kvalificirani skladi za socialno podjetništvo ne bi smeli niti sodelovati v sistemsko pomembnih bančnih dejavnostih zunaj običajnega bonitetnega zakonodajnega okvira (tako imenovano „bančništvo v senci“) niti uporabljati običajnih strategij zasebnega kapitala, kot so odkupi z vzvodom.
- (21) Za ohranjanje potrebne prožnosti v svojem naložbenem portfelju bi morale biti kvalificiranim skladom za socialno podjetništvo omogočeno, da vlagajo v sredstva, ki niso kvalificirane naložbe, če te naložbe ne presegajo 30-odstotnega praga za nekvalificirane naložbe. Deleži v denarnih sredstvih in njihovih ustreznikih se pri izračunu te meje ne bi smeli upoštevati, saj se ti deleži ne obravnavajo kot naložbe. Kvalificirani skladi za socialno podjetništvo bi morali vlagati s sklada s svojo strategijo etičnih naložb, tako na primer ne bi smeli vlagati v orožno industrijo, kjer lahko pride do kršitev človekovih pravic ali do odlaganja elektronskih odpadkov.
- (22) Za zagotovitev, da bo oznaka „EuSEF“ zanesljiva in lahko prepoznavna za vlagatelje v celotni Uniji, bi morali uporabo oznake „EuSEF“ pri trženju kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo po Uniji dovoliti le upraviteljem kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo, ki izpolnjujejo enotna merila kakovosti iz te uredbe.
- (23) Za zagotovitev ločenega in prepoznavnega profila kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo, ki ustreza njihovemu namenu, bi bilo treba določiti enotna pravila o sestavi portfelja in naložbenih tehnikah, ki so dovoljene za take sklade.
- (24) Za zagotovitev, da kvalificirani skladi za socialno podjetništvo ne prispevajo k razvoju sistemskih tveganj ter da se taki skladi s svojimi naložbenimi dejavnostmi osredotočajo na podpiranje kvalificiranih portfeljskih podjetij, uporaba finančnih vzvodov na ravni sklada ne bi smela biti dovoljena. Upraviteljem kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo bi moralo biti dovoljeno, da najemajo posojila ali izdajajo zadolžnice ali jamstva na ravni kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo le, če so taka posojila, zadolžnice ali jamstva krita z neporabljenim kapitalom na vpoklic in tako ne povečujejo izpostavljenosti sklada prek ravni njegovega kapitala na vpoklic. Gotovinska predplačila vlagateljev kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo, ki so v celoti krita s kapitalskimi obveznostmi teh vlagateljev, ne povečajo izpostavljenosti tega sklada in bi zato morala biti dovoljena. Prav tako bi morala biti dovoljena kratkoročna posojila, s katerimi bi sklad lahko pokrnil izredne potrebe po likvidnosti, ki se lahko pojavijo v obdobju od vlagateljevega poziva za kapital na vpoklic do dejanskega prejetja kapitala na njegove račune, pod pogojem, da znesek takega posojila ne preseže skladovega neporabljenega kapitala na vpoklic.

- (25) Za zagotovitev, da se kvalificirani skladi za socialno podjetništvo tržijo le vlagateljem z izkušnjami, znanjem in strokovnim znanjem, ki lahko sami odločajo o svojih naložbah in ustrezno ocenijo tveganja teh skladov, in za ohranitev zaupanja vlagateljev v kvalificirane sklade za socialno podjetništvo, bi bilo treba določiti nekatera posebna varovala. Zato bi bilo treba kvalificirane sklade za socialno podjetništvo tržiti le vlagateljem, ki so profesionalne stranke ali se lahko štejejo za profesionalne stranke v skladu z Direktivo 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov ⁽¹⁾. Vendar je za zagotavljanje dovolj širokega nabora vlagateljev za naložbe v kvalificirane sklade za socialno podjetništvo zaželeno tudi, da imajo dostop do kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo določeni drugi vlagatelji, vključno s premožnimi posamezniki. Za te druge vlagatelje bi bilo treba določiti posebna varovala, da se zagotovi trženje kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo samo vlagateljem z ustreznim profilom za izvajanje takih naložb. Ta varovala izključujejo trženje z uporabo rednih varčevalnih shem. Poleg tega bi bilo treba vodstvenim delavcem, direktorjem ali zaposlenim, ki so vključeni v upravljanje upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo, omogočiti naložbe v kvalificirane sklade za socialno podjetništvo, ki jih upravljajo, saj imajo ti posamezniki zadostno znanje, da lahko sodelujejo pri takih naložbah.
- (26) Za zagotovitev, da oznako „EuSEF“ uporabljajo samo upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo, ki izpolnjujejo enotna merila kakovosti glede ravnanja na trgu, bi morala obstajati pravila o poslovanju in razmerju teh upraviteljev z njihovimi vlagatelji. Iz istega razloga bi bilo treba določiti enotne pogoje glede obravnave nasprotij interesov takih upraviteljev. Ta pravila in pogoji bi morali določati tudi, da ima upravitelj urejene potrebne organizacijske in administrativne ureditve za zagotavljanje ustreznega obravnavanja nasprotja interesov.
- (27) Kadar namerava upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo prenesti naloge na tretjo osebo, tak prenos ne bi smel vplivati na odgovornost upravitelja do kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo in njegovih vlagateljev. Poleg tega upravitelj nalog na tretjo osebo ne bi smel prenesti v tolikšni meri, da ga dejansko ne bi bilo mogoče več obravnavati kot upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo in ima samo še vlogo „poštnega nabiralnika“. Upravitelj bi moral biti še naprej odgovoren za ustrezno izvajanje prenesenih nalog in neprestano izpolnjevanje te uredbe. Prenos nalog ne bi smel ogroziti učinkovitosti nadzora nad upraviteljem, zlasti pa upravitelju ne bi smel preprečiti delovanja v interesu njegovih vlagateljev oziroma takega upravljanja sklada.
- (28) Ustvarjanje pozitivnih socialnih učinkov poleg ustvarjanja finančnega donosa za vlagatelje je ključna značilnost naložbenih skladov za socialna podjetja, zaradi katere se razlikujejo od drugih vrst naložbenih skladov. Ta uredba bi morala zato vsebovati zahtevo, da upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo vzpostavi postopke za merjenje pozitivnih socialnih učinkov, ki se bodo dosegli z naložbami v kvalificirana portfeljska podjetja.
- (29) Trenutno skladi za socialne rezultate ali učinke ponavadi ocenjujejo in zbirajo informacije o tem, do kakšne mere socialna podjetja dosegajo zastavljene rezultate ali učinke. Obstaja široka paleta različnih vrst socialnih rezultatov ali učinkov, ki si jih socialna podjetja morda zastavljajo. Pri tem so se razvili različni načini opredelitve in merjenja socialnih rezultatov ali učinkov. Tako lahko na primer podjetje, ki želi zaposliti prikrajšane osebe, poroča o številu tako zaposlenih oseb, ki sicer ne bi bile zaposlene, podjetje, ki želi izboljšati ponovno vključitev zapornikov, pa lahko svojo storilnost oceni s stopnjami povratništva. Skladi pomagajo socialnim podjetjem pri pripravi in zagotavljanju informacij o njihovih ciljih in dosežkih in jih zbira za vlagatelje. Medtem ko so informacije o socialnih rezultatih in učinkih zelo pomembne za vlagatelje, je težko primerjati med različnimi socialnimi podjetji in različnimi skladi, tako zaradi razlik v zastavljenih socialnih rezultatih ali učinkih, kot tudi zaradi raznolikosti pristopov. Da bi se dolgoročno spodbudila večja usklajenost in primerljivost takih informacij in večja učinkovitost postopkov pridobivanja informacij, bi bilo treba na tem področju oblikovati delegirane akte. Taki delegirani akti bi morali zagotavljati tudi več jasnosti za nadzornike, kvalificirane sklade za socialno podjetništvo in socialna podjetja.

⁽¹⁾ UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

- (30) Za zagotovitev integritete oznake „EuSEF“ bi bilo treba določiti merila kakovosti v zvezi z organizacijo upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo. Zato bi bilo treba določiti enotne in sorazmerne zahteve zaradi potrebe po vzdrževanju ustreznih tehničnih in človeških virov.
- (31) Za zagotovitev ustreznega upravljanja kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo in da bi njihovi upravitelji lahko krili morebitna tveganja, ki izhajajo iz njihovih dejavnosti, bi bilo treba določiti enotne in sorazmerne zahteve za upravitelje kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo, da ohranijo zadostna lastna sredstva. Znesek takih lastnih sredstev bi moral zadostovati za zagotavljanje neprekinjenega in ustreznega upravljanja kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo.
- (32) Zaradi varstva vlagateljev je treba zagotoviti ustrezno vrednotenje sredstev kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo. Zato bi morala pravila upravljanja ali ustanovni akti kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo vsebovati določbe o vrednotenju sredstev. S tem bi bilo treba zagotoviti integriteto in preglednost vrednotenja.
- (33) Za zagotovitev, da upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo, ki uporabljajo oznako „EuSEF“, v zadostni meri poročajo o svojih dejavnostih, bi bilo treba vzpostaviti enotna pravila o letnih poročilih.
- (34) Čeprav ta uredba vsebuje zaščitne ukrepe za zagotovitev ustrezne uporabe skladov, bi morali nadzorni organi zagotavljati, da se te zaščitne ukrepe spoštuje.
- (35) Za zagotovitev, da vlagatelji verjamejo v integriteto oznake „EuSEF“, lahko oznako uporabljajo samo upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo s popolnoma pregledno naložbeno politiko in naložbenimi cilji. Zato bi bilo treba določiti enotna pravila o zahtevah po razkritju, ki so obvezna za upravitelje v zvezi z njihovimi vlagatelji. Ta pravila bi morala vključevati tiste elemente, ki so specifični za naložbe v socialna podjetja, da se lahko doseže večja usklajenost in primerljivost takih informacij. To vključuje informacije o merilih in postopkih, ki se uporabljajo za izbor posameznih kvalificiranih portfeljskih podjetij kot naložbenih ciljev. To vključuje tudi informacije o pozitivnem socialnem učinku, ki bo dosežen z naložbeno politiko, ter načine spremljanja in ocenjevanja učinka. Za zagotovitev potrebne gotovosti in zaupanja vlagateljev v take naložbe to vključuje tudi informacije o sredstvih kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo, ki niso vložena v kvalificirana portfeljska podjetja, ter način njihovega izbora.
- (36) Za zagotovitev učinkovitega nadzora enotnih zahtev iz te uredbe bi moral pristojni organ matične države članice nadzorovati skladnost upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo z enotnimi zahtevami, določenimi v tej uredbi. V ta namen bi morali upravitelji, ki name ravajo svoje sklade tržiti pod oznako „EuSEF“, o tej nameri obvestiti pristojni organ svoje matične države članice. Pristojni organ bi moral registrirati upravitelja, če so zagotovljene vse potrebne informacije in vzpostavljene ustrezne ureditve za skladnost z zahtevami te uredbe. Taka registracija bi morala veljati v celotni Uniji.
- (37) Da bi omogočili učinkovito čezmejno trženje kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo, bi bilo treba registracijo upravitelja izvesti čim hitreje.
- (38) Za zagotovitev učinkovitega nadzora skladnosti z enotnimi merili, določenimi v tej uredbi, bi bilo treba določiti pravila o okoliščinah, v katerih je treba posodobiti informacije, ki se zagotovijo pristojnemu organu v matični državi članici.
- (39) Za učinkovit nadzor zahtev, določenih v tej uredbi, bi bilo treba določiti tudi postopek za čezmejna obvestila med pristojnimi nadzornimi organi, ki se sproži z registracijo upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo v njegovi matični državi članici.

- (40) Za ohranjanje preglednih pogojev za trženje kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo v celotni Uniji bi bilo treba Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (ESMA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, pooblastiti za vzdrževanje centralne zbirke podatkov z vsemi upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo in kvalificiranimi skladi za socialno podjetništvo, ki jih upravljajo, in ki so registrirani v skladu s to uredbo.
- (41) Kadar pristojni organ države članice gostiteljice iz jasnih in dokazljivih razlogov meni, da upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo krši to uredbo na njegovem ozemlju, bi moral o tem takoj obvestiti pristojni organ matične države članice, ki bi moral ustrezno ukrepati.
- (42) Če upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo nadaljuje z ravnanjem, ki je v jasnem nasprotju s to uredbo, kljub ukrepom, ki jih je sprejel pristojni organ matične države članice, ali če pristojni organ matične države članice ne ukrepa v razumnem času, bi bilo treba pristojnemu organu države članice gostiteljice omogočiti, da po seznanitvi pristojnega organa matične države članice sprejme vse ustrezne ukrepe za zaščito vlagateljev, vključno z možnostjo, da zadevnemu upravitelju prepreči, da bi nadaljeval s trženjem svojih skladov za socialno podjetništvo na ozemlju države članice gostiteljice.
- (43) Za zagotovitev učinkovitega nadzora enotnih meril, ki so bila določena, ta uredba vsebuje seznam nadzornih pooblastil, ki morajo biti na voljo pristojnim organom.
- (44) Za zagotovitev pravilnega izvajanja ta uredba vsebuje upravne kazni in druge ukrepe za kršenja njenih ključnih določb, in sicer pravil o sestavi portfelja, varovalih v zvezi z identiteto upravičenih vlagateljev ter uporabi oznake „EuSEF“ samo s strani upraviteljev kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo, ki so registrirani v skladu s to uredbo. Kršitev teh ključnih določb bi morala povzročiti, kadar je primerno, prepoved uporabe oznake in izbris zadevnega upravitelja iz registra.
- (45) Pristojni organi v matični državi članici in državah članicah gostiteljicah ter ESMA bi si morali med seboj izmenjavati informacije o nadzoru.
- (46) Za zagotovitev učinkovitega regulativnega sodelovanja med subjekti, katerih naloga je nadziranje spoštovanja enotnih meril iz te uredbe, bi morala za vse zadevne nacionalne organe in ESMA veljati visoka stopnja varovanja poklicne skrivnosti.
- (47) Prispevek kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo k rasti evropskega trga za socialne naložbe bo odvisen od začetka uporabljanja oznake „EuSEF“ s strani upraviteljev kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo, priznanja oznake s strani vlagateljev in razvoja močnega ekosistema za socialna podjetja v vsej Uniji, ki bo tem podjetjem pomagal izkoristiti zagotovljene možnosti financiranja. V ta namen bi si morale vse zainteresirane strani, vključno z upravljavci trga, pristojnimi organi v državah članicah, Komisijo in drugimi ustreznimi subjekti v Uniji, prizadevati zagotoviti visoko raven zavedanja o možnostih, ki jih nudi ta uredba.
- (48) Za opredelitev zahtev, določenih v tej uredbi, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z določitvijo vrst izdelkov in storitev ter načinov proizvodnje izdelkov in zagotavljanja storitev s socialnim ciljem, okoliščin, v katerih se lahko dobiček razdeli lastnikom in vlagateljem, vrst nasprotij interesov, ki se jim morajo upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo izogibati, in ukrepov, ki jih je treba izvajati v zvezi s tem, podrobnosti postopkov za merjenje socialnih učinkov, ki jih morala doseči kvalificirana portfeljska podjetja, ter vsebine in postopka obveščanja vlagateljev. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov, pri tem pa upošteva samoregulatorne pobude in kodekse ravnanja. V posvetovanja, ki jih Komisija opravi med pripravami v zvezi z delegiranimi akti o podrobnostih postopkov za merjenje socialnih učinkov, ki bi jih morala dosegati kvalificirana portfeljska podjetja, bi morale biti vključene ustrezne zainteresirane strani in ESMA. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

⁽¹⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 84.

- (49) S tehničnimi standardi v finančnih storitvah bi bilo treba zagotoviti dosledno harmonizacijo in visoko stopnjo nadzora v celotni Uniji. Ker je ESMA organ z visoko specializiranimi strokovnjaki, bi bilo učinkovito in primerno, da je pooblaščen za pripravo osnutkov izvedbenih tehničnih standardov, kadar ne vključujejo izbir politik, pri čemer se osnutki predložijo Komisiji.
- (50) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov z izvedbenimi akti v skladu s členom 291 PDEU in členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010. ESMA bi bilo treba pooblastiti za pripravo osnutkov izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z obliko obveščanja iz te uredbe.
- (51) V štirih letih od datuma začetka uporabe te uredbe bi morala Komisija izvesti pregled te uredbe, da oceni razvoj trga kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo po vsej Uniji. Pregled bi moral zajemati splošno preučitev delovanja pravil iz te uredbe ter izkušnje, pridobljene z njihovo uporabo. Na podlagi pregleda bi morala Komisija predložiti poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu in mu po potrebi priložiti zakonodajne predloge.
- (52) Poleg tega bi morala Komisija v štirih letih od datuma začetka uporabe te uredbe začeti pregled medsebojnega vpliva med to uredbo in drugimi pravili o kolektivnih naložbenih podjetjih ter njihovih upraviteljih, zlasti tistih iz Direktive 2011/61/EU. S tem pregledom bi bilo treba obravnavati predvsem področje uporabe te uredbe in oceniti, ali ga je treba razširiti, da bi večjim upraviteljem alternativnih investicijskih skladov omogočili uporabo oznake „EuSEF“. Na podlagi pregleda bi morala Komisija predložiti poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu in mu po potrebi priložiti zakonodajne predloge.
- (53) V okviru tega pregleda bi morala Komisija oceniti vse ovire, ki so vlagateljem morda preprečile uporabo skladov, vključno s tem, kako na institucionalne vlagatelje vplivajo druge bonitetne ureditve, ki bi se lahko uporabljale zanje. Poleg tega bi morala Komisija zbrati podatke za oceno prispevka oznake „EuSEF“ drugim programom Unije, kot je Obzorje 2020, ki so prav tako namenjeni za podporo inovacijam v Uniji.
- (54) Komisija bi morala v zvezi s preučitvijo davčnih ovir za čezmejne naložbe v tvegani kapital v skladu s sporočilom Komisije z dne 7. decembra 2011 z naslovom „Akcijski načrt za boljši dostop do finančnih sredstev za MSP“ in ob pregledu te uredbe razmisliti o enaki preučitvi morebitnih davčnih ovir za sklade socialnega podjetništva ter oceniti možnost davčnih pobud z namenom spodbujanja socialnega podjetništva v Uniji.
- (55) ESMA bi moral oceniti potrebe po osebju in sredstvih, ki izhajajo iz prevzema njegovih pristojnosti in dolžnosti v skladu s to uredbo, ter Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predložiti poročilo.
- (56) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, vključno s pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja (člen 7) ter svobode gospodarske pobude (člen 16).
- (57) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽¹⁾ ureja obdelavo osebnih podatkov, ki se izvaja v državah članicah v okviru te uredbe in pod nadzorom pristojnih organov držav članic, zlasti javnih neodvisnih organov, ki jih imenujejo države članice. Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov ⁽²⁾ ureja obdelavo osebnih podatkov, ki jo izvaja ESMA v okviru te uredbe in pod nadzorom evropskega nadzornika za varstvo podatkov.
- (58) Ker cilja te uredbe, in sicer vzpostavitev notranjega trga za kvalificirane sklade za socialno podjetništvo z določanjem okvira za registracijo upraviteljev kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo, ter s tem spodbujanja trženja kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo po vsej Uniji, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, in ker se ta cilj zaradi njegovega obsega in učinka lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja –
- ⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.
⁽²⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Ta uredba določa enotne zahteve in pogoje za upravitelje kolektivnih naložbenih podjetij, ki želijo v zvezi s trženjem kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo v Uniji uporabljati oznako „EuSEF“ in s tem prispevati k nemotenemu delovanju notranjega trga.

Ta uredba določa tudi enotna pravila za trženje kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo upravičenim vlagateljem v celotni Uniji, sestavo portfelja kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo, upravičene naložbene instrumente in tehnike, ki jih uporabljajo kvalificirani skladi za socialno podjetništvo, kakor tudi organizacijo, ravnanje in preglednost upraviteljev, ki tržijo kvalificirane sklade za socialno podjetništvo po Uniji.

Člen 2

1. Ta uredba se uporablja za upravitelje kolektivnih naložbenih podjetij, kot so opredeljeni v točki (a) člena 3(1), ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) njihova skupna upravljana sredstva ne presegajo praga iz točke (b) člena 3(2) Direktive 2011/61/EU;

(b) imajo sedež v Uniji;

(c) morajo biti registrirani pri pristojnih organih njihove matične države članice v skladu s točko (a) člena 3(3) Direktive 2011/61/EU, in

(d) upravljajo premoženje kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo.

2. Kadar skupna upravljana sredstva upraviteljev kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo, registriranih v skladu s členom 15, naknadno presežejo prag iz točke (b) člena 3(2) Direktive 2011/61/EU, in kadar ti upravitelji zato potrebujejo

dovoljenje v skladu s členom 6 navedene direktive, lahko še naprej uporabljajo oznako „EuSEF“ v zvezi s trženjem kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo v Uniji pod pogojem, da, vedno v povezavi s kvalificiranimi skladi za socialno podjetništvo:

(a) izpolnjujejo zahteve, določene v Direktivi 2011/61/EU, in

(b) še vedno izpolnjujejo člene 3, 5, 10, člen 13(2) ter točke (d), (e) in (f) člena 14(1) te uredbe.

3. Kadar so upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo zunanji upravitelji in so registrirani v skladu s členom 15, lahko upravljajo tudi kolektivne naložbene podjeme za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), pod pogojem, da pridobijo dovoljenje iz Direktive 2009/65/ES.

Člen 3

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „kolektivni naložbeni podjemi“ pomenijo AIS, kot so opredeljeni v točki (a) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU;

(b) „kvalificiran sklad za socialno podjetništvo“ pomeni kolektivni naložbeni podjem, ki:

(i) namerava v časovnem okviru iz svojih pravil ali ustanovnih aktov vsaj 70 % svojih združenih kapitalskih vložkov in neporabljenega kapitala na vpoklic vložiti v sredstva, ki so kvalificirane naložbe, izračunane na podlagi zneskov, ki jih je mogoče vložiti po odbitku vseh ustreznih stroškov ter deležev v denarnih sredstvih in njihovih ustreznikih;

(ii) ne uporabi več kot 30 % združenih kapitalskih vložkov in neporabljenega kapitala na vpoklic za pridobitev sredstev, ki niso kvalificirane naložbe, izračunane na podlagi zneskov, ki jih je mogoče vložiti po odbitku vseh ustreznih stroškov ter deležev v denarnih sredstvih in njihovih ustreznikih;

(iii) je ustanovljen na ozemlju države članice;

- (c) „upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo“ pomeni pravno osebo, katere redna poslovna dejavnost je upravljanje vsaj enega kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo;
- (d) „kvalificirano portfeljsko podjetje“ pomeni podjetje, ki:
- (i) v času naložbe kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo nima dovoljenja za trgovanje na reguliranem trgu ali po večstranskem sistemu trgovanja, kot je določeno v točki 14 in točki 15 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES;
 - (ii) si prizadeva za doseganje svojega glavnega cilja izmerljivih pozitivnih socialnih učinkov v skladu s svojimi statuti ali katerimi koli drugimi pravili ali ustanovnimi akti, s katerimi se vzpostavi poslovanje, pri čemer podjetje:
 - zagotavlja storitve ali izdelke občutljivim, marginaliziranim, prikrajšanim ali izključenim osebam,
 - pri proizvodnji izdelkov ali zagotavljanju storitev izpolnjuje svoj socialni cilj, ali
 - zagotavlja finančno pomoč samo socialnim podjetjem, kot so opredeljena v prvih dveh alineah;
 - (iii) svoje dobičke uporablja predvsem za doseganje svojega glavnega socialnega cilja v skladu s svojimi statutom ali drugimi pravili ali aktom o ustanovitvi, s katerimi se vzpostavi poslovanje, in z v njih vnaprej določenimi postopki in pravili, ki določajo okoliščine, v katerih se dobički razdelijo med delničarje in lastnike, da taka razdelitev dobička ne bi ogrozila njegovega glavnega cilja;
 - (iv) je upravljano na odgovoren in pregleden način, predvsem z vključevanjem delavcev, strank in zainteresiranih strani, na katere vplivajo njegove poslovne dejavnosti;
- (v) ima sedež na ozemlju države članice ali tretje države, pod pogojem, da tretja država:
- ni na seznamu držav in ozemelj, ki ne sodelujejo, ki ga pripravlja projektna skupina za finančno ukrepanje proti pranju denarja in financiranju terorističnih dejavnosti,
 - je podpisala sporazum z matično državo članico upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo in z vsako drugo državo članico, v kateri se namerava tržiti enote ali deleži kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo, da zagotovi, da tretja država v celoti izpolnjuje standarde iz člena 26 Vzorčne konvencije OECD o davku na dohodek in kapital in zagotavlja učinkovito izmenjavo informacij o davčnih zadevah, vključno z vsemi večstranskimi davčnimi sporazumi;
- (e) „kvalificirane naložbe“ pomenijo vse naslednje instrumente:
- (i) lastniške ali navidezne lastniške instrumente, ki jih izda:
 - kvalificirano portfeljsko podjetje in ga kvalificirani sklad za socialno podjetništvo pridobi neposredno od kvalificiranega portfeljskega podjetja,
 - kvalificirano portfeljsko podjetje v zameno za lastniški vrednostni papir, ki ga izda kvalificirano portfeljsko podjetje, ali
 - podjetje, kateremu je kvalificirano portfeljsko podjetje podrejeno podjetje v njegovi večinski lasti, in ga kvalificirani sklad za socialno podjetništvo pridobi v zameno za lastniški instrument, ki ga izda kvalificirano portfeljsko podjetje;
 - (ii) listinjene in nelistinjene dolžniške instrumente, ki jih izda kvalificirano portfeljsko podjetje;

- (iii) enote ali deleže enega ali več drugih kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo, pod pogojem, da ti kvalificirani skladi za socialno podjetništvo niso sami vložili več kot 10 % svojih združenih kapitalskih vložkov in neporabljenega kapitala na vpoklic v kvalificirane sklade za socialno podjetništvo;
- (iv) zavarovana ali nezavarovana posojila, ki jih je kvalificirani sklad za socialno podjetništvo odobril kvalificiranemu portfeljskemu podjetju;
- (v) vse druge vrste sodelovanja v kvalificiranem portfeljskem podjetju;
- (f) „zadevni stroški“ pomenijo vsa plačila, dajatve in stroške, ki jih neposredno ali posredno krijejo vlagatelji in o katerih se dogovorijo upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala in njegovi vlagatelji;
- (g) „kapital“ pomeni lastniški delež v podjetju, ki ga predstavljajo deleži ali druge oblike sodelovanja v kapitalu kvalificiranega portfeljskega podjetja in se izda njegovim vlagateljem;
- (h) „navidezni kapital“ pomeni katero koli vrsto finančnega instrumenta, ki je kombinacija lastniškega in dolžniškega kapitala, katerega donos je povezan z dobičkom ali izgubo kvalificiranega portfeljskega podjetja in katerih poplačilo v primeru neizpolnitve obveznosti ni v celoti zavarovano;
- (i) „trženje“ pomeni neposredno ali posredno ponudbo ali plasiranje, na pobudo upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo ali v njegovem imenu, enot ali deležev kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo, ki ga upravlja ta upravitelj, vlagateljem s stalnim prebivališčem ali registriranim sedežem v Uniji ali z njimi;
- (j) „kapital na vpoklic“ pomeni katero koli zavezo, v skladu s katero mora vlagatelj v časovnem okviru, določenem v pravilih ali ustanovnem aktu kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo, obvezno pridobiti delež v tem skladu ali vanj prispevati kapitalske vložke;
- (k) „matična država članica“ pomeni državo članico, v kateri je upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo ustanovljen in se mora registrirati pri pristojnih organih v skladu s točko (a) člena 3(3) Direktive 2011/61/EU;
- (l) „država članica gostiteljica“ pomeni državo članico, ki ni matična država članica in v kateri upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo trži kvalificirane sklade za socialno podjetništvo v skladu s to uredbo;
- (m) „pristojni organ“ pomeni nacionalni organ, ki ga z zakonom ali drugim predpisom imenuje matična država članica za izvajanje registracije upraviteljev kolektivnih naložbenih podjetij, ki spadajo v področje uporabe te uredbe.
- Kar zadeva točko (c) prvega pododstavka, kadar pravna oblika kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo dovoljuje notranje upravljanje in kadar organ upravljanja sklada ne imenuje zunanjega upravitelja, je v skladu s členom 15 kot upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo registriran kvalificirani sklad za socialno podjetništvo sam. Kvalificirani sklad za socialno podjetništvo, ki je registriran kot notranji upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo, ni registriran kot zunanji upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo drugih kolektivnih naložbenih podjetij.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 26, ki določa vrste storitev ali izdelkov in načine zagotavljanja storitev ali proizvodnje izdelkov s socialnim ciljem iz točke (ii) točke (d) odstavka 1 tega člena, ob upoštevanju različnih vrst kvalificiranih portfeljskih podjetij in okoliščin, v katerih se dobiček lahko razdeli lastnikom in vlagateljem.

POGLAVJE II

POGOJI ZA UPORABO OZNAKE „EuSEF“

Člen 4

Upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo, ki izpolnjujejo zahteve iz tega poglavja, imajo pravico do uporabe oznake „EuSEF“ v zvezi s trženjem kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo po Uniji.

Člen 5

1. Upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo zagotovijo, da se pri pridobivanju sredstev, ki niso kvalificirane naložbe, največ 30 % združenih kapitalskih vložkov in neporabljenega kapitala na vpoklic kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo uporabi za pridobitev takih sredstev. 30 % prag se izračuna na podlagi zneskov, ki jih je mogoče vložiti po odbitku vseh ustreznih stroškov. Deleži v denarnih sredstvih in njihovih ustreznikih se ne upoštevajo za izračun tega praga, saj se denarna sredstva in njihovi ustrezniki ne obravnavajo kot naložbe.

2. Upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo na ravni kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo ne uporabljajo nobene metode, zaradi katere bi se izpostavljenost sklada prek izposojanja denarja ali vrednostnih papirjev, vključevanja v pozicije izvedenih finančnih instrumentov ali kako drugače povečala nad raven kapitala na vpoklic.

3. Upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo lahko najemajo posojila, izdajajo zadolžnice ali jamstva na ravni kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo samo, kadar so taka posojila, zadolžnice ali jamstva krita z neporabljenim kapitalom na vpoklic.

Člen 6

1. Upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo tržijo enote in deleže kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo izključno vlagateljem, ki veljajo za profesionalne stranke v skladu z oddelkom I Priloge II k Direktivi 2004/39/ES, ali ki se lahko na zahtevo obravnavajo kot profesionalne stranke v skladu z oddelkom II Priloge II k Direktivi 2004/39/ES, ali drugim vlagateljem, ki:

(a) se obvežejo, da bodo vložili vsaj 100 000 EUR, in

(b) v dokumentu, ločenem od pogodbe, ki se sklene za obveznost do vlaganja, pisno navedejo, da se zavedajo tveganj, ki so povezana s predvideno obveznostjo.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za naložbe vodstvenih delavcev, direktorjev ali zaposlenih, ki so med vlaganjem v kvalificirane sklade za socialno podjetništvo, ki jih upravljajo, udeleženi pri upravljanju upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo.

Člen 7

Upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala v zvezi s kvalificiranimi skladi tveganega kapitala, ki jih upravljajo:

(a) pri opravljanju svojih dejavnosti ravnavo pošteno, pravično in s skrbnostjo dobrega strokovnjaka;

(b) uporabljajo ustrezne politike in postopke za preprečevanje prestopkov, za katere se lahko razumno pričakuje, da bodo vplivali na interese vlagateljev in kvalificiranih portfeljskih podjetij;

(c) izvajajo svoje poslovne dejavnosti tako, da spodbujajo pozitiven socialni učinek kvalificiranih portfeljskih podjetij, v katera so vlagali, najboljše interese kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo, ki jih upravljajo, vlagateljev in te sklade in integriteto trga;

(d) pri izbiri in rednem spremljanju naložb v kvalificirana portfeljska podjetja in pozitivnega socialnega učinka teh podjetij ravnavo zelo skrbno;

(e) imajo ustrezno znanje in razumevanje kvalificiranih portfeljskih podjetij, v katera vlagajo;

(f) pravično obravnavajo svoje vlagatelje;

(g) zagotavljajo, da noben vlagatelj ni deležen prednostne obravnave, razen če je taka obravnava navedena v pravilih upravljanja ali ustanovnem aktu kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo.

Člen 8

1. Kadar upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo prenese naloge na tretje strani, to ne vpliva na odgovornost upravitelja do kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo ali njegovih vlagateljev. Upravitelj ne prenese toliko nalog, da dejansko ni več mogoče obravnavati kot upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo, ali v tolikšni meri, da ima samo še vlogo „poštnega nabiralnika“.

2. Vsak prenos nalog iz odstavka 1 ne ogrozi učinkovitosti nadzora nad upraviteljem kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo, zlasti pa temu upravitelju ne prepreči, da deluje, ali kvalificirani sklad za socialno podjetništvo upravlja, v najboljšem interesu njegovih vlagateljev.

Člen 9

1. Upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo ugotovijo in preprečijo nasprotja interesov, kadar pa se jim ni mogoče izogniti, upravljajo in spremljajo ter v skladu z odstavkom 4 takoj razkrijejo ta nasprotja interesov, da bi preprečili njihov negativen vpliv na interese kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo in njihove vlagatelje ter zagotovili, da so kvalificirani skladi za socialno podjetništvo, ki jih upravljajo, obravnavani pošteno.

2. Upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo zlasti ugotovijo nasprotja interesov, ki lahko nastanejo med:

(a) upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo, osebami, ki dejansko opravljajo posle teh upraviteljev, zaposlenimi ali drugimi osebami, ki neposredno ali posredno obvladujejo te upravitelje ali ti obvladujejo njih, in kvalificiranim skladom za socialno podjetništvo, ki ga upravljajo ti upravitelji, ali njihovimi vlagatelji;

(b) kvalificiranim skladom za socialno podjetništvo ali njegovimi vlagatelji in drugim kvalificiranim skladom za socialno podjetništvo, ki ga upravlja isti upravitelj, ali njegovimi vlagatelji;

(c) kvalificiranim skladom za socialno podjetništvo ali vlagatelji v ta sklad ter kolektivnim naložbenim podjemom ali KNPVP, ki ga upravlja isti upravitelj, ali njegovimi vlagatelji.

3. Upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo vzdržujejo in vodijo učinkovite organizacijske in administrativne ureditve, da izpolnjujejo zahteve iz odstavkov 1 in 2.

4. Razkritje nasprotja interesov iz odstavka 1 se zagotovi, kadar organizacijska ureditev, ki jo sprejme upravitelj kvalifici-

ranega sklada za socialno podjetništvo za ugotavljanje, preprečevanje, obvladovanje in spremljanje nasprotja interesov ne zadošča, da bi lahko z ustrezno stopnjo gotovosti zagotovili, da bo nevarnost škodovanja interesom vlagateljev preprečena. Upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo vlagateljem jasno razkrije splošno naravo ali vire nasprotja interesov, preden začne poslovati v njihovem imenu.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 26, ki določajo:

(a) vrste nasprotja interesov iz odstavka 2 tega člena;

(b) ukrepe, ki jih morajo upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo sprejeti v zvezi s strukturami ter organizacijskimi in administrativnimi postopki za ugotovitev, preprečevanje, obvladovanje, spremljanje in razkritje nasprotja interesov.

Člen 10

1. Upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo za vsak kvalificirani sklad za socialno podjetništvo, ki ga upravljajo, uporabijo postopke za merjenje obsega, v katerem kvalificirana portfeljska podjetja, v katera vlaga kvalificirani sklad za socialno podjetništvo, dosegajo pozitiven socialni učinek, ki so mu zavezani. Upravitelji zagotovijo, da so ti postopki jasni in pregledni ter vključujejo kazalnike, ki lahko glede na socialni cilj in vrsto kvalificiranega portfeljskega podjetja obsegajo eno ali več naslednjih tem:

(a) zaposlovanje in trge dela;

(b) standarde in pravice, povezane s kakovostjo zaposlitve;

(c) socialno vključenost in zaščito posebnih skupin;

(d) enako obravnavo, enake možnosti in nediskriminacijo;

(e) javno zdravje in varnost;

(f) dostop do socialnega varstva, zdravstva in izobraževalnih sistemov ter učinke nanje.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 26, ki opredeljujejo podrobnosti postopkov iz odstavka 1 tega člena, v zvezi z različnimi kvalificiranimi portfeljskimi podjetji.

Člen 11

1. Upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo imajo vedno na voljo zadostna lastna sredstva ter uporabljajo primerne in ustrezne človeške in tehnične vire, ki so potrebni za pravilno upravljanje kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo, ki ga upravljajo.

2. Upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo ves čas zagotavljajo, da so zmožni upravičiti zadostnost lastnih sredstev za neprekinjeno delovanje, in obrazložiti, zakaj ta sredstva v skladu s členom 14 zadostujejo.

Člen 12

1. Pravila za vrednotenje sredstev se določijo v pravilih upravljanja ali ustanovnem aktu kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo in zagotavljajo premišljen in pregleden postopek vrednotenja.

2. Uporabljeni postopki vrednotenja zagotavljajo, da se vsaj enkrat letno primerno ovrednotijo sredstva in izračuna vrednost sredstev.

3. Da se zagotovi skladnost pri vrednotenju kvalificiranih portfeljskih podjetij, ESMA izdela smernice, ki določajo skupna načela za obravnavo naložb v takih podjetjih, ob upoštevanju njihovega glavnega cilja, da dosegajo merljiv pozitiven socialni učinek in svoj dobiček uporabljajo predvsem za doseganje tega učinka.

Člen 13

1. Upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo dajo na voljo letno poročilo pristojnemu organu matične države članice za vsak kvalificirani sklad za socialno podjetništvo, ki ga upravljajo, šest mesecev po koncu poslovnega leta. V poročilu so opisane sestava portfelja kvalificiranega sklada za socialno

podjetništvo in dejavnosti v predhodnem letu. V poročilu se razkrije tudi dobiček kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo na koncu njegove življenjske dobe in, kadar je primerno, dobiček, razdeljen med njegovo življenjsko dobo. Poročilo vsebuje revidirane finančne račune za kvalificirani sklad za socialno podjetništvo. Letno poročilo se pripravi v skladu z obstoječimi standardi poročanja in pogoji, o katerih se dogovorijo upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo in vlagatelji. Upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo poročilo na zahtevo predložijo vlagateljem. Upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo in vlagatelji se lahko dogovorijo o dodatnih medsebojnih razkritjih.

2. Letno poročilo vključuje najmanj naslednje:

(a) ustrezne podrobnosti o splošnih socialnih rezultatih, ki so bili doseženi z naložbeno politiko, in načinih za merjenje teh rezultatov;

(b) izjavo o vseh odsvojitvah, ki so bile izvedene v zvezi s kvalificiranimi portfeljskimi podjetji;

(c) opis, ali je do odsvojitve v zvezi z drugimi sredstvi kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo, ki niso vložena v kvalificirana portfeljska podjetja, prišlo na podlagi meril iz točke (f) člena 14(1);

(d) povzetek dejavnosti, ki jih je izvedel upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo v zvezi s kvalificiranimi portfeljskimi podjetji iz točke (l) člena 14(1);

(e) informacije o vrsti in namenu naložb, ki niso kvalificirane naložbe iz člena 5(1).

3. Revizija kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo se opravi vsaj enkrat letno. Z revizijo se potrdi, da se denar in sredstva vodijo na ime kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo in da je upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo vzpostavil in vodil ustrezne evidence ter nadziral izvajanje pooblastil ali nadzora nad denarjem in sredstvi kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo in njegovih vlagateljev.

4. Kadar mora upravitelj sklada za socialno podjetništvo v zvezi s kvalificiranim skladom za socialno podjetništvo objaviti letno finančno poročilo v skladu s členom 4 Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu ⁽¹⁾, se lahko informacije iz odstavkov 1 in 2 tega člena zagotovijo ločeno ali kot dodatek k letnemu finančnemu poročilu.

Člen 14

1. Upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo vlagatelje v zvezi s kvalificiranimi skladi za socialno podjetništvo, ki jih upravljajo, pred njihovo odločitvijo o naložbi na jasn in razumljiv način obvestijo o naslednjem:

- (a) istovetnosti tega upravitelja in vseh drugih ponudnikov storitev, ki pogodbeno sodelujejo s tem upraviteljem v zvezi z njihovim upravljanjem, ter opisu njihovih dolžnosti;
- (b) znesku lastnih sredstev, ki je na voljo temu upravitelju, ter podrobni izjavi o tem, zakaj ta upravitelj ta znesek šteje kot zadosten za ohranjanje ustreznih človeških in tehničnih virov, potrebnih za pravilno upravljanje svojih kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo;
- (c) opisu naložbene strategije in ciljev kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo, vključno z:
 - (i) vrstami kvalificiranih portfeljskih podjetij, v katera namerava vlagati;
 - (ii) vsemi drugimi kvalificiranimi skladi za socialno podjetništvo, v katere namerava vlagati;
 - (iii) vrsto kvalificiranih portfeljskih podjetij, v katera namerava vlagati kateri koli drugi kvalificirani sklad za socialno podjetništvo iz točke (ii);
 - (iv) nekvalificiranimi naložbami, ki jih namerava izvesti;
 - (v) tehnikami, ki jih namerava uporabiti, in

(vi) vsemi naložbenimi omejitvami, ki se uporabljajo;

- (d) pozitivnem socialnem učinku, ki je cilj naložbene politike kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo, po potrebi vključno z razumnimi prikazi takšnih rezultatov in informacijami o preteklih dosežkih na tem področju;
- (e) metodologijah, ki se uporabljajo za merjenje socialnih učinkov;
- (f) opisu sredstev, ki niso kvalificirana portfeljska podjetja, ter postopka in meril, ki se uporabljajo za izbor teh sredstev, razen če gre za denarna sredstva ali njihove ustreznike;
- (g) opisu profila tveganja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo in vseh tveganj, povezanih s sredstvi, v katera lahko vlaga sklad, ali naložbenih tehnik, ki se lahko uporabljajo;
- (h) opisu postopka vrednotenja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo in metodologije oblikovanja cen za vrednotenje sredstev, vključno z metodami, ki se uporabljajo za vrednotenje kvalificiranih portfeljskih podjetij;
- (i) opisu načina izračuna prejemkov upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo;
- (j) opisu vseh ustreznih stroškov ter njihovega najvišjega zneska;
- (k) dosedanjih finančnih rezultatih kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo, kadar so na voljo;
- (l) storitvah za podporo poslovanju in drugih podpornih dejavnostih, ki jih zagotavlja upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo ali so urejena prek tretjih oseb za pospeševanje razvoja, rasti ali tekočih operacij v drugem smislu kvalificiranih portfeljskih podjetij, v katera vlaga kvalificirani sklad za socialno podjetništvo, ali, kadar te storitve ali dejavnosti niso zagotovljene, obrazložitev tega dejstva;

⁽¹⁾ UL L 390, 31.12.2004, str. 38.

(m) opisu postopkov, s katerimi lahko kvalificirani sklad za socialno podjetništvo spremeni naložbeno strategijo ali naložbeno politiko ali oboje.

2. Vse informacije iz odstavka 1 so poštene, jasne in neza-
vajaajoče. Po potrebi se redno posodabljaajo in pregledujejo.

3. Kadar mora upravitelj kvalificiranega sklada za socialno
podjetništvo v zvezi s kvalificiranim skladom za socialno podje-
tništvo objaviti prospekt v skladu z Direktivo 2003/71/ES
Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o
prospektu, ki se objavi ob javni ponudbi ali sprejemu vrednos-
tnih papirjev v trgovanje ⁽¹⁾ ali v skladu z nacionalno zakono-
dajo, se lahko informacije iz odstavka 1 tega člena zagotovijo
ločeno ali kot del prospekta.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegi-
ranih aktov v skladu s členom 26, ki določajo:

(a) vsebino informacij iz točk (c) do (f) in (i) odstavka 1 tega
člena;

(b) kako je mogoče predstaviti informacije iz točk (c) do (f) in
(i) odstavka 1 tega člena na enoten način, da se zagotovi
čim višja raven primerljivosti.

POGLAVJE III

NADZOR IN UPRAVNO SODELOVANJE

Člen 15

1. Upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo,
ki nameravajo uporabljati oznako „EuSEF“ za trženje svojih
kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo, o svoji nameri
obvestijo pristojni organ svoje matične države članice in zago-
tovijo naslednje informacije:

(a) istovetnost oseb, ki dejansko opravljajo posle upravljanja
kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo;

(b) istovetnost kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo,
katerih enote ali deleže bodo tržili, in njihove naložbene
strategije;

(c) informacije o ureditvah, sprejetih zaradi skladnosti z zahte-
vami iz poglavja II;

(d) seznam držav članic, kjer namerava upravitelj kvalificiranega
sklada za socialno podjetništvo tržiti posamezni kvalificirani
sklad za socialno podjetništvo;

(e) seznam držav članic, kjer je upravitelj kvalificiranega sklada
za socialno podjetništvo ustanovil ali namerava ustanoviti
kvalificirani sklad za socialno podjetništvo.

2. Pristojni organ matične države članice upravitelja kvalifi-
ciranega sklada za socialno podjetništvo registrira le, če so
izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) osebe, ki dejansko opravljajo dejavnost upravljanja kvalifi-
ciranih skladov za socialno podjetništvo, imajo dovolj dober
ugled in izkušnje tudi glede na naložbene strategije, ki jim
sledi upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetni-
štvo;

(b) so informacije, ki se zahtevajo v odstavku 1, popolne;

(c) so ureditve, sporočene v skladu s točko (c) odstavka 1,
ustrezne za skladnost z zahtevami iz poglavja II;

(d) s seznama, zagotovljenega v skladu s točko (e) odstavka 1
tega člena, je razvidno, da so vsi kvalificirani skladi za
socialno podjetništvo ustanovljeni v skladu s točko (iii)
točke (b) člena 3(1) te uredbe.

⁽¹⁾ UL L 345, 31.12.2003, str. 64.

3. Registracija v skladu s tem členom je veljavna na celotnem ozemlju Unije in upraviteljem kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo omogoča, da kvalificirane sklade za socialno podjetništvo tržijo pod oznako „EuSEF“ po vsej Uniji.

Člen 16

Upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo pristojni organ matične države članice obvestilo o tem, kje nameravajo tržiti:

(a) nov kvalificirani sklad za socialno podjetništvo, ali

(b) obstoječ kvalificirani sklad za socialno podjetništvo v državi članici, ki ni navedena na seznamu iz točke (d) člena 15(1).

Člen 17

1. Pristojni organ matične države članice takoj po registraciji upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo ali če se doda nov kvalificirani sklad za socialno podjetništvo, nov sedež za ustanovitev kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo ali nova država članica, v kateri namerava upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo tržiti kvalificirane sklade za socialno podjetništvo, to ustrezno sporoči državam članicam, navedenim v skladu s točko (d) člena 15(1), in ESMA.

2. Države članice gostiteljice, navedene v skladu s točko (d) člena 15(1), za upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo, registriranega v skladu s členom 15, ne uvedejo nobenih zahtev ali upravnih postopkov v zvezi s trženjem njegovih kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo niti ne zahtevajo odobritve trženja, preden se to začne.

3. Za zagotavljanje enotne uporabe tega člena ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da določi obliko obvestila iz tega člena.

4. ESMA osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do 16. februarja 2014.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz odstavka 3 tega člena v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 18

ESMA vzdržuje centralno zbirko podatkov, ki je javno dostopna na internetu in zajema vse upravitelje kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo, registrirane v skladu s členom 15, in kvalificirane sklade za socialno podjetništvo, ki jih tržijo, kot tudi države, v katerih se ti skladi tržijo.

Člen 19

1. Pristojni organ matične države članice nadzoruje skladnost z zahtevami, določenimi v tej uredbi.

2. Kadar pristojni organ države članice gostiteljice iz jasnih in dokazljivih razlogov meni, da upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo krši to uredbo na njegovem ozemlju, o tem takoj ustrezno obvesti pristojni organ matične države članice. Pristojni organ matične države članice ustrezno ukrepa.

3. Če upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo kljub ukrepi, ki jih je sprejel pristojni organ matične države članice, še vedno ravna v nasprotju s to uredbo, ali če pristojni organ matične države članice ne ukrepa v razumnem času, lahko pristojni organ države članice gostiteljice po seznaitvi pristojnega organa matične države članice sprejme vse ustrezne ukrepe za zaščito vlagateljev, vključno s tem, da upravitelju kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo prepove vsakršno nadaljnje trženje njegovih kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo na ozemlju države članice gostiteljice.

Člen 20

Pristojni organi imajo v skladu z nacionalno zakonodajo vsa nadzorna in preiskovalna pooblastila, potrebna za opravljanje svojih funkcij. Zlasti so pooblašteni, da:

(a) zahtevajo dostop do vseh dokumentov v kakršni koli obliki in prejmejo ali si priskrbijo njihov izvod;

- (b) zahtevajo, da upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo takoj zagotovi informacije;
- (c) zahtevajo informacije od katere koli osebe, povezane z dejavnostmi upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo ali kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo;
- (d) izvajajo preglede na kraju samem s predhodno najavo ali brez nje;
- (e) sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo še naprej ravna v skladu s to uredbo;
- (f) izdajo odredbo za zagotovitev, da upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo ravna v skladu s to uredbo in ne ponovi nobenega ravnanja, s katerim lahko krši to uredbo.
- (b) trži enote in deleže kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo neupravičenim vlagateljem, s čimer krši člen 6;
- (c) uporablja oznako „EuSEF“, čeprav ni registriran v skladu s členom 15;
- (d) uporablja oznako „EuSEF“ za trženje skladov, ki niso ustanovljeni v skladu s točko (iii) točke (b) člena 3(1);
- (e) je pridobil registracijo z napačno navedbo ali na kakršen koli drug nepravilen način, s čimer krši člen 15;
- (f) pri opravljanju svoje poslovne dejavnosti ne ravna pošteno, pravično ali s skrbnostjo dobrega strokovnjaka, s čimer krši točko (a) člena 7;
- (g) ne uporablja ustrezne politike in postopkov za preprečevanje prestopkov, s čimer krši točko (b) člena 7;
- (h) večkrat ne izpolni obveznosti iz člena 13 glede letnega poročila;
- (i) večkrat ne izpolni obveznosti obveščati vlagatelje v skladu s členom 14.

Člen 21

1. Države članice določijo pravila o upravnih kaznih in drugih ukrepih, ki se uporabljajo ob kršitvah določb te uredbe, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvajanja. Upravne kazni in drugi ukrepi so učinkoviti, sorazmerni in odvračalni.

2. Države članice do 16. maja 2015 Komisiji in ESMA sporočijo pravila iz odstavka 1. Komisijo in ESMA takoj obvestijo o vseh poznejših spremembah teh pravil.

Člen 22

1. Pristojni organ matične države članice ob upoštevanju načela sorazmernosti sprejme ustrezne ukrepe iz odstavka 2, kadar upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo:

- (a) ne izpolnjuje obveznosti, ki se uporabljajo za sestavo portfelja, s čimer krši člen 5;

2. V primerih iz odstavka 1 pristojni organ matične države članice po potrebi:

- (a) sprejme ukrepe za zagotovitev, da zadevni upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo ravna v skladu s členoma 5 in 6, točkama (a) in (b) člena 7 ter členi 13, 14 in 15;

- (b) prepove uporabo oznake „EuSEF“ in izbriše zadevnega upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo iz registra.

3. Pristojni organ matične države članice pristojne organe držav članic gostiteljic v skladu s točko (d) člena 15(1), in ESMA nemudoma obvesti o izbrisu upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo iz registra iz točke (b) odstavka 2 člena.

4. Pravica do trženja enega ali več kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo pod oznako „EuSEF“ v Uniji preneha s takojšnjim učinkom od datuma sprejema ukrepa pristojnega organa iz točke (b) odstavka 2.

Člen 23

1. Pristojni organi in ESMA medsebojno sodelujejo pri opravljanju njihovih dolžnosti iz te uredbe v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010.

2. Pristojni organi in ESMA si izmenjajo vse informacije in dokumente, potrebne za izvajanje njihovih dolžnosti iz te uredbe v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010, zlasti za prepoznavanje in odpravo kršitev te uredbe.

Člen 24

1. Vse osebe, ki delajo ali so delale za pristojne organe ali ESMA, kot tudi revizorji in strokovnjaki, ki dobijo navodila pristojnih organov ali ESMA, so dolžni varovati poklicno skrivnost. Zaupne informacije, ki jih te osebe prejmejo med opravljanjem svojih dolžnosti, se ne razkrijejo nobeni osebi ali organu, razen v obliki povzetka ali združeni obliki, iz katerih ni mogoče prepoznati posameznih upraviteljev kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo in kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo, pri čemer se ne posega v primere, za katere veljajo kazensko pravo in postopki iz te uredbe.

2. Pristojnim organom držav članic ali ESMA se ne prepreči izmenjava informacij v skladu s to uredbo ali drugo zakonodajo Unije, ki se uporablja za upravitelje kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo in kvalificirane sklade za socialno podjetništvo.

3. Kadar pristojni organi ali ESMA prejmejo zaupne informacije v skladu z odstavkom 2, jih lahko uporabijo le za opravljanje svojih dolžnosti ter za namen upravnih in sodnih postopkov.

Člen 25

V primeru nesoglasja med pristojnimi organi držav članic zaradi ocene, ukrepa ali izpustitve enega od pristojnih organov na

področjih, na katerih ta uredba zahteva sodelovanje ali usklajevanje med pristojnimi organi iz več kot ene države članice, lahko pristojni organi zadevo predložijo ESMA, ki lahko ukrepa v skladu s pristojnostmi, ki so mu bile podeljene s členom 19 Uredbe (EU) št. 1095/2010, kolikor nesoglasje ni povezano s točko (i) točke (b) ali točko (i) točke (d) člena 3(1) te uredbe.

POGLAVJE IV

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 26

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo iz člena 3(2), člena 9(5), člena 10(2) in 14(4) se prenese na Komisijo za obdobje štirih let od 15. maja 2013. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem štiriletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 3(2), člena 9(5), člena 10(2) in člena 14(4) lahko kadar koli preklic Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne veljati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj, ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 3(2), člena 9(5), člena 10(2) ali člena 14(4), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

Člen 27

1. Komisija to uredbo pregleda v skladu z odstavkom 2. Pregled zajema splošno preučitev delovanja pravil uredbe ter izkušnje, pridobljene z njihovo uporabo, med drugim:

- (a) obseg, v katerem upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo uporabljajo oznako „EuSEF“ v različnih državah članicah, v državi ali čezmejno;
- (b) geografsko in sektorsko porazdelitev naložb, ki so jih izvedli kvalificirani skladi za socialno podjetništvo;
- (c) ustreznost zahtev po obveščanju iz člena 14, zlasti, ali zadostujejo, da vlagateljem omogočijo premišljeno odločitev o naložbah;
- (d) uporabo različnih kvalificiranih naložb s strani kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo ter kakšen vpliv je to imelo na razvoj socialnih podjetij v vsej Uniji;
- (e) ustreznost vzpostavitve evropske oznake za „socialno podjetje“;
- (f) možnost, da lahko skladi za socialno podjetništvo s sedežem v tretji državi uporabljajo oznako „EuSEF“, ob upoštevanju izkušenj pri uporabi priporočila Komisije glede ukrepov, namenjenih za spodbujanje tretjih držav k uporabi minimalnih standardov dobrega upravljanja pri davčnih zadevah;
- (g) praktično uporabo meril za opredelitev kvalificiranih portfeljskih podjetij, vpliv njihove uporabe na razvoj socialnih podjetij v vsej Uniji ter njihov pozitiven socialni učinek;
- (h) analizo postopkov, s katerimi upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo ocenjujejo pozitiven socialni učinek, ki ga ustvarjajo kvalificirana portfeljska podjetja iz člena 10, ter oceno izvedljivosti uvedbe harmoniziranih standardov za meritev socialnega učinka na ravni Unije v skladu s socialno politiko Unije;

- (i) možnost razširitve trženja kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo na male vlagatelje;
- (j) ustreznost vključitve kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo med primerna sredstva po Direktivi 2009/65/ES;
- (k) ustreznost dopolnitve te uredbe s pravili o depozitarjih;
- (l) preučitev morebitnih davčnih ovir za sklade za socialno podjetništvo in oceno morebitnih davčnih pobud za spodbujanje socialnega podjetništva v Uniji;
- (m) oceno vseh ovir, ki so vlagateljem morebiti preprečile vlaganje v sklade, ki uporabljajo oznako „EuSEF“, vključno z učinkom drugega prava Unije v zvezi z varnim in skrbnim poslovanjem na institucionalne vlagatelje.

2. Pregled iz odstavka 1 se opravi:

- (a) do 22. julija 2017 kar zadeva točke (a) do (e) in (g) do (m), ter
- (b) do 22. julija 2015 kar zadeva točko (f).

3. Po pregledu iz odstavka 1 in posvetovanju z ESMA Komisija predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, če je to primerno, skupaj z zakonodajnim predlogom.

Člen 28

1. Komisija do 22. julija 2017 začne pregledovati medsebojni vpliv med to uredbo in drugimi pravili o kolektivnih naložbenih podjetjih ter njihovih upraviteljih, zlasti tistih, določenih v Direktivi 2011/61/EU. Ta pregled zajema področje uporabe te uredbe. Zberejo se podatki, da se oceni, ali je treba področje uporabe razširiti, da bi upraviteljem skladov za socialno podjetništvo z upravljanimi sredstvi, ki skupno presegajo prag iz člena 2(1), omogočili, da postanejo upravitelji kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo v skladu s to uredbo.

2. Po pregledu iz odstavka 1 in posvetovanju z ESMA Komisija predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, če je to primerno, skupaj z zakonodajnim predlogom.

Člen 29

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 22. julija 2013, razen člena 3(2), člena 9(5), člena 10(2) in člena 14(4), ki se uporabljajo od 15. maja 2013.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 17. aprila 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednica
L. CREIGHTON

UREDBA (EU) št. 347/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 17. aprila 2013

o smernicah za vseevropsko energetske infrastrukturo in razveljavitvi Odločbe št. 1364/2006/ES in spremembi uredb (ES) št. 713/2009, (ES) št. 714/2009 in (ES) št. 715/2009

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 172 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropski svet je 26. marca 2010 potrdil predlog Komisije za začetek izvajanja nove strategije „Evropa 2020“. Ena od prednostnih nalog strategije Evropa 2020 je trajnostna rast, ki jo je treba doseči s spodbujanjem bolj trajnostnega in konkurenčnejšega gospodarstva, ki bo bolj gospodarno z viri. Strategija postavlja energetske infrastrukturo v ospredje kot del vodilne pobude „Evropa, gospodarna z viri“, saj poudarja, da je treba takoj nadgraditi evropska omrežja in jih povezati med seboj na ravni celine, zlasti da se vanje vključijo obnovljivi viri energije.
- (2) Cilj, ki so si ga na zasedanju Evropskega sveta v Barceloni marca 2002 zastavile vse države članice, v skladu s katerim naj bi zmogljivost električnih medomrežnih povezav dosegla najmanj 10 % njihovih obstoječih proizvodnih zmogljivosti, še ni dosežen.

- (3) Komisija je v sporočilu z naslovom „Prednostne naloge glede energetske infrastrukture za leto 2020 in pozneje – Načrt za integrirano evropsko energetske omrežje“, ki so mu sledili sklepi Sveta z dne 28. februarja 2011 in resolucija Evropskega parlamenta ⁽⁴⁾, pozvala k sprejetju nove politike energetske infrastrukture za obdobje do leta 2020 in pozneje, s katero bi optimizirali razvoj omrežij na evropski ravni, tako da bi Unija lahko izpolnila glavne cilje energetske politike, in sicer konkurenčnost, trajnost in zanesljivost oskrbe z energijo.

- (4) Evropski svet je 4. februarja 2011 poudaril potrebo po modernizaciji in razširitvi evropske energetske infrastrukture ter čezmejnih povezavah omrežij, s čimer bi se vzpostavila solidarnost med državami članicami, zagotovile nadomestne oskrbovalne in prometne poti ter viri energije in razvili obnovljivi viri energije, ki bi konkurirali tradicionalnim virom. Poudaril je, da po letu 2015 nobena država članica ne bi smela ostati brez dostopa do evropskih plinskih in električnih omrežij oziroma njena energetska varnost ne bi smela biti ogrožena zaradi pomanjkanja ustreznih povezav.

- (5) Odločba št. 1364/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ določa smernice za vseevropska energetska omrežja (TEN-E). Cilji teh smernic so podpirati dokončno vzpostavitev notranjega energetskega trga Unije ob spodbujanju racionalne proizvodnje, prevoza, distribucije in uporabe energetskih virov, zmanjšati izolacijo regij z omejenimi možnostmi in otoških regij, zagotoviti energetske vire in dobavne poti za oskrbo Unije z energijo ter poskrbeti za njihovo raznolikost tudi s sodelovanjem s tretjimi državami in prispevati k trajnostnem razvoju ter varovanju okolja.

- (6) Ocena sedanjega okvira TEN-E je jasno pokazala, da je prispevek tega okvira sicer pozitiven za izbrane projekte, saj so postali politično prepoznavni, vendar politika nima prave vizije ter ni ustrezno usmerjena in prilagodljiva, da bi lahko zapolnila ugotovljene infrastrukturne vrzeli. Unija bi zato morala okrepiti svoja prizadevanja, da bi dosegla prihodnje izzive na tem področju, in nameniti dovolj pozornosti določitvi morebitnih razkorakov med povpraševanjem in ponudbo energije.

⁽¹⁾ UL C 143, 22.5.2012, str. 125.⁽²⁾ UL C 277, 13.9.2012, str. 137.⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. marca 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 21. marca 2013.⁽⁴⁾ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. julija 2011 o prednostnih nalogah glede energetske infrastrukture za leto 2020 in pozneje (UL C 33 E, 5.2.2013, str. 46).⁽⁵⁾ UL L 262, 22.9.2006, str. 1.

- (7) Pospeševanje obnove obstoječe energetske infrastrukture in uvedba nove infrastrukture sta ključnega pomena za doseganje ciljev energetske ter podnebne politike Unije, med katerimi so dokončna vzpostavitev notranjega trga, zagotavljanje varne oskrbe z energijo, zlasti s plinom in nafto, zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za 20 % (ob ustreznih pogojih 30 %), povečanje deleža obnovljivih virov energije v porabi končne energije na 20 % ⁽¹⁾ in 20-odstotno povečanje energetske učinkovitosti do leta 2020, pri čemer večja energetska učinkovitost lahko prispeva k zmanjšanju potrebe po izgradnji nove infrastrukture. Hkrati mora Unija pripraviti infrastrukturo na nadaljnjo dolgoročno dekarbonizacijo svojega energetskega sistema do leta 2050. Ta uredba bi zato morala zajeti tudi morebitne prihodnje cilje Unije na področju energetske in podnebne politike.
- (8) Čeprav je obstoj notranjega trga na področju energije pravno opredeljen v Direktivi 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih za notranji trg z električno energijo ⁽²⁾ in Direktivi 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom ⁽³⁾, je trg še vedno razdrobljen zaradi nezadostnih povezav med nacionalnimi energetskimi omrežji in ne povsem optimalne uporabe obstoječe energetske infrastrukture. Povezana omrežja na ravni Unije in uvedba infrastrukture pametnih omrežij so ključnega pomena za konkurenčen in pravilno delujoč celostni trg, za doseganje optimalne uporabe energetske infrastrukture, za večjo energetsko učinkovitost in za vključitev distribuiranih obnovljivih virov energije ter za spodbujanje rasti, zaposlovanja ter trajnostnega razvoja.
- (9) Energetska infrastruktura Unije bi bilo treba nadgraditi, da se prepreči tehnične motnje in poveča odpornost na takšne motnje, naravne nesreče in nesreče, ki jih povzroči človek, škodljive vplive podnebnih sprememb ter ogrožanje varnosti, zlasti v zvezi z evropsko kritično infrastrukturo iz Direktive Sveta 2008/114/ES z dne 8. decembra 2008 o ugotavljanju in določanju evropske kritične infrastrukture ter o oceni potrebe za izboljšanje njene zaščite ⁽⁴⁾.
- (10) Transport nafte po zemeljskih naftovodih, ne pa po vodi, lahko pomembno prispeva k zmanjšanju okoljskega tveganja, povezanega s transportom nafte.
- (11) Pomen pametnih omrežij pri doseganju ciljev energetske politike Unije je priznan v sporočilu Komisije z dne 12. aprila 2011 z naslovom „Pametna omrežja: od inovacij do uvedbe“.
- (12) Skladišča za shranjevanje energije ter naprave za sprejem, skladiščenje in ponovno uplinjanje ali raztezanje utekočinjenega zemeljskega plina (LNG) in stisnjenega zemeljskega plina (CNG) imajo vedno pomembnejšo vlogo pri evropski energetski infrastrukturi. Hitra širitev takšne energetske infrastrukture zato predstavlja pomemben element dobro delujoče omrežne infrastrukture.
- (13) Sporočilo Komisije „Energetska politika EU: povezovanje s partnerji zunaj naših meja“ z dne 7. septembra 2011 poudarja, da mora Unija v svoje zunanje odnose vključiti spodbujanje razvoja energetske infrastrukture z namenom podpiranja socialno-ekonomskega razvoja zunaj meja EU. Unija mora spodbujati infrastrukturne projekte, ki povezujejo energetska omrežja Unije z omrežji tretjih držav, zlasti sosednjih držav in držav, s katerimi je Unija vzpostavila posebno sodelovanje na energetskem področju.
- (14) Za zagotovitev stabilnosti napetosti in frekvence bi bilo treba posebno pozornost nameniti stabilnosti evropskega omrežja električne energije, in sicer v spreminjajočih se pogojih čedalje večjega napajanja omrežja z energijo iz obnovljivih virov, ki so sami po sebi spremenljivi.
- (15) Za naložbe v infrastrukturo evropskega pomena za prenos elektrike in plina je do leta 2020 potrebnih približno 200 milijard EUR. Znatno povečanje obsega naložb v primerjavi s preteklimi trendi ter nujnost izvajanja prednostnih nalog na področju energetske infrastrukture zahtevata nov pristop k urejanju in financiranju energetskih infrastruktur, zlasti čezmejnih.
- (16) V delovnem dokumentu služb Komisije za Svet z dne 10. junija 2011 z naslovom „Naložbene potrebe in zahteve financiranja za energetska infrastruktura“ je poudarjeno, da za približno polovico skupnih naložb, potrebnih za desetletje do leta 2020, obstaja tveganje, da sploh ne bodo izvedene oziroma bodo izvedene z zamudo, in sicer zaradi ovir na področju dovoljevanja, zadev v zvezi z urejanjem in financiranjem.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L 140, 5.6.2009, str. 16).

⁽²⁾ UL L 211, 14.8.2009, str. 55.

⁽³⁾ UL L 211, 14.8.2009, str. 94.

⁽⁴⁾ UL L 345, 23.12.2008, str. 75.

- (17) Ta uredba določa pravila za pravočasen razvoj in interoperabilnost vseevropskih energetskih omrežij za izpolnitev ciljev energetske politike v skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU), kar zagotavlja delovanje notranjega energetskega trga in zanesljivo oskrbo z energijo v Uniji, spodbuja energetske učinkovitost, ohranjanje energije ter razvoj novih in obnovljivih virov energije ter omogoča medsebojno povezovanje energetskih omrežij. S temi cilji ta uredba prispeva k pametni, trajnostni in vključujoči rasti ter prinaša koristi v zvezi s konkurenčnostjo ter ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo za celotno Unijo.
- (18) Bistveno za razvoj vseevropskih omrežij in njihovo učinkovito interoperabilnost je zagotoviti operativno usklajevanje med operaterji sistema za prenos elektrike. Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje ustreznih določb Uredbe (ES) št. 714/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do omrežja za čezmejne izmenjave električne energije ⁽¹⁾ bi bilo treba Komisiji dodeliti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ⁽²⁾. Za sprejetje smernic glede izvajanja operativnega usklajevanja med operaterji sistema za prenos elektrike na ravni Unije bi se moral uporabiti postopek pregleda, če bodo te smernice veljale za vse operaterje prenosnega sistema.
- (19) V skladu s to uredbo se Agenciji za sodelovanje energetskih regulatorjev (v nadaljnjem besedilu: Agencija), ki je bila ustanovljena z Uredbo (ES) št. 713/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, dodeli pomembne dodatne naloge ter pravico do zaračunavanja provizij za nekatere od dodatnih nalog.
- (20) Po tesnih posvetovanjih z vsemi državami članicami in interesnimi stranmi je Komisija opredelila 12 strateških prednostnih nalog za infrastrukturo vseevropskega energetskega omrežja, ki jih je treba za doseg ciljev energetske ter podnebne politike Unije izvesti do leta 2020. Te prednostne naloge zajemajo različne geografske regije ali tematska področja v zvezi s prenosom in shranjevanjem električne energije ter plina, infrastrukturo utekočinjenega ali stisnjenega naravnega plina, pametnimi omrežji, elektroenergetskimi avtocestami, prevozom ogljikovega dioksida in naftno infrastrukturo.
- (21) Projekti skupnega interesa bi morali biti skladni s skupnimi, preglednimi in objektivnimi merili v smislu njihovega prispevka k ciljem energetske politike. Pri električni energiji in plinu bi morali biti projekti vključeni v najnovejši razpoložljivi desetletni načrt za razvoj omrežja, da bi bili upravičeni do vključitve v drugi seznam in naslednje seznime Unije. V tem načrtu bi morali biti upoštevani zlasti sklepi Evropskega sveta z dne 4. februarja 2011 v zvezi s potrebo po vključevanju obrobni energetskih trgov.
- (22) Ustanoviti bi bilo treba regionalne skupine, ki bodo predlagale in pregledale projekte skupnega interesa, kar bo omogočilo sestavo regionalnih seznamov projektov skupnega interesa. Za zagotovitev splošnega soglasja bi morale te regionalne skupine poskrbeti za tesno sodelovanje med državami članicami, nacionalnimi regulativnimi organi, predlagatelji projekta in zadevnimi zainteresiranimi stranmi. Sodelovanje bi moralo čim bolj temeljiti na obstoječih regionalnih strukturah sodelovanja med nacionalnimi regulativnimi organi in operaterji prenosnih sistemov ter drugih strukturah, ki jih vzpostavijo države članice in Komisija. V okviru tega sodelovanja bi morali nacionalni regulativni organi po potrebi regionalnim skupinam svetovati med drugim o izvedljivosti regulativnih vidikov predlaganih projektov in o izvedljivosti predlaganega časovnega razporeda regulativne odobritve.
- (23) Da se zagotovi, da je seznam projektov skupnega interesa (v nadaljnjem besedilu: seznam Unije) na ravni Unije omejen na projekte, ki k izvajanju prednostnih koridorjev in območij strateške energetske infrastrukture prispevajo največ, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s sprejemom in pregledom seznama Unije, pri čemer je treba spoštovati pravico držav članic, da same odobrijo projekte skupnega interesa, ki so povezani z njihovim ozemljem. V analizi, izvedeni v okviru ocene učinka, ki je priložena predlogu, ki je vodil k tej uredbi, je takih projektov na področju električne energije po ocenah približno 100, na področju plina pa približno 50. Ob upoštevanju tega izračuna in potrebe po doseganju ciljev te uredbe bi moralo skupno število projektov skupnega interesa ostati obvladljivo in ne bi smelo bistveno preseči 220. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

⁽¹⁾ UL L 211, 14.8.2009, str. 15.

⁽²⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

⁽³⁾ UL L 211, 14.8.2009, str. 1.

- (24) Nov seznam Unije bi se moral pripraviti vsaki dve leti. Projekti skupnega interesa, ki so dokončani ali ne izpolnjujejo več relevantnih meril in zahtev, določenih v uredbi, ne bi smeli biti uvrščeni na naslednji seznam Unije. Zato bi morali biti obstoječi projekti skupnega interesa, ki bodo uvrščeni na naslednji seznam Unije, del istega izbirnega postopka za oblikovanje regionalnih seznamov in seznama Unije kot predlagani projekti; vendar bi bilo treba zagotoviti čim manjšo možno upravno obremenitev, na primer z uporabo predhodno posredovanih informacij v največji možni meri in z upoštevanjem letnih poročil predlagateljev projekta.
- (25) Projekte skupnega interesa bi bilo treba izvesti čim prej ter jih skrbno spremljati in ocenjevati, pri čemer naj se ohrani nizka upravna obremenitev za predlagatelje projekta. Komisija bi morala imenovati evropske koordinatorje za projekte, ki se soočajo s težavami.
- (26) Procesi dovoljevanja ne bi smeli povzročiti nesorazmerne upravne obremenitve glede na velikost in zapletenost projekta ter ne smejo ovirati razvoja vseevropskih omrežij in dostopa do trga. V sklepih Sveta z dne 19. februarja 2009 je poudarjena potreba po določitvi in odpravi ovir za naložbe, tudi z racionalizacijo postopkov načrtovanja in posvetovanja. Ti sklepi so dodatno potrjeni s sklepi Evropskega sveta z dne 4. februarja 2011, v katerih je znova poudarjena pomembnost poenostavitve in izboljšanja procesov dovoljevanja v skladu z nacionalnimi pristojnostmi.
- (27) Načrtovanje in izvajanje projektov Unije v skupnem interesu na področju energetske, prometne in telekomunikacijske infrastrukture bi moralo biti usklajeno, da bi ustvarjalo sinergije, kadar koli je to smiselno z ekonomskega, tehničnega, okoljskega ali prostorskega vidika, ob ustreznem upoštevanju varnostnih vidikov. Tako bi lahko pri načrtovanju različnih vseevropskih omrežij dali prednost povezovanju prometnih, komunikacijskih in energetskih omrežij, da bi zagotovili minimalno obremenitev prostora, pri tem pa je treba po možnosti zagotoviti ponovno uporabo obstoječih ali opuščenih poti, da bi se čim bolj zmanjšali negativni socialni, gospodarski, okoljski in finančni učinki.
- (28) Projekti skupnega interesa bi morali na nacionalni ravni imeti ustrezen „prednostni status“, da se jim zagotovi hitra upravna obravnava. Projekte skupnega interesa bi morali pristojni organi obravnavati kot projekte javnega interesa. Projekti z negativnim vplivom na okolje bi lahko zaradi prevladujočega javnega interesa dobili dovoljenje, če so izpolnjeni vsi pogoji v skladu z Direktivo Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst ⁽¹⁾ ter Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike ⁽²⁾.
- (29) Z vzpostavitvijo pristojnega organa ali organov, ki združujejo ali usklajujejo vse procese dovoljevanja (v nadaljnjem besedilu: vse na enem mestu), bi se morala zmanjšati zapletenost, povečati učinkovitost in preglednost ter okrepiti sodelovanje med državami članicami. Pristojni organi bi morali biti operativni čim prej po njihovem imenovanju.
- (30) Kljub obstoju standardov za udeležbo javnosti v okoljskih postopkih odločanja je treba sprejeti dodatne ukrepe, s katerimi bi zagotovili najvišje možne standarde preglednosti in udeležbe javnosti pri vseh pomembnih zadevah v procesu dovoljevanja za projekte skupnega interesa.
- (31) Po potrebi bi morale ustrezno in usklajeno izvajanje Direktive 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje ⁽³⁾, Direktive 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje ⁽⁴⁾, Konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, podpisane v Aarhusu 25. junija 1998 ⁽⁵⁾ (v nadaljnjem besedilu: Aarhuska konvencija), in Konvencije iz Espooja zagotoviti usklajenost glavnih načel presoje vplivov na okolje, tudi na čezmejni ravni. Države članice bi morale uskladiti svoje ocene za projekte skupnega interesa in po potrebi ocene izvesti skupaj. Države članice bi bilo treba spodbujati k izmenjavi najboljših praks in k izgradnji upravnih zmogljivosti za procese dovoljevanja.

⁽¹⁾ UL L 206, 22.7.1992, str. 7.

⁽²⁾ UL L 327, 22.12.2000, str. 1.

⁽³⁾ UL L 26, 28.1.2012, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 197, 21.7.2001, str. 30.

⁽⁵⁾ UL L 124, 17.5.2005, str. 4.

- (32) Pomembno je poenostaviti in izboljšati procese dovoljevanja, pri tem bi bilo treba v razpoložljivem obsegu z upoštevanjem načela subsidiarnosti spoštovati nacionalne pristojnosti in postopke za izgradnjo nove infrastrukture. Glede na nujnost razvoja energetske infrastrukture bi bilo treba poleg poenostavitve procesov dovoljevanja določiti tudi natančen rok za sprejem odločitev ustreznih organov v zvezi z izvedbo projekta. Ta časovna omejitev bi morala spodbujati učinkovitejšo opredelitev in obravnavo postopkov in ne bi smela v nobenem primeru nižati visokih standardov varovanja okolja ter udeležbe javnosti. Glede na maksimalne časovne omejitve, ki jih določa ta uredba, si lahko države članice kljub temu prizadevajo za njihovo nadaljnje skrajšanje, če je to izvedljivo. Pristojni organi bi morali zagotoviti skladnost s časovnimi omejitvami in države članice bi si morale prizadevati za najučinkovitejšo možno obravnavo ugovorov zoper materialno ali postopkovno zakonitost celovite odločitve.
- (33) Če države članice menijo, da je ustrezno, lahko v celovito odločitev vključijo odločitve o: pogajanjih s posameznimi lastniki zemljišč o dovoljenju za dostop, lastništvu ali pravici do uporabe lastnine; prostorskem načrtovanju, ki določa namensko rabo zemljišč posameznega območja, vključuje druge razvojne vidike, kot so ceste, železnice, stavbe ter naravovarstvena območja, in ni namenjeno izključno za načrtovanje projekta; izdaji dovoljenj za uporabo. V povezavi s procesi dovoljevanja bi lahko projekt skupnega interesa vključeval povezano infrastrukturo v obsegu, ki je nujen za izgradnjo ali delovanje projekta.
- (34) Ta uredba, zlasti določbe o dovoljevanju, udeležbi javnosti in izvajanju projektov skupnega interesa, bi se morala uporabljati brez poseganja v mednarodno pravo in pravo Unije, vključno z določbami o varovanju okolja in zdravja ljudi ter določbami iz skupne ribiške in pomorske politike.
- (35) Stroške razvoja, izgradnje, delovanja in vzdrževanja projektov skupnega interesa bi morali na splošno kriti uporabniki infrastrukture. Projekti skupnega interesa bi morali biti upravičeni do čezmejne razporeditve stroškov, kadar ocena povpraševanja na trgu ali pričakovani učinki tarif nakazujejo, da stroškov ne bo mogoče kriti s tarifami, ki jih plačujejo uporabniki infrastrukture.
- (36) Podlaga za razpravo o ustrezni razporeditvi stroškov bi morala biti analiza stroškov in koristi infrastrukturnega projekta na podlagi usklajene metodologije analize energetskega sistema v okviru desetletnih načrtov za razvoj omrežij, ki jih pripravi Evropska mreža operaterjev prenosnih sistemov za električno energijo v skladu z Uredbo (ES) št. 714/2009 ter Uredbo (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do prenosnih omrežij zemeljskega plina⁽¹⁾ in ki jih pregleda Agencija. Analiza bi lahko upoštevala kazalnike in ustrezne referenčne vrednosti za primerjavo stroškov naložbe na enoto.
- (37) Na vedno bolj povezanem trgu so potrebna jasna in pregledna pravila čezmejne razporeditve stroškov za spodbujanje naložb v čezmejno infrastrukturo. Evropski svet je 4. februarja 2011 opozoril na pomen spodbujanja regulativnega okvira, ki spodbuja naložbe v omrežja, pri čemer je treba določiti višino tarif, skladno s finančnimi potrebami, ter ustrezno razporeditev stroškov pri čezmejnih naložbah, s čimer bi povečali konkurenco in konkurenčnost ter upoštevali vpliv na potrošnike. Pri odločanju o čezmejni razporeditvi stroškov bi morali nacionalni regulativni organi zagotoviti, da njen učinek na nacionalne tarife ne pomeni nesorazmerne obremenitve za potrošnike. Nacionalni regulativni organi bi se prav tako morali izogniti tveganju dvojne podpore za projekte ob upoštevanju dejanskih ali ocenjenih provizij in prihodkov. Te provizije in prihodki bi se morali upoštevati samo, v kolikor so namenjeni kritju zadevnih stroškov in so čim bolj povezani s projekti. Če zahtevek za naložbo upošteva koristi izven meja zadevnih držav članic, bi se morali nacionalni regulativni organi posvetovati z zadevnimi operaterji prenosnega omrežja o analizi stroškov in koristi za določen projekt.
- (38) Obstoječe pravo notranjega energetskega trga določa, da se ustrezne spodbude za naložbe zagotovijo s tarifami za dostop do plinskih in električnih omrežij. Nacionalni regulativni organi bi morali pri uporabi prava notranjega energetskega trga zagotoviti stabilen in predvidljiv regulativni okvir s spodbudami za projekte skupnega interesa, vključno z dolgoročnimi spodbudami, sorazmernimi z ravnijo posebnega tveganja projekta. To velja zlasti za inovativne tehnologije prenosa pri električni energiji, ki bi omogočale obsežno vključevanje virov obnovljive energije, razpršenih virov energije ali odziva na povpraševanje v medsebojno povezanih omrežjih, ter za infrastrukturo za prenos plina, ki bi omogočala večjo zmogljivost in boljše prilagajanje trgu, kar bi omogočilo kratkoročno trgovanje ali zagotovilo rezervne zaloge v primeru motenj v oskrbi.

⁽¹⁾ UL L 211, 14.8.2009, str. 36.

- (39) Ta uredba se uporablja samo za dovoljevanje, udeležbo javnosti in regulativno obravnavo projektov skupnega interesa v smislu te uredbe. Države članice lahko kljub temu v okviru nacionalne zakonodaje uporabijo ista ali podobna pravila za druge projekte, ki nimajo statusa projektov skupnega interesa, v okviru področja uporabe te uredbe. Države članice lahko v zvezi z regulativnimi spodbudami uporabijo v okviru svoje nacionalne zakonodaje ista ali podobna pravila za projekte skupnega interesa, ki spadajo v kategorijo shranjevanja električne energije.
- (40) Države članice, ki trenutno ne zagotavljajo pravnega statusa največjega državnega pomena, ki ga je mogoče pripisati projektom energetske infrastrukture v okviru procesov dovoljevanja, bi morale preučiti uvedbo takšnega statusa, zlasti oceniti, ali bi to pospešilo procese dovoljevanja.
- (41) Evropski energetski program za oživitev (EEPR), uveden z Uredbo (ES) št. 663/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, je pokazal dodatno vrednost znatne finančne pomoči Unije, s katero je mogoče privabiti zasebno financiranje, pri čemer je omogočil izvajanje projektov evropskega pomena. Evropski svet je 4. februarja 2011 priznal, da so za nekatere projekte energetske infrastrukture potrebna omejena javna finančna sredstva za pridobitev zasebnih sredstev. Zaradi gospodarske in finančne krize ter proračunskih omejitev bi bilo treba razviti usmerjeno podporo v obliki nepovratnih sredstev in finančnih instrumentov v okviru naslednjega večletnega finančnega okvira, ki bo privabila nove vlagatelje v prednostne koridorje in območja energetske infrastrukture ter hkrati ohranila minimalen prispevek iz proračuna Unije. Zadevni ukrepi bi morali temeljiti na izkušnjah, pridobljenih med pilotno fazo projektnih obveznic za financiranje infrastrukturnih projektov.
- (42) Projekti skupnega interesa na področjih električne energije, plina in ogljikovega dioksida bi morali biti upravičeni do finančne pomoči Unije za študije, pod določenimi pogoji pa tudi do finančne pomoči Unije za dela, takoj ko je takšno financiranje na voljo iz ustrezne uredbe za instrument za povezovanje Evrope, in sicer v obliki nepovratnih sredstev ali v obliki inovativnih finančnih instrumentov. Na ta način bo mogoče zagotoviti podporo po meri za tiste projekte skupnega interesa, ki v okviru obstoječega regulativnega okvira in pogojev na trgu do nje niso upravičeni. Pomembno je preprečiti vsako izkrivljanje konkurence, zlasti med projekti, ki prispevajo k izvajanju istega prednostnega koridorja Unije. S tako finančno pomočjo bi se morale razviti potrebne sinergije s sredstvi iz strukturnih skladov, ki bodo financirali pametna energetska distribucijska omrežja lokalnega in regijskega pomena. Postopek v treh korakih se uporablja za projekte skupnega interesa. Prvič, trg bi moral imeti prednost pri naložbah. Drugič, če naložb ni zagotovil trg, bi bilo treba raziskati regulativne rešitve, po potrebi bi bilo treba zadevni regulativni okvir prilagoditi ter zagotoviti njegovo pravilno uporabo. Tretjič, če prva dva koraka ne zadostujeta za zagotovitev potrebnih naložb pri projektih skupnega interesa, bi se lahko odobrila finančna pomoč Unije, če projekt skupnega interesa izpolnjuje veljavna merila.
- (43) Ker cilja te uredbe, tj. razvoja in interoperabilnosti vseevropskih energetskih omrežij ter povezave s takšnimi omrežji, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ta cilj lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (44) Uredbe (ES) št. 713/2009, (ES) št. 714/2009 in (ES) št. 715/2009 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (45) Odločbo št. 1364/2006/ES bi bilo zato treba razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Ta uredba določa smernice za pravočasen razvoj in interoperabilnost prednostnih koridorjev ter območij vseevropske energetske infrastrukture iz Priloge I (v nadaljnjem besedilu: prednostni koridorji in območja energetske infrastrukture).

⁽¹⁾ UL L 200, 31.7.2009, str. 31.

2. Ta uredba zlasti:

- (a) ureja opredelitev projektov skupnega interesa, ki so potrebni za izvajanje prednostnih koridorjev in območij ter spadajo v kategorije energetske infrastrukture na področjih električne energije, plina, nafte in ogljikovega dioksida, določene v Prilogi II (v nadaljnjem besedilu: kategorije energetske infrastrukture);
- (b) omogoča pravočasno izvajanje projektov skupnega interesa s poenostavitvijo, tesnejšim usklajevanjem in hitrejšim procesom dovoljevanja ter večjo udeležbo javnosti;
- (c) določa pravila in smernice za čezmejno razporeditev stroškov in s tveganji povezane pobude v zvezi s projekti skupnega interesa;
- (d) določa pogoje za upravičenost projektov skupnega interesa do finančne pomoči Unije.

Člen 2

Opredelitve

Za namene te uredbe se poleg opredelitev iz direktiv 2009/28/ES, 2009/72/ES in 2009/73/ES ter uredb (ES) št. 713/2009, (ES) št. 714/2009 in (ES) št. 715/2009 uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- 1. „energetska infrastruktura“ pomeni vse objekte ali pripadajoče naprave, ki spadajo v kategorije energetske infrastrukture, ki se nahaja v Uniji ali povezuje Unijo z eno ali več tretjimi državami;
- 2. „celovita odločitev“ pomeni odločitev ali niz odločitev organa ali organov države članice, razen odločitev sodišč, na podlagi katerih se v zvezi s projektom predlagatelju projekta dovoli gradnja energetske infrastrukture, brez poseganja v morebitno odločitev v upravnem pritožbenem postopku;
- 3. „projekt“ pomeni enega ali več vodov, cevovodov, objektov, opreme ali inštalacij, ki spadajo v kategorije energetske infrastrukture;
- 4. „projekt skupnega interesa“ pomeni projekt, ki je nujen za izvajanje prednostnih koridorjev in območij energetske infrastrukture iz Priloge I in ki je del seznama projektov skupnega interesa Unije iz člena 3;
- 5. „ozko grlo v energetske infrastrukturi“ pomeni omejitev fizičnih tokov v energetske sistemu zaradi nezadostnega prenosa zmogljivosti, kar med drugim vključuje pomanjkanje infrastrukture;
- 6. „predlagatelj projekta“ pomeni eno od naslednjega:
 - (a) operaterja prenosnega omrežja, distribucijskega omrežja ali drugega upravljavca ali vlagatelja, ki razvija projekt skupnega interesa;
 - (b) če obstaja več operaterjev prenosnega ali distribucijskega omrežja, drugih upravljavcev, vlagateljev ali skupin teh oseb, pravno osebo v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo, ki je bila določena s pogodbo med njimi in lahko sprejema pravne obveznosti ter nosi finančno odgovornost v imenu pogodbenih strank;
- 7. „pametno omrežje“ pomeni elektroenergetsko omrežje, ki lahko na stroškovno učinkovit način povezuje ravnanje in dejanja vseh z njim povezanih uporabnikov, vključno s proizvajalci, odjemalci in subjekti, ki proizvajajo in porabljajo, da se zagotovi ekonomsko učinkovit in trajnosten elektroenergetski sistem z majhnimi izgubami ter visoko stopnjo kakovosti in zanesljivosti oskrbe in varnosti;
- 8. „dela“ pomenijo nakup, dobavo in uporabo sestavnih elementov, sistemov in storitev, vključno s programsko opremo, načrtovanje, izvajanje gradnje in montaže projekta, tehnično potrditev montaže ter začetka uporabe projekta;
- 9. „študije“ pomenijo dejavnosti, potrebne za pripravo projekta na izvajanje, kot so pripravljalne študije, investicijska in druga dokumentacija, študije v zvezi z ocenjevanjem, preizkusi in vrednotenjem, tudi programske opreme, ter vse druge ukrepe za tehnično podporo, vključno s pripravljalnimi deli, potrebnimi za opredelitev in razvoj projekta ter odločanje o njegovem financiranju, kot so raziskovalne dejavnosti na zadevnih lokacijah ter priprava finančnega svežnja;
- 10. „nacionalni regulativni organ“ pomeni nacionalni regulativni organ, imenovan v skladu s členom 35(1) Direktive 2009/72/ES ali členom 39(1) Direktive 2009/73/ES;
- 11. „začetek uporabe“ pomeni vsa dejanja, ki so potrebna za začetek uporabe projekta po tem, ko je bil ta zgrajen.

POGLAVJE II

PROJEKTI SKUPNEGA INTERESA

Člen 3

Seznam projektov skupnega interesa Unije

1. Uredba določa dvanajst regionalnih skupin (v nadaljnjem besedilu: skupine), kot je določeno v skladu s Prilogo III.1. Članstvo vsake skupine temelji na vsakem prednostnem koridorju in območju ter njenem ustreznem geografskem območju iz Priloge I. Pooblastila za odločanje v skupinah se omejijo na države članice in Komisijo, za katere se za te namene uporablja izraz organ odločanja skupin.

2. Vsaka skupina sprejme svoj poslovnik ob upoštevanju določb iz Priloge III.

3. Organ odločanja posamezne skupine sprejme regionalni seznam predlaganih projektov skupnega interesa, pripravljen po postopku iz Priloge III.2, pri čemer se upošteva prispevek vsakega projekta k izvajanju prednostnih koridorjev in območij energetske infrastrukture ter njihovo izpolnjevanje meril iz člena 4.

Skupina pri pripravi svojega regionalnega seznama:

(a) za vsak predlagani projekt skupnega interesa pridobi odobritev držav članic, katerih ozemlje projekt zadeva; če se država članica odloči, da ne odobri projekta, mora skupini sporočiti utemeljene razloge za njeno odločitev;

(b) upošteva nasvet Komisije, katerega namen je skupno število projektov skupnega interesa, ki jih je še mogoče upravljati.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 16, ki uvaja seznam projektov skupnega interesa Unije (v nadaljnjem besedilu: seznam Unije) v skladu z drugim odstavkom člena 172 PDEU. Seznam Unije je v obliki priloge k tej uredbi.

Komisija pri izvajanju svojih pristojnosti zagotovi, da se seznam Unije pripravi vsaki dve leti na podlagi regionalnih seznamov, ki so jih sprejeli organi odločanja skupine, ustanovljeni s Prilogo III.1(2), v skladu s postopkom iz odstavka 3 tega člena.

Prvi seznam Unije se sprejme do 30. septembra 2013.

5. Komisija pri sprejemanju seznama Unije na podlagi regionalnih seznamov:

(a) zagotovi, da so vključeni samo tisti projekti, ki izpolnjujejo merila iz člena 4;

(b) zagotovi skladnost med regijami, ob upoštevanju mnenja Agencije iz Priloge III.2(12);

(c) upošteva vsako mnenje držav članic, kot je določeno v Prilogi III.2(9), in

(d) si prizadeva za obvladljivo skupno število projektov skupnega interesa na seznamu Unije.

6. Projekti skupnega interesa, vključeni na seznam Unije v skladu z odstavkom 4 tega člena, postanejo sestavni del zadevnih regionalnih naložbenih načrtov v skladu s členom 12 uredbe (ES) št. 714/2009 in (ES) št. 715/2009, zadevnih desetletnih razvojnih načrtov omrežja v skladu s členom 22 direktiv 2009/72/ES in 2009/73/ES ter po potrebi drugih zadevnih nacionalnih infrastrukturnih načrtov. Tem projektom se v okviru vsakega od teh načrtov nameni kar največja pozornost.

Člen 4

Merila za projekte skupnega interesa

1. Projekti skupnega interesa izpolnjujejo naslednja splošna merila:

(a) projekt je potreben za vsaj enega od prednostnih koridorjev in območij energetske infrastrukture;

(b) možne splošne koristi projekta, ocenjene v skladu z ustreznimi posebnimi merili iz odstavka 2, prevladajo nad njihovimi stroški, tudi na daljši rok, in

(c) projekt izpolnjuje katero koli od naštetih meril:

(i) vključuje vsaj dve državi članici, pri čemer neposredno sega čez mejo dveh ali več držav članic;

(ii) se izvaja na ozemlju ene države članice in ima pomemben čezmejni vpliv, kot je opredeljeno v Prilogi IV.1;

(iii) prečka mejo vsaj ene države članice in države Evropskega gospodarskega prostora.

2. Za projekte skupnega interesa, ki spadajo v posebne kategorije energetske infrastrukture, se uporabijo naslednja posebna merila:

- (a) v primeru projektov za prenos električne energije in skladiščenje, ki spadajo v kategorije energetske infrastrukture iz Priloge II.1(a) do (d), projekt pomembno prispeva k vsaj enemu od naslednjih posebnih meril:
- (i) povezovanje trgov, med drugim z odpravo osamitve vsaj ene države članice in zmanjševanjem ozkih grl v energetske infrastrukture; konkurenčnost in prožnost sistema;
 - (ii) trajnost, med drugim prek vključevanja obnovljivih virov energije v omrežje in prenosa te energije v velike centre porabe in skladišča;
 - (iii) zanesljivost oskrbe, med drugim prek interoperabilnosti, ustreznih povezav in varnega ter zanesljivega delovanja sistema;
- (b) v primeru plinskih projektov, ki spadajo v kategorije energetske infrastrukture iz Priloge II.2, projekt pomembno prispeva k vsaj enemu od naslednjih posebnih meril:
- (i) povezovanje trgov, med drugim z odpravo osamitve vsaj ene države članice in zmanjševanjem ozkih grl v energetske infrastrukture; interoperabilnost in prožnost sistema;
 - (ii) zanesljivost oskrbe, med drugim prek ustreznih povezav ter diverzifikacije virov dobave, partnerjev na področju dobave in poti;
 - (iii) konkurenčnost, med drugim prek diverzifikacije virov dobave, partnerjev na področju dobave in poti;
 - (iv) trajnost, med drugim z zmanjševanjem emisij, podpiranjem nestalne proizvodnje energije iz obnovljivih virov in spodbujanjem uporabe plina iz obnovljivih virov;
- (c) v primeru projektov pametnih omrežij za električno energijo, ki spadajo v kategorijo energetske infrastrukture iz Priloge II.1(e), projekt pomembno prispeva k vsem naslednjim posebnim merilom:
- (i) povezovanje in vključevanje uporabnikov omrežja z novimi tehničnimi zahtevami v zvezi s ponudbo in povpraševanjem po oskrbi z električno energijo;
 - (ii) učinkovitost in interoperabilnost vsakdanjih aktivnosti omrežij za prenos in distribucijo električne energije;
 - (iii) varnost omrežja, nadzor sistema in kakovost dobave;
 - (iv) optimalno načrtovanje prihodnjih stroškovno učinkovitih naložb v omrežje;
 - (v) delovanje trga in storitve za stranke;
 - (vi) vključevanje uporabnikov v upravljanje lastne porabe energije;
- (d) v primeru projektov za prenos ogljikovega dioksida, ki spadajo v kategorije energetske infrastrukture iz Priloge II.3, projekt pomembno prispeva k vsem naslednjim posebnim merilom:
- (i) zanesljivost oskrbe z zmanjšanjem odvisnosti od enega samega vira ali poti;
 - (ii) učinkovita in trajnostna raba virov z blaženjem okoljskih tveganj;
 - (iii) interoperabilnost;
- (e) v primeru projektov za prenos ogljikovega dioksida, ki spadajo v kategorije energetske infrastrukture iz Priloge II.4, projekt pomembno prispeva k vsem naslednjim posebnim merilom:
- (i) izogibanje emisijam ogljikovega dioksida pri ohranjanju zanesljive oskrbe z energijo;
 - (ii) povečanje prilagodljivosti in varnosti pri prenosu ogljikovega dioksida;
 - (iii) učinkovita raba virov s povezovanjem več virov in skladišč ogljikovega dioksida s skupno infrastrukturo ter z zmanjšanjem bremen in tveganj za okolje.
3. V primeru projektov, ki spadajo v kategorije energetske infrastrukture iz Priloge II.1 do 3, se merila iz tega člena ocenijo v skladu s kazalniki iz Priloge IV.2 do 5.

4. Za olajšanje ocenjevanja vseh projektov, ki bi se lahko opredelili kot projekti skupnega interesa in ki bi bili lahko vključeni v regionalni seznam, vsaka skupina oceni prispevek posameznega projekta k izvajanju istega prednostnega koridorja ali območja na pregleden in objektivni način. Vsaka skupina določi svojo metodo ocenjevanja na podlagi skupnega prispevka k merilom iz odstavka 2; ta ocena služi za razvrščanje projektov za notranjo uporabo v skupini. Niti regionalni seznam niti seznam Unije ne smeta vključevati razvrstitve, niti se ne sme razvrstitev uporabljati za kateri koli drugi kasnejši namen, razen za namene, ki so opisani v Prilogi III.2(14).

Pri ocenjevanju projektov vsaka skupina ustrezno upošteva:

- (a) nujnost vsakega predlaganega projekta za zagotavljanje ciljev energetske politike Unije na področju povezovanja, med drugim z odpravo osamitve vsaj ene države članice in konkurenčnosti trgov, trajnosti in zanesljive oskrbe;
- (b) število držav članic, na katere vpliva posamezni projekt, pri čemer zagotavljajo enake možnosti za projekte, ki vključujejo obrobne države članice;
- (c) prispevek k teritorialni koheziji posameznega projekta in
- (d) skladnost z drugimi predlaganimi projekti.

V primeru projektov „pametnih omrežij“, ki spadajo v kategorijo energetske infrastrukture iz Priloge II.1(e), se izvede razvrščanje za tiste projekte, ki zadevajo isti državi članici, in se ustrezno upoštevajo tudi število uporabnikov, ki jih projekt zadeva, letna poraba energije in delež proizvodnje energije iz virov, ki jih ni mogoče regulirati, na območju teh uporabnikov.

Člen 5

Izvajanje in spremljanje

1. Predlagatelji projekta pripravijo časovni načrt za izvajanje projektov skupnega interesa, ki vključuje časovni raspored za naslednje:

- (a) investicijsko dokumentacijo in načrte;
- (b) odobritev nacionalnega regulativnega organa ali drugega zadevnega organa;
- (c) izgradnjo in začetek uporabe;

(d) dovoljevanje iz člena 10(4)(b).

2. Operaterji prenosnih in distribucijskih sistemov ter drugi upravljalci sodelujejo za lažji razvoj projektov skupnega interesa na svojem območju.

3. Agencija in zadevne skupine spremljajo napredek, dosežen na področju izvajanja projektov skupnega interesa, in po potrebi izdajajo priporočila za lažje izvajanje tovrstnih projektov. Skupine lahko zaprosijo za dodatne informacije v skladu z odstavki 4, 5 in 6 ter se sestanejo z zadevnimi stranmi in pozovejo Komisijo, naj preveri te informacije na kraju samem.

4. Predlagatelji projekta do 31. marca v letu, ki sledi letu, ko je bil projekt uvrščen med projekte skupnega interesa na seznam Unije v skladu s členom 3, predložijo letno poročilo za vsak projekt, ki spada v kategorije iz Priloge II.1 in 2, pristojnemu organu iz člena 8 ter ali Agenciji ali – za projekte, ki spadajo v kategorije iz Priloge II.3 in 4 – zadevni skupini. V tem poročilu je podrobno opisano:

- (a) kako napredujejo načrtovanje, izgradnja in začetek uporabe projekta, zlasti v zvezi s postopki dovoljevanja in posvetovanj;
- (b) kakšne so morebitne zamude glede na časovni načrt za izvajanje, razlogi za zamude in morebitne druge težave;
- (c) po potrebi spremenjen načrt za odpravo zamud.

5. Agencija skupinam najpozneje tri mesece po prejemu letnih poročil iz odstavka 4 tega člena predloži konsolidirano poročilo o projektih skupnega interesa, ki spadajo v kategorije iz Priloge II.1 in 2, v njem pa oceni doseženi napredek ter po potrebi izda priporočila za odpravo nastalih zamud in težav. V konsolidiranem poročilu je v skladu s členom 6(8) in (9) Uredbe (ES) št. 713/2009 ocenjena tudi skladnost izvajanja razvojnih načrtov omrežja na ravni Unije glede na prednostne koridorje energetske infrastrukture in področja.

6. Pristojni organi iz člena 8 vsako leto poročajo zadevni skupini o napredku in, kadar je ustrezno, o zamudah pri izvajanju projektov skupnega interesa na njihovih ozemljih, in sicer upoštevaje procese dovoljevanja in razloge za take zamude.

7. Če pride pri začetku uporabe projekta skupnega interesa do zamude glede na časovni načrt za izvajanje, in sicer iz razlogov, ki niso višji razlogi izven nadzora predlagatelja projekta:

(a) v kolikor se ukrepi iz člena 22(7)(a), (b) ali (c) direktiv 2009/72/ES in 2009/73/ES uporabljajo v skladu z ustreznimi nacionalnimi zakoni, izvajanje naložbe zagotovijo nacionalni regulativni organi;

(b) če se ukrepi nacionalnih regulativnih organov v skladu s točko (a) ne uporabljajo, predlagatelj projekta izbere tretjo stran, ki bo v celoti ali deloma financirala ali zgradila projekt. Predlagatelj projekta to stori, preden zamuda preseže dve leti v primerjavi z datumom začetka uporabe po časovnem načrtu za izvajanje;

(c) če v skladu s točko (b) ni izbrana tretja stran, nacionalni regulativni organ ali država članica v dveh mesecih od poteka obdobja iz točke (b) imenuje tretjo stran, ki bo financirala ali zgradila projekt, predlagatelj projekta pa jo mora sprejeti;

(d) če zamuda v primerjavi z datumom začetka uporabe v časovnem načrtu za izvajanje preseže dve leti in dva meseca, lahko Komisija, ob upoštevanju dogovora in s popolnim sodelovanjem zadevnih držav članic, organizira razpis za zbiranje predlogov, odprt za vse tretje strani, ki so zmožne postati predlagatelji projekta, za izgradnjo projekta v dogovorjenem roku;

(e) pri uporabi točke (c) ali (d) upravljavec sistema, na katerega ozemlju se nahaja naložba, predloži upravljavcem ali vlagateljem ali tretji osebi vse informacije, ki so potrebne za izvedbo naložbe, s prenosnim omrežjem poveže nova sredstva in si na splošno v največji možni meri prizadeva omogočiti izvajanje naložbe ter varno, zanesljivo in učinkovito delovanje in vzdrževanje projekta skupnega interesa.

8. Projekt skupnega interesa se lahko odstrani s seznama Unije v skladu s postopkom iz člena 3(4), če je vključen na seznam temeljila na nepravilnih informacijah, ki so bile ključne za odločitve, ali projekt ni v skladu s pravom Unije.

9. Za projekte, ki niso več na seznamu Unije, prenehajo veljati vse pravice in obveznosti v zvezi s statusom projekta skupnega interesa, ki izhajajo iz te uredbe.

Če projekt ni več na seznamu Unije, vendar je pristojni organ sprejel vlogo v pregled, ohrani pravice in obveznosti iz poglavja

III, razen če je bil odstranjen s seznama iz razlogov, naštetih v odstavku 8.

10. Ta člen ne vpliva na finančno pomoč Unije, ki je bila kateremu koli projektu skupnega interesa dodeljena pred njegovo odstranitvijo s seznama Unije.

Člen 6

Evropski koordinatorji

1. Kadar pride do znatnih težav pri izvedbi projekta skupnega interesa, Komisija v dogovoru z zadevnimi državami članicami imenuje evropskega koordinatorja za obdobje največ enega leta, ki se lahko dvakrat obnovi.

2. Evropski koordinator:

(a) spodbuja projekte, za katere je zadolžen, ter čezmejni dialog med predlagatelji projekta in vsemi zadevnimi zainteresiranimi stranmi;

(b) po potrebi pomaga vsem stranem pri posvetovanju z zadevnimi zainteresiranimi stranmi in pridobivanju potrebnih dovoljenj za projekte;

(c) po potrebi svetuje predlagateljem projekta v zvezi s financiranjem projekta;

(d) zagotavlja, da zadevne države članice ustrezno podpirajo in strateško usmerjajo pripravo in izvajanje projektov;

(e) Komisiji vsako leto, po potrebi pa tudi ob preteku mandata, predloži poročilo o napredku projektov ter o težavah in ovirah, ki bi lahko povzročile znatne zamude pri začetku uporabe projektov. Komisija posreduje poročilo Evropskemu parlamentu in zadevnim skupinam.

3. Pri izbiri evropskega koordinatorja se upoštevajo njegove izkušnje v zvezi s posameznimi nalogami, ki so mu predložene v okviru zadevnih projektov.

4. V okviru odločitve o imenovanju evropskega koordinatorja se določi tudi obseg pooblastil, ki zajema podrobno določitev trajanja mandata, posameznih nalog ter ustreznih rokov in metod, ki jih mora koordinator upoštevati. Prizadevanja za koordinacijo so sorazmerna glede na zahtevnost in ocenjene stroške projektov.

5. Zadevne države članice v polni meri sodelujejo z evropskim koordinatorjem pri izvajanju nalog iz odstavkov 2 in 4.

POGLAVJE III

DOVOLJEVANJE IN SODELOVANJE JAVNOSTI

Člen 7

„Prednostni status“ projektov skupnega interesa

1. S sprejetjem seznama Unije postanejo ti projekti z vidika energetske politike, ne glede na njihovo lokacijo, traso ali tehnologijo, prednostni pri odločanju v procesu dovoljevanja.

2. Z namenom zagotovitve učinkovite administrativne obravnave zadev, povezanih s projekti skupnega interesa, predlagatelji projektov in vsi zadevni organi zagotovijo takim zadevam najhitrejšo pravno možno obravnavo.

3. Kadar v nacionalnem pravu obstaja status največjega državnega pomena, se takšen status dodeli projektom skupnega interesa in se kot taki obravnavajo v procesih dovoljevanja, in če nacionalno pravo omogoča, pri prostorskem načrtovanju, vključno z okoljsko presojo, in sicer tako, kot to določa pravo, ki se uporablja za posamezno vrsto energetske infrastrukture.

4. Komisija do 16. avgusta 2013 izda nezavezujoče smernice, v katerih državam članicam poda usmeritve za oblikovanje zakonodajnih in nezakonodajnih ukrepov za racionalizacijo postopkov okoljske presoje in za zagotovitev skladne uporabe postopkov okoljske presoje, ki jih za projekte skupnega interesa določa pravo Unije.

5. Države članice ob upoštevanju smernic iz odstavka 4 ocenijo, kateri ukrepi za racionalizacijo postopkov okoljske presoje in za zagotovitev njihove skladne uporabe so mogoči, in o tem obvestijo Komisijo.

6. Države članice v devetih mesecih od dneva izdaje smernic iz odstavka 4 sprejmejo nezakonodajne ukrepe, ki so jih opredelile v odstavku 5.

7. Države članice v 24 mesecih od dneva izdaje smernic iz odstavka 4 sprejmejo zakonodajne ukrepe, ki so jih opredelile v odstavku 5. Ti ukrepi ne posegajo v obveznosti, ki izhajajo iz prava Unije.

8. V zvezi z vplivi na okolje iz člena 6(4) Direktive 92/43/EGS in člena 4(7) Direktive 2000/60/ES se projekti skupnega interesa obravnavajo kot projekti javnega interesa z vidika energetske politike, lahko pa tudi kot projekti prevladujočega javnega interesa, če so izpolnjeni vsi predvideni pogoji, določeni v teh direktivah.

Če je treba v skladu z Direktivo 92/43/EGS predložiti mnenje Komisije, Komisija skupaj s pristojnim organom iz člena 9 te uredbe zagotovi, da je odločitev o prevladujočem javnem interesu projekta sprejeta v okviru roka iz člena 10(1) te uredbe.

Člen 8

Organizacija procesa dovoljevanja

1. Vsaka država članica najpozneje do 16. novembra 2013 imenuje en nacionalni pristojni organ, ki je odgovoren za spodbujanje izvajanja in koordinacijo procesa dovoljevanja za projekte skupnega interesa.

2. Odgovornost pristojnega organa iz odstavka 1 in/ali naloge v zvezi s tem se lahko prenesejo ali predajo v izvajanje drugemu organu, glede na projekt skupnega interesa ali glede na posamezno kategorijo teh projektov – pod pogojem, da:

(a) pristojni organ o prenosu obvesti Komisijo in informacijo objavi bodisi pristojni organ bodisi predlagatelj projekta na spletnem mestu, kakor je opredeljeno v členu 9(7);

(b) je za posamezni projekt skupnega interesa odgovoren samo en organ, je v procesu celovite odločitve za posamezni tovrstni projekt edina kontaktna točka za predlagatelja projekta in koordinira vlaganje vseh zadevnih dokumentov in informacij.

Pristojni organ lahko sam določi roke, brez poseganja v roke, določene v skladu s členom 10.

3. Brez poseganja v ustrezne zahteve iz mednarodnega prava in prava Unije pristojni organ izvaja ukrepe za izdaje celovite odločitve. Ta celovita odločitev se izda v roku iz člena 10(1) in (2), pri čemer se uporabi ena od naslednjih shem:

(a) integrirana shema: celovito odločitev izda pristojni organ in je edina pravno zavezujoča odločitev, izdana na podlagi predpisanega postopka dovoljevanja. Kadar projekt zadeva druge organe, lahko ti v skladu z nacionalno zakonodajo v postopku predložijo svoje mnenje, ki ga pristojni organ upošteva;

(b) koordinirana shema: celovita odločitev vključuje več posameznih pravno zavezujočih odločitev, ki jih izda več zadevnih organov, koordinira pa jih pristojni organ. Ta lahko ustanovi delovno skupino, v kateri so zastopani vsi zadevni organi in ki naj bi oblikovala razpored dovoljevanja v skladu s členom 10(4)(b) ter spremljala in koordinirala njegovo izvajanje. Pristojni organ se po potrebi v skladu z nacionalnim pravom posvetuje z drugimi zadevnimi organi in brez poseganja v roke, določene v skladu s členom 10, za vsak primer posebej določi razumen rok, v katerem se izdajo posamezne odločitve. Pristojni organ lahko sprejme posamezno odločitev v imenu drugega zadevnega nacionalnega organa, če ta odločitve ne sprejme v roku in če zamude ni mogoče ustrezno upravičiti; ali pa – če tako določa nacionalno pravo in če je to skladno s pravom Unije – lahko pristojni organ šteje, da je drug zadevni nacionalni organ odobril ali zavrnil projekt, če odločitve ni posredoval v roku. Kadar nacionalno pravo to omogoča, ima pristojni organ pravico, da ne upošteva posamezne odločitve drugega zadevnega nacionalnega organa, če meni, da odločitev ni zadostno utemeljena v smislu ustreznih dokazil, ki jih predloži zadevni nacionalni organ; pri tem pristojni organ zagotovi, da se upoštevajo ustrezne zahteve iz prava Unije in mednarodnega prava, pri čemer svojo odločitev ustrezno utemelji;

(c) sodelovalna shema: celovito odločitev koordinira pristojni organ. Pristojni organ se po potrebi v skladu z nacionalnim pravom posvetuje z drugimi zadevnimi organi in brez poseganja v roke, določene v skladu s členom 10, za vsak primer posebej določi razumen rok, v katerem se izdajo posamezne odločitve. Poleg tega spremlja, ali vsi zadevni organi spoštujejo roke.

Če se ne pričakuje, da bo posamična odločitev zadevnega organa sprejeta v roku, ta organ o tem nemudoma obvesti pristojni organ in utemelji zamudo. Pristojni organ zatem ponovno postavi rok za izdajo posamezne odločitve, pri čemer še vedno upošteva splošne roke, postavljene v skladu s členom 10.

Glede na različne nacionalne značilnosti pri procesih načrtovanja in dovoljevanja lahko države članice za olajšanje in koordinacijo svojih postopkov izbirajo med tremi shemami iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka in se odločijo za izvajanje najučinkovitejše. Kadar država članica izbere sodelovalno shemo, o razlogih za to obvesti Komisijo. Komisija ovrednoti učinkovitost shem v poročilu iz člena 17.

4. Države članice lahko za projekte skupnega interesa na kopnem in morju uporabijo različne sheme, opredeljene v odstavku 3.

5. Če morajo biti odločitve o projektu skupnega interesa sprejete v dveh ali več državah članicah, zadevni pristojni organi storijo vse, kar je potrebno za učinkovito medsebojno sodelovanje in koordinacijo, vključno z upoštevanjem določb iz člena 10(4). Države članice si prizadevajo za vzpostavitev skupnih postopkov, zlasti v zvezi s presojo vplivov na okolje.

Člen 9

Preglednost in sodelovanje javnosti

1. Države članice ali pristojni organ, po potrebi v sodelovanju z drugimi zadevnimi organi, do 16. maja 2014 objavi priročnik o procesih dovoljevanja, ki se uporablja za projekte skupnega interesa. Priročnik se po potrebi posodablja in je na voljo javnosti. Vsebuje vsaj informacije iz Priloge VI.1. Priročnik ni pravno zavezujoč, lahko pa vsebuje ali navaja ustrezne pravne določbe.

2. Brez poseganja v zahteve iz Konvencije iz Espooja, Aarhuske konvencije in zadevnega prava Unije upoštevajo vse strani, vključene v proces dovoljevanja, načela sodelovanja javnosti iz Priloge VI.3.

3. Predlagatelj projekta v okvirnem roku treh mesecev po začetku procesa dovoljevanja v skladu s členom 10(1)(a) v procesu, opisanem v priročniku iz odstavka 1, ter v skladu s smernicami iz Priloge VI pripravi koncept za sodelovanje javnosti in ga predloži pristojnemu organu. Pristojni organ zahteva spremembe ali odobri koncept sodelovanja javnosti najpozneje v treh mesecih; pri tem upošteva vse oblike javnega sodelovanja in posvetovanja, ki je potekalo pred postopkom izdaje dovoljenja, pod pogojem, da so bile pri tem izpolnjene zahteve tega člena.

Če namerava predlagatelj projekta znatno spremeniti odobreni koncept, o tem obvesti pristojni organ. V tem primeru lahko pristojni organ zahteva spremembe.

4. Pred predložitvijo zaključene in popolne vloge pri pristojnem organu predlagatelj projekta ali, če tako določa nacionalno pravo, pristojni organ izvede vsaj eno posvetovanje z javnostjo, kot to določa člen 10(1)(a). To velja brez poseganja v javno posvetovanje, ki ga je treba izvesti po predložitvi vloge za pridobitev soglasja za izvedbo v skladu s členom 6(2) Direktive 2011/92/EU. V okviru posvetovanja z javnostjo se zainteresirane strani iz Priloge VI.3(a) obvesti o projektu v zgodnji fazi, kar pomaga pri določanju najprimernejše lokacije ali trase in zadevnih vprašanj, ki jih je treba obravnavati v vlogi. Minimalne zahteve, ki se uporabljajo za to posvetovanje z javnostjo, so določene v Prilogi VI.5.

Predlagatelj projekta pripravi poročilo, v katerem povzame dejavnosti v zvezi s sodelovanjem javnosti pred oddajo vloge, tudi dejavnosti pred postopkom izdaje dovoljenja. Predlagatelj projekta poročilo skupaj z vlogo predloži pristojnemu organu. Ta rezultate ustrezno upošteva pri sprejemanju celovite odločitve.

5. V primeru čezmejnih projektov, ki se izvajajo v dveh ali več državah članicah, se posvetovanja z javnostjo iz odstavka 4 v vsaki zadevni državi članici organizirajo najpozneje dva meseca od datuma začetka prvega posvetovanja z javnostjo.

6. V primeru projektov s pomembnimi čezmejnimi vplivi v eni ali več sosednjih državah članicah ter v primeru, kadar veljata člen 7 Direktive 2011/92/EU in Konvencija iz Espooja, se zadevne informacije zagotovijo pristojnim organom sosednjih držav članic. Pristojni organi sosednjih držav članic lahko v postopku z uradnim obvestilom izrazijo željo, da bi sami ali drug zadevni organ sodelovali v zadevnih postopkih posvetovanja z javnostjo.

7. Predlagatelj projekta ali, če tako določa nacionalno pravo, pristojni organ vzpostavi in redno posodablja spletno mesto, na katerem objavi zadevne informacije o projektu skupnega interesa, pri čemer je to spletno mesto povezano s spletnim mestom Komisije in izpolnjuje zahteve iz Priloge VI.6. Poslovno občutljive informacije so zaupne.

Predlagatelji projekta zadevne informacije objavijo tudi v drugih sredstvih obveščanja, ki so javno dostopna.

Člen 10

Trajanje in izvedba procesa dovoljevanja

1. Proces dovoljevanja se izvede v dveh postopkih:

- (a) postopek pred oddajo vloge obsega obdobje od začetka procesa dovoljevanja do takrat, ko pristojni organ predloženo vlogo sprejme, in traja predvidoma dve leti.

Ta postopek zajema tudi izdelavo okoljskih poročil, ki jih pripravijo predlagatelji projekta.

Za potrebe določitve začetka procesa dovoljevanja predlagatelj projekta v pisni obliki obvestijo pristojne organe zadevnih držav članic o projektu in jim predložijo podrobno predstavitev zasnove projekta. Pristojni organ, tudi v imenu drugih zadevnih organov, najpozneje tri mesece po prejemu obvestila to obvestilo v pisni obliki sprejme ali zavrne, če meni, da projekt še ni zrel za začetek procesa dovoljevanja. V primeru zavrnitve pristojni organ utemelji svojo odločitev, tudi v imenu drugih zadevnih organov. Za datum začetka procesa dovoljevanja šteje datum, ko pristojni organ potrdi, da je sprejel obvestilo. Kadar projekt zadeva dve ali več držav članic, za datum začetka procesa dovoljevanja šteje datum, ko zadnji zadevni pristojni organ podpiše, da je sprejel obvestilo;

- (b) predpisani postopek dovoljevanja obsega obdobje od datuma sprejema vloge do sprejema celovite odločitve in traja največ leto in šest mesecev. Države članice lahko določijo krajši rok, če menijo, da je to ustrezno.

2. Oba postopka iz odstavka 1 skupaj ne trajata več kot tri leta in šest mesecev. Kadar pa pristojni organ meni, da eden ali oba postopka dovoljevanja ne bosta končana v rokih iz odstavka 1, lahko pred potekom rokov in za vsak primer posebej odloči, da enega ali oba od navedenih rokov podaljša za največ devet mesecev za oba postopka skupaj.

V navedenem primeru pristojni organ v najkrajšem možnem času obvesti zadevno skupino in ji predstavi sprejete ali name-ravane ukrepe za dokončanje postopka izdaje dovoljenja. Skupina lahko pristojni organ zaprosi, da redno poroča o napredku pri tem.

3. V državah članicah, kjer se določitev trase ali lokacije samo za načrtovani projekt, vključno z načrtovanjem posebnih koridorjev za omrežne infrastrukture, ne more zajeti v procesu oblikovanja celovite odločitve, se ustrezna odločitev sprejme v ločenem šestmesečnem obdobju, ki se začne z datumom, ko predlagatelj projekta vloži zaključeno in popolno dokumentacijo vloge.

V tem primeru se podaljšanje iz odstavka 2 skrajša na šest mesecev, vključno z obdobjem za postopek iz tega odstavka.

4. Postopek pred oddajo vloge zajema naslednje korake:

(a) ko pristojni organ v skladu z odstavkom 1(a) potrdi sprejem obvestila, v tesnem sodelovanju z drugimi zadevnimi organi in po potrebi na podlagi predloga predlagatelja projekta opredeli, kaj mora gradivo obsegati in kako podrobne morajo biti informacije, ki jih kot del vloge predloži predlagatelj projekta za pridobitev celostne odločitve. Podlaga za to opredelitev je seznam iz Priloge VI.1(e);

(b) pristojni organ v tesnem sodelovanju s predlagateljem projekta in drugimi zadevnimi organi ter ob upoštevanju rezultatov dejavnosti, izvedenih v skladu s točko (a), izdela podroben časovni razpored procesa dovoljevanja v skladu s smernicami iz Priloge VI.(2).

V primeru projektov, ki segajo čez meje dveh ali več držav članic, pristojni organi zadevnih držav članic pripravijo skupni časovni razpored, ki ga skušajo uskladiti s svojimi razporedi;

(c) pristojni organ najpozneje en mesec po prejemu vloge po potrebi, tudi v imenu drugih zadevnih organov, zaprosi predlagatelja projekta za manjkajoče informacije, te pa lahko zadevajo le teme, opredeljene v točki (a). Pristojni organ sprejme vlogo v pisni obliki v pregled najpozneje tri mesece po posredovanju manjkajočih informacij. Dodatne informacije se lahko zahtevajo samo, če to narekujejo nove okoliščine.

5. Predlagatelj projekta zagotovi popolnost in zadostno kakovost vloge ter med postopkom pred oddajo vloge čim prej zaprosi za mnenje pristojnega organa. Za namene upoštevanja rokov in skladnosti s podrobnim časovnim razporedom iz odstavka 4(b) predlagatelj projekta v celoti sodeluje s pristojnim organom.

6. Roki v tem členu ne posegajo v obveznosti iz mednarodnega prava in prava Unije niti v upravne pritožbene postopke in pravna sredstva pred sodišči.

POGLAVJE IV

Regulativna obravnava

Člen 11

Analiza stroškov in koristi energetskega sistema

1. ENTSO za električno energijo in ENTSO za plin do 16. novembra 2013 predložita Komisiji, državam članicam in Agenciji svoji metodologiji, ki zadevata tudi oblikovanje omrežja in trga, za harmonizirano analizo stroškov in koristi v okviru energetskega sistema na ravni Unije za projekte skupnega interesa, ki spadajo v kategorije iz Priloge II.1(a) do (d) in Priloge II.2. Metodologiji se uporabita pri pripravi poznejših desetletnih razvojnih načrtov omrežja, ki jih oblikujeta ENTSO za električno energijo ali ENTSO za plin v skladu s členom 8 Uredbe (ES) št. 714/2009 in členom 8 Uredbe (ES) št. 715/2009. Metodologiji se pripravita v skladu z načeli iz Priloge V in sta skladni s pravili in kazalniki iz Priloge IV.

ENTSO za električno energijo in ENTSO za plin pred posredovanjem svojih metodologij izvedeta obsežen postopek posvetovanja, v katerem so zajete vsaj organizacije, ki zastopajo vse zadevne zainteresirane strani, in po potrebi neposredno zainteresirane strani, nacionalne regulativne organe in druge nacionalne organe.

2. Agencija najpozneje tri mesece po prejemu metodologij predloži državam članicam in Komisiji mnenje o metodologijah in ga objavi.

3. Komisija, lahko pa tudi države članice, v treh mesecih po prejemu mnenja Agencije predloži mnenje o obeh metodologijah. Mnenja se posredujejo ENTSO za električno energijo ali ENTSO za plin.

4. ENTSO za električno energijo in ENTSO za plin najpozneje tri mesece po prejemu zadnjega mnenja iz odstavka 3 ustrezno prilagodita svoji metodologiji, pri čemer upoštevata prejeta mnenja držav članic, Komisije in Agencije, in ju predložita Komisiji v odobritev.

5. ENTSO za električno energijo in ENTSO za plin najpozneje dva tedna po odobritvi Komisije objavita vsak svojo metodologijo na svojem spletnem mestu. Komisiji in Agenciji na njuno zahtevo ter v skladu z nacionalnim pravom in zadevnimi sporazumi o zaupnosti predložita ustrezne sklope vhodnih podatkov iz Priloge V.1 ter podatke o drugih ustreznih omrežjih, pretoku obremenitve in tržne podatke v dovolj natančni obliki. Podatki veljajo od datuma zahtevka. Komisija in Agencija zagotovita, da prejete podatke obravnavata zaupno sami ali stran, ki bo zanju na podlagi teh podatkov opravila analitično delo.

6. Metodologiji se redno posodabljata in izboljšujeta v skladu z odstavki 1 do 5. Agencija lahko na lastno pobudo in na ustrezno utemeljeno zahtevo nacionalnih regulativnih organov ali zainteresiranih strani ter po uradnem posvetovanju z organizacijami, ki zastopajo vse zadevne zainteresirane strani, in Komisijo zahteva takšne posodobitve in izboljšave na podlagi utemeljitve in časovnih okvirov. Agencija objavi zahteve nacionalnih regulativnih organov ali zainteresiranih strani in vseh zadevnih občutljivih neposlovnih dokumentov, zaradi katerih je Agencija zahtevala posodobitev ali izboljšanje.

7. Nacionalni regulativni organi, ki sodelujejo v okviru Agencije, do 16. maja 2015 vzpostavijo in javnosti dajo na voljo nabor kazalnikov in ustreznih referenčnih vrednosti za primerjavo stroškov naložbe na enoto za primerljive projekte infrastrukturnih kategorij iz Priloge II.1 in 2. Referenčne vrednosti lahko ENTSO uporabi za izvedbo analiz stroškov in koristi za naslednje desetletne načrte za razvoj omrežja.

8. ENTSO za električno energijo in ENTSO za plin do 31. decembra 2016 skupaj predložita Komisiji in Agenciji model usklajenega in medsebojno povezanega omrežja za trg z električno energijo in plinom, ki vključuje infrastrukturo za prenos električne energije in plina ter njuno skladiščenje ter objekte za utekočinjeni zemeljski plin in zajema prednostne koridorje in območja in je sestavljen glede na načela iz Priloge V. Ko Komisija potrdi ta model v skladu s postopkom iz odstavkov 2 do 4, se model vključi v metodologijo.

Člen 12

Omogočanje naložb s čezmejnimi vplivi

1. Dejansko nastale stroške naložbe, ki ne vključujejo stroškov vzdrževanja, povezane s projektom skupnega interesa, ki spada v kategorije iz Priloge II.1(a), (b) in (d) ter Priloge II. 2, krijejo operaterji ustreznih prenosnih sistemov ali predlagatelji projektov infrastrukture za prenos v državah članicah, ki jim

projekt zagotavlja neto pozitivni učinek, v obsegu, v katerem jih ne krijejo dajatve za prezasedenost ali druge dajatve, plačajo pa jih uporabniki omrežja prek tarif za dostop do omrežja v teh državah članicah.

2. Za projekte skupnega interesa, ki spadajo v kategorije iz Priloge II.1(a), (b) in (d) ter Priloge II. 2, se odstavek 1 uporablja le, če vsaj eden od predlagateljev projekta od ustreznih nacionalnih organov zahteva, da se ta člen uporablja za vse stroške ali dele stroškov projekta. Za projekte skupnega interesa, ki spadajo v kategorije iz Priloge II.2, se odstavek 1 uporablja le, če je bila že izvedena ocena povpraševanja na trgu in ta kaže, da ni mogoče pričakovati, da bodo dejansko nastali stroški naložbe pokriti s tarifami.

Če je predlagatelj projekta več, ustrezní nacionalni regulativni organ od vseh predlagateljev nemudoma zahteva, da zahtevek za naložbe predložijo skupaj v skladu z odstavkom 3.

3. Za projekte skupnega interesa, za katere se uporablja odstavek 1, velja, da predlagatelji projekta redno obveščajo nacionalne regulativne organe o napredku v okviru tega projekta ter opredelitvi z njim povezanih stroškov in učinkov, in sicer vsaj enkrat na leto v obdobju izvajanja projekta.

Takoj ko je projekt skupnega interesa zadostno razvit, predlagatelji projekta, po posvetovanju z operaterji prenosnega sistema iz držav članic, ki jim projekt zagotavlja neto pozitivni učinek, predložijo zahtevek za naložbe. Ta zahtevek za naložbe vključuje zahtevek za čezmejno razporeditev stroškov vsem zadevnim nacionalnim regulativnim organom, priloži pa se mu:

(a) analizo stroškov in koristi za projekt, ki ustreza metodologiji, ki je pripravljena v skladu s členom 11 in upošteva tudi koristi zunaj meja zadevne države članice;

(b) poslovni načrt z oceno finančne izvedljivosti projekta, vključno z izbrano finančno rešitvijo, in rezultate tržnega preverjanja za projekte skupnega interesa, ki spadajo v kategorijo iz Priloge II.2, in

(c) utemeljen predlog za čezmejno razporeditev stroškov, če se predlagatelji projekta o tem dogovorijo.

Če projekt predlaga več predlagateljev projekta, predložijo zahtevek za naložbe skupaj.

Za projekte s prvega seznama Unije predložijo predlagatelji projekta investicijske zahtevke do 31. oktobra 2013.

Nacionalni regulativni organi ob prejemu vsakega naložbenega projekta takoj predložijo njegov izvod v vednost Agenciji.

Nacionalni regulativni organi in Agencija poskrbita za stalno zaupnost poslovno občutljivih informacij.

4. Nacionalni regulativni organi najpozneje šest mesecev od datuma, ko zadnji zadevni nacionalni regulativni organi prejmejo zadnji zahtevek, po posvetovanju z zadevnimi predlagatelji projekta sprejmejo usklajene odločitve o razporeditvi stroškov naložbe, pri čemer te stroške projekta krije vsak upravljavec sistema in so vključeni tudi v tarife. Nacionalni regulativni organi se lahko odločijo, da bodo razdelili le del stroškov ali jih razporedili v sveženj različnih projektov skupnega interesa.

Pri razporejanju stroškov nacionalni regulativni organi upoštevajo dejanske ali predvidene:

— dajatve za prezasedenost in druge dajatve,

— prihodke iz naslova mehanizma za medsebojna nadomestila operaterjev prenosnih sistemov, vzpostavljenega v okviru člena 13 Uredbe (ES) št. 714/2009.

Pri odločitvi o čezmejni razporeditvi stroškov se upoštevajo ekonomski, socialni in okoljski stroški ter koristi projektov v zadevnih državah članicah ter morebitna potreba po finančni podpori.

Pri odločanju o čezmejni razporeditvi stroškov si ustrezni nacionalni regulativni organi v posvetovanju z zadevnimi operaterji prenosnih sistemov prizadevajo za medsebojni dogovor na podlagi informacij iz odstavkov 3(a) in (b), vendar ne izključno na njih.

Če projekt skupnega interesa blaži negativne zunanje dejavnike, kot so pretoki v zanki, in se izvaja v državi članici izvora

negativnega dejavnika, se blažitev ne šteje za čezmejno korist in zato ni podlaga za porazdelitev stroškov upravljavcu prenosnega omrežja države članice, na katere ti negativni dejavniki vplivajo.

5. Nacionalni regulativni organi pri določanju ali sprejemanju tarif v skladu s členom 37(1)(a) Direktive 2009/72/ES in členom 41(1)(a) Direktive 2009/73/ES ter na podlagi čezmejne razporeditve stroškov iz odstavka 4 tega člena upoštevajo dejanske stroške operaterja prenosnih sistemov ali drugega predlagatelja projekta zaradi naložb, če so ti stroški primerljivi s stroški učinkovitega in strukturno primerljivega upravljavca.

Nacionalni regulativni organi takoj obvestijo Agencijo o odločitvi o razporeditvi stroškov in ji posredujejo zadevne informacije v zvezi s to odločitvijo. Informacije morajo vključevati zlasti natančno obrazložitev, na podlagi katere so bili stroški razporejeni med države članice, vključno z:

(a) oceno opredeljenih učinkov v vsaki zadevni državi članici, vključno z učinki, ki zadevajo tarife za omrežja;

(b) oceno poslovnega načrta iz odstavka 3(b);

(c) pozitivnimi učinki na regionalni ravni ali ravni Unije, ki bi jih ustvaril projekt;

(d) rezultati posvetovanj zadevnih predlagateljev projekta.

Odločitev o razporeditvi stroškov se objavi.

6. Če zadevni nacionalni regulativni organi ne dosežejo sporazuma o zahtevku za naložbo v šestih mesecih od datuma, ko je zahtevek prejel zadnji zadevni nacionalni regulativni organ, o tem takoj obvestijo Agencijo.

V tem primeru ali na podlagi skupne zahteve zadevnih nacionalnih regulativnih organov Agencija najpozneje tri mesece po datumu napotitve nanjo sprejme odločitev o zahtevku za naložbo, vključno s čezmejno razporeditvijo stroškov iz odstavka 3 in načinom izražanja stroškov naložb v tarifah.

Preden sprejme Agencija takšno odločitev, se posvetuje z zadevnimi nacionalnimi regulativnimi organi in predlagatelji projekta. Trimesečno obdobje iz drugega pododstavka se lahko podaljša za dodatna dva meseca, če Agencija zahteva dodatne informacije. To dodatno obdobje se začne na dan po prejemu vseh informacij.

Odločitev o razporeditvi stroškov se objavi. Pri tem se uporabljata člena 19 in 20 Uredbe (ES) št. 713/2009.

7. Agencija takoj predloži Komisiji izvod vseh odločitev o razporeditvi stroškov skupaj z zadevnimi informacijami o vsaki odločitvi. Te informacije se lahko predložijo v obliki povzetka. Komisija poskrbi za stalno zaupnost poslovno občutljivih informacij.

8. Odločitev o razporeditvi stroškov ne vpliva na pravico operaterjev prenosnih sistemov do uporabe in pravico nacionalnih regulativnih organov do odobritve omrežnin v skladu s členom 32 Direktive 2009/72/ES in Direktive 2009/73/ES, členom 14 Uredbe (ES) št. 714/2009 ter členom 13 Uredbe (ES) št. 715/2009.

9. Ta člen se ne uporablja za projekte skupnega interesa, ki so izvzeti:

(a) iz členov 32, 33 in 34 ter člena 41(6), (8) in (10) Direktive 2009/73/ES na podlagi člena 36 Direktive 2009/73/ES;

(b) iz členov 16(6) Uredbe (ES) št. 714/2009 ali iz člena 32 ter člena 37(6) in (10) Direktive 2009/72/ES na podlagi člena 17 Uredbe (ES) št. 714/2009;

(c) na podlagi člena 22 Direktive 2003/55/ES ⁽¹⁾ ali

(d) na podlagi člena 7 Uredbe (ES) št. 1228/2003 ⁽²⁾.

Člen 13

Spodbude

1. Kadar so tveganja predlagatelja projekta v zvezi s projektom za načrtovanje, izgradnjo, delovanje ali vzdrževanje projekta skupnega interesa, ki spada v kategorije iz Priloge

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2003/55/ES z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom (UL L 176, 15.7.2003, str. 57).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1228/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2003 o pogojih za dostop do omrežja za čezmejno izmenjavo električne energije (UL L 176, 15.7.2003, str. 1).

II.1(a), (b) in (d) ter Priloge II.2, večja kot tveganja, ki se običajno pojavijo v zvezi s primerljivim infrastrukturnim projektom, države članice in nacionalni regulativni organi zagotovijo, da se temu projektu dodelijo ustrezne spodbude v skladu s členom 37(8) Direktive 2009/72/ES, členom 41(8) Direktive 2009/73/ES, členom 14 Uredbe (ES) št. 714/2009 in členom 13 Uredbe (ES) št. 715/2009.

Prvi pododstavek se ne uporablja, kadar je projekt skupnega interesa izvzet:

(a) iz členov 32, 33 in 34 ter člena 41(6), (8) in (10) Direktive 2009/73/ES na podlagi člena 36 Direktive 2009/73/ES;

(b) iz člena 16(6) Uredbe (ES) št. 714/2009 ali iz člena 32 in člena 37(6) in (10) Direktive 2009/72/ES na podlagi člena 17 Uredbe (ES) št. 714/2009;

(c) na podlagi člena 22 Direktive 2003/55/ES ali

(d) na podlagi člena 7 Uredbe (ES) št. 1228/2003.

2. Nacionalni regulativni organi pri odločitvi glede dodelitve spodbud iz odstavka 1 upoštevajo rezultate analize stroškov in koristi na podlagi metodologije, pripravljene v skladu s členom 11 ter zlasti pozitivne zunanje učinke, ki jih na regionalni ravni ali ravni Unije ustvarja projekt. Nacionalni regulativni organi dodatno preučijo posebna tveganja predlagateljev projekta, sprejete ukrepe za zmanjševanje tveganja in utemeljitev profila tveganja ob upoštevanju neto pozitivnega učinka, ki ga zagotavlja projekt v primerjavi z drugo možnostjo z manjšim tveganjem. Upravičena tveganja vključujejo zlasti tveganja, povezana z novimi tehnologijami prenosa na kopnem in morju, tveganja, povezana z nezadostnim kritjem stroškov, in tveganja pri načrtovanju.

3. Spodbuda, dodeljena z odločitvijo, upošteva posebne značilnosti tveganja in lahko med drugim zajema:

(a) predpise za predhodno naložbo ali

(b) predpise za priznavanje dejansko nastalih stroškov pred začetkom uporabe projekta ali

(c) predpise za zagotavljanje donosa kapitala, vloženega v projekt, ali

njih dejavnikov, kot so zanesljiva oskrba z energijo, solidarnost ali inovativnost;

(d) kateri koli drug ukrep, ki se zdi potreben in ustrezen.

4. Vsak nacionalni regulativni organ sporoči Agenciji do 31. julija 2013 svojo metodologijo in merila, ki se uporabljajo za vrednotenje naložb v projekte za infrastrukturo električne energije in plina ter večjih tveganj teh projektov, če so na voljo.

5. Agencija do 31. decembra 2013 ob dolžnem upoštevanju informacij, prejetih na podlagi odstavka 4 tega člena, omogoči izmenjavo dobrih praks in poda priporočila v skladu s členom 7(2) Uredbe (ES) št. 713/2009 glede:

(a) spodbud iz odstavka 1 na podlagi primerjalne analize najboljših praks nacionalnih regulativnih organov;

(b) skupne metodologije za vrednotenje večjih tveganj naložb v projekte za infrastrukturo električne energije in plina.

6. Vsak nacionalni regulativni organ objavi do 31. marca 2014 svojo metodologijo in merila, ki se uporabljajo za vrednotenje naložb v projekte za infrastrukturo električne energije in plina ter večjih tveganj teh projektov.

7. Če ukrepi iz odstavkov 5 in 6 ne zadostujejo za zagotovitev pravočasnega izvajanja projektov skupnega interesa, lahko Komisija izda smernice glede spodbud iz tega člena.

POGLAVJE V

Financiranje

Člen 14

Upravičenost projektov do finančne pomoči Unije

1. Projekti skupnega interesa, ki spadajo v kategorije iz Priloge II.1, 2 in 4, so upravičeni do finančne pomoči Unije v obliki nepovratnih sredstev za študije in finančnih instrumentov.

2. Projekti skupnega interesa, ki spadajo v kategorije iz Priloge II.1(a) do (d) ter Priloge II. 2, razen projektov za skladiščenje električne energije v obliki vode, so upravičeni do finančne pomoči Unije v obliki nepovratnih sredstev za dela, če izpolnjujejo vsa naslednja merila:

(a) analiza stroškov in koristi za projekt v skladu s točko (a) člena 12(3) dokazuje obstoj pomembnih pozitivnih zuna-

(b) za projekt je bila predložena odločitev o čezmejni razporeditvi stroškov v skladu s členom 12; ali pa projekt spada v kategorijo določeno v Prilogi II.1(c) in zato zanj ni bila predložena odločitev o čezmejni razporeditvi stroškov, vendar je namenjen ponudbi čezmejnih storitev, vzpostavitvi tehnoloških inovacij in zagotavljanju varnega delovanja čezmejnega omrežja;

(c) projekt tržno ni izvedljiv glede na poslovni načrt in druge izvedene ocene, zlasti tiste, ki so jih opravili morebitni vlagatelji, posojilodajalci ali nacionalni regulativni organ. Odločitev o spodbudah in njena utemeljitev iz člena 13(2) se upoštevata pri oceni tržne izvedljivosti projekta.

3. Projekti skupnega interesa, ki se izvajajo v skladu s postopkom iz člena 5(7)(d), so upravičeni do finančne pomoči Unije v obliki nepovratnih sredstev za dela, če izpolnjujejo merila iz odstavka 2 tega člena.

4. Projekti skupnega interesa, ki spadajo v kategorije iz Priloge II.1(e) in 4, so upravičeni tudi do finančne podpore Unije v obliki nepovratnih sredstev za dela, če lahko zadevni predlagatelji projektov dokažejo pomembne pozitivne zunanje učinke projektov in majhno poslovno sposobnost preživetja glede na poslovni načrt in druge izvedene ocene, zlasti tiste, ki so jih opravili morebitni vlagatelji, posojilodajalci ali nacionalni regulativni organ.

Člen 15

Smernice glede meril za dodelitev finančne pomoči

Specifična merila iz člena 4(2) in dejavniki iz člena 4(4) se obravnavajo tudi kot cilji pri določanju meril za dodelitev finančne pomoči v ustrezni uredbi za instrument za povezovanje Evrope.

Člen 16

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 3 se prenese na Komisijo za obdobje štirih let z začetkom 15. maja 2013. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem tega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 3 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 3, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 17

Poročanje in vrednotenje

Komisija najpozneje leta 2017 objavi poročilo o izvajanju projektov skupnega interesa ter ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu. To poročilo vključuje vrednotenje:

- (a) napredka pri načrtovanju, razvoju, izgradnji in začetku uporabe projektov skupnega interesa, izbranih v skladu s členom 3, ter po potrebi zamud pri izvajanju in drugih težav, ki se pojavijo;
- (b) sredstev, ki jih je rezervirala in izplačala Unija za projekte skupnega interesa, v primerjavi s skupno vrednostjo financiranih projektov skupnega interesa;
- (c) razvoja ravni medsebojne povezanosti držav članic in ustreznega razvoja cen energije ter tudi števila okvar omrežnega sistema, njihovih vzrokov in povezanih gospodarskih stroškov v zvezi s sektorjem električne energije in plina;
- (d) izdaje dovoljenj in sodelovanje javnosti, zlasti:
 - (i) povprečnega in najdaljšega skupnega trajanja procesov dovoljevanja za projekte skupnega interesa, vključno s trajanjem posameznih korakov postopka pred oddajo vloge v primerjavi s časovnim razporedom, predvidenim z začetnimi ključnimi mejniki iz člena 10(4);
 - (ii) ravni nasprotovanja proti projektom skupnega interesa (zlasti število pisnih ugovorov med postopkom javne razprave, število pravnih ukrepov);
 - (iii) pregleda najboljših in inovativnih praks v zvezi z udeležbo zainteresiranih strani in blaženjem okoljskega vpliva med procesi dovoljevanja in izvajanjem projekta;
 - (iv) učinkovitosti shem, predvidenih v členu 8(3), v zvezi z izpolnjevanjem časovnih omejitev iz člena 10;
- (e) regulativne obravnave, zlasti:
 - (i) števila projektov skupnega interesa, za katere je bila sprejeta odločitev o čezmejni razporeditvi stroškov v skladu s členom 12;
 - (ii) števila in vrste projektov skupnega interesa, ki so prejeli posebne spodbude v skladu s členom 13;
- (f) učinkovitosti, s katero ta uredba prispeva k doseganju ciljev za povezovanje trgov v obdobju do leta 2014 in 2015, podnebnih in energetskega ciljev za leto 2020 in dolgoročno k približevanju nizkoogljičnemu gospodarstvu do leta 2050.

Člen 18

Informiranje in obveščanje javnosti

Komisija bo v roku šestih mesecev po sprejetju prvega seznama Unije vzpostavila platformo za preglednost infrastrukture, ki bo enostavno dostopna širši javnosti tudi prek spleta. Ta platforma bo vsebovala naslednje informacije:

- (a) splošne informacije, vključno z geografskimi informacijami, za vsak projekt skupnega interesa;
- (b) časovni načrt za izvajanje, določen v členu 5(1), za vsak projekt skupnega interesa;

- (c) najpomembnejše rezultate analize stroškov in koristi za zadevne projekte skupnega interesa, pridobljene na podlagi metodologije, pripravljene v skladu s členom 11, razen poslovno občutljivih informacij;

- (d) seznam Unije;

- (e) sredstva, ki jih je Unija dodelila in izplačala za vsak projekt skupnega interesa.

Člen 19

Prehodne določbe

Ta uredba ne bo vplivala na dodeljevanje, nadaljevanje ali spremembo finančne pomoči, ki jo bo Komisija dodelila na podlagi razpisov za predloge v skladu z Uredbo (ES) št. 680/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o določitvi splošnih pravil za dodelitev finančne pomoči Skupnosti na področju vseevropskih prometnih in energetskih omrežij⁽¹⁾ za projekte iz prilog I in III k Odločbi št. 1364/2006/ES ali glede na cilje, ki temeljijo na ustreznih kategorijah odhodkov za TEN-E, kot je določeno v Uredbi Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu⁽²⁾.

Določbe iz poglavja III se ne uporabljajo za projekte skupnega interesa v postopku izdaje dovoljenja, za katere je predlagatelj projekta predložil vlogo pred 16. novembrom 2013.

Člen 20

Spremembe Uredbe (ES) št. 713/2009

V Uredbi (ES) št. 713/2009 se odstavek 1 člena 22 nadomesti z naslednjim:

„1. Ob zahtevkih za izvzetje na podlagi člena 9(1) in za odločitve o čezmejni razporeditvi stroškov, ki jih zagotavlja Agencija na podlagi člena 12 Uredbe (EU) št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o smernicah za vseevropsko energetsko infrastrukturo^(*), se Agenciji plačajo pristojbine.

(*) UL L 115, 25.4.2013, str. 39.“

⁽¹⁾ UL L 162, 22.6.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 210, 31.7.2006, str. 25.

Člen 21

Spremembe Uredbe (ES) št. 714/2009

Uredba (ES) št. 714/2009 se spremeni:

1. člen 8 se spremeni:

- (a) v odstavku 3 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) skupne instrumente za upravljanje omrežij, da se zagotovi uskladitev upravljanja omrežij v običajnih in izrednih razmerah, vključno s skupno lestvico za razvrščanje incidentov, in načrte raziskav. Ti instrumenti med drugim določajo:

(i) informacije, vključno z ustreznimi informacijami dan vnaprej, večkrat na dan in v realnem času, ki so koristne za boljše operativno usklajevanje, pa tudi optimalno pogostost zbiranja in izmenjave teh informacij;

(ii) tehnološko platformo za izmenjavo informacij v realnem času in po potrebi tehnološke platforme za zbiranje, obdelavo in prenos drugih informacij iz točke (i), pa tudi za izvajanje postopkov, ki bi lahko povečali operativno usklajevanje med operaterji prenosnih sistemov, s ciljem, da bi se takšno usklajevanje razširilo po vsej Uniji;

(iii) kako operaterji prenosnih sistemov posredujejo operativne informacije drugim operaterjem prenosnih sistemov ali drugim subjektom, ki so pooblaščen za njihovo podporo, da bi dosegli operativno usklajevanje, in Agenciji in

(iv) da operaterji prenosnih sistemov določijo kontaktno osebo, ki je zadolžena za odgovarjanje na vprašanja drugih upravljavcev prenosnih sistemov, drugih za to pooblaščenih subjektov iz točke (iii) ali Agencije v zvezi s temi informacijami.

ENTSO za električno energijo posreduje sprejete določitve o točkah (i) do (iv) Agenciji in Komisiji do 16. maja 2015.

V roku 12 mesecev po sprejetju določitev Agencija izdela mnenje, v katerem obravnava, ali te v zadostni meri prispevajo k spodbujanju čezmejne trgovine in zagotavljanju optimalnega upravljanja, usklajenega delovanja, učinkovite rabe in ustreznega tehničnega razvoja evropskega omrežja za prenos električne energije.“;

(b) v odstavku 10 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) temelji na nacionalnih naložbenih načrtih ob upoštevanju regionalnih naložbenih načrtov iz člena 12(1) in po potrebi vidikov Unije za načrtovanje omrežij, kot je to določeno v Uredbi (EU) št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o smernicah za vseevropsko energetska infrastrukturo (*); izvede se analiza stroškov in koristi načrta z uporabo metodologije, določene v členu 11 te uredbe.

(*) UL L 115, 25.4.2013, str. 39.“;

2. člen 11 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 11

Stroški

Stroške, povezane z dejavnostmi ENTSO za električno energijo iz členov 4 do 12 te uredbe ter iz člena 11 Uredbe (EU) št. 347/2013, krijejo operaterji prenosnega sistema; stroški se upoštevajo pri izračunu tarif. Regulativni organi stroške odobrijo le, če so razumni in primerni.“;

3. v člen 18 se doda naslednji odstavek:

„4a. Komisija lahko sprejme smernice glede izvajanja operativnega usklajevanja med upravljavci prenosnih sistemov na ravni Unije. Navedene smernice so skladne s kodeksi omrežij iz člena 6 te uredbe in temeljijo na njih, na sprejetih določitvah ter mnenju Agencije iz člena 8(3)(a) te uredbe. Komisija pri sprejemanju teh smernic upošteva različne regionalne in nacionalne operativne zahteve.

Navedene smernice se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 23(3).“;

4. v členu 23 se vstavi naslednji odstavek:

„3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabi člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (*).

(*) UL L 55, 28.2.2011, str. 13.“

Člen 22

Spremembe Uredbe (ES) št. 715/2009

Uredba (ES) št. 715/2009 se spremeni:

1. v členu 8(10) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) temelji na nacionalnih naložbenih načrtih ob upoštevanju regionalnih naložbenih načrtov iz člena 12(1) in po potrebi vidikov Unije za načrtovanje omrežij, kot je to določeno v Uredbi (EU) št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o smernicah za vseevropsko energetska infrastrukturo (*); izvede se analiza stroškov in koristi načrta z uporabo metodologije, določene v členu 11 te uredbe.

(*) UL L 115, 25.4.2013, str. 39.“;

2. člen 11 se nadomesti:

„Člen 11

Stroški

Stroške, povezane z dejavnostmi ENTSO za plin iz členov 4 do 12 te uredbe ter iz člena 11 Uredbe (EU) št. 347/2013, krijejo operaterji prenosnega sistema; stroški se upoštevajo pri izračunu tarif. Regulativni organi stroške odobrijo le, če so razumni in primerni.“

Člen 23

Razveljavitev

Odločba št. 1364/2006/ES se s 1. januarjem 2014 razveljavi. Iz te uredbe ne izhajajo nobene pravice za projekte iz prilog I in III k Odločbi št. 1364/2006/ES.

Člen 24

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. junija 2013, razen členov 14 in 15, ki se uporabljata od datuma začetka uporabe ustrezne uredbe za instrument za povezovanje Evrope.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 17. aprila 2013

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednica

L. CREIGHTON

PRILOGA I

PREDNOSTNI KORIDORJI IN OBMOČJA ENERGETSKE INFRASTRUKTURE

Ta uredba se uporablja za naslednje prednostne koridorje in območja infrastrukture vseevropskega energetskega omrežja:

1. PREDNOSTNI KORIDORJI NA PODROČJU ELEKTRIČNE ENERGIJE

- (1) Omrežje v severnih morjih („OSM“): razvoj integriranega električnega omrežja in povezovalni daljnovodi v Severnem morju, Irskem morju, Rokavskem prelivu, Baltskem morju in sosednjih vodah za prenos električne energije iz obnovljivih virov energije na morju v središča porabe in shranjevanja ter za povečanje čezmejne izmenjave električne energije.

Zadevne države članice: Belgija, Danska, Nemčija, Irska, Francija, Luksemburg, Nizozemska, Švedska in Združeno kraljestvo.

- (2) Elektroenergetske povezave med severom in jugom v zahodni Evropi („PSJ Zahod – elektrika“): povezave med državami članicami v regiji s sredozemskim območjem, vključno z Iberskim polotokom, in sicer za integracijo električne energije iz obnovljivih virov energije ter za krepitev notranjih omrežij, da bi se spodbudilo povezovanje trgov v regiji.

Zadevne države članice: Belgija, Nemčija, Irska, Španija, Francija, Italija, Luksemburg, Malta, Nizozemska, Avstrija, Portugalska in Združeno kraljestvo.

- (3) Elektroenergetske povezave med severom in jugom v srednjevzhodni in jugovzhodni Evropi („PSJ Vzhod – elektrika“): povezave in notranji daljnovodi v smereh sever–jug in vzhod–zahod za vzpostavitev notranjega trga in integracijo proizvodnje iz obnovljivih virov energije.

Zadevne države članice: Bolgarija, Češka, Nemčija, Grčija, Hrvaška ⁽¹⁾, Italija, Ciper, Madžarska, Avstrija, Poljska, Romunija, Slovenija in Slovaška.

- (4) Načrt medsebojnega povezovanja na baltskem energetskem trgu na področju električne energije („NMPBET – elektrika“): medsebojne povezave med državami članicami v baltski regiji in ustrezna okrepitev notranjih omrežnih infrastruktur z namenom prekinitve osamitve baltskih držav ter spodbujanja povezovanja trgov, med drugim s prizadevanji za povezovanje energije iz obnovljivih virov v regiji.

Zadevne države članice: Danska, Nemčija, Estonija, Latvija, Litva, Poljska, Finska in Švedska.

2. PREDNOSTNI KORIDORJI NA PODROČJU ELEKTRIČNE ENERGIJE

- (5) Plinske povezave med severom in jugom v zahodni Evropi („PSJ Zahod – plin“): plinska infrastruktura za plinske povezave med severom in jugom v zahodni Evropi za dodatno diverzifikacijo oskrbovalnih poti ter povečanje kratkoročne dobavljivosti plina.

Zadevne države članice: Belgija, Danska, Nemčija, Irska, Španija, Francija, Italija, Luksemburg, Malta, Nizozemska, Portugalska in Združeno kraljestvo.

- (6) Plinske povezave med severom in jugom v srednjevzhodni in jugovzhodni Evropi („PSJ Vzhod – plin“): plinska infrastruktura za regionalne povezave med regijo Baltskega morja, Jadranskim in Egejskim morjem, Črnim morjem in vzhodnosredozemskim bazenom in v njih ter za širjenje in povečanje varnosti oskrbovalnih poti s plinom.

Zadevne države članice: Bolgarija, Češka, Nemčija, Grčija, Hrvaška ⁽¹⁾, Italija, Ciper, Madžarska, Avstrija, Poljska, Romunija, Slovenija in Slovaška.

- (7) Južni plinski koridor („JPK“): infrastruktura za prenos plina iz Kaspijskega bazena, osrednje Azije, Bližnjega vzhoda in vzhodnega Sredozemlja v Unijo za povečanje raznolikosti dobave plina.

⁽¹⁾ Velja na podlagi pridružitve Hrvaške in od datuma pridružitve.

Zadevne države članice: Bolgarija, Češka, Nemčija, Grčija, Francija, Hrvaška ⁽¹⁾, Italija, Ciper, Madžarska, Avstrija, Poljska, Romunija, Slovenija in Slovaška.

- (8) Načrt medsebojnega povezovanja na baltskem energetskem trgu na področju plina („NMPBET – plin“): plinska infrastruktura za prekinitev osamitve treh baltskih držav in Finske ter njihove odvisnosti od enega dobavitelja ter povečanje raznolikosti dobave in varne oskrbe z energijo v regiji Baltskega morja.

Zadevne države članice: Danska, Nemčija, Estonija, Latvija, Litva, Poljska, Finska in Švedska.

3. PREDNOSTNI KORIDOR NA PODROČJU NAFTE

- (9) Naftovodi v srednjevzhodni Evropi („NV“): interoperabilnost omrežja naftovodov v osrednji vzhodni Evropi za povečanje varnosti oskrbe in zmanjšanje okoljskih tveganj.

Zadevne države članice: Češka, Nemčija, Hrvaška ⁽¹⁾, Madžarska, Avstrija, Poljska in Slovaška.

4. PREDNOSTNA TEMATSKA PODROČJA

- (10) Uvedba pametnih omrežij: sprejetje tehnologij pametnih omrežij v Uniji za učinkovito združevanje ravnanja in ukrepov vseh uporabnikov, priključenih na električno omrežje, zlasti proizvodnje velikih količin električne energije iz obnovljivih ali distribuiranih virov energije ter odziv na povpraševanje potrošnikov.

Zadevne države članice: vse.

- (11) Elektroenergetske avtoceste: prve elektroenergetske avtoceste do leta 2020 kot začetek gradnje sistema elektroenergetskih avtocest v Uniji, ki omogoča:

- (a) izkoriščanje vse večjega presežka vetrne proizvodnje energije v severnih morjih in Baltskem morju in okrog njih ter rastoče proizvodnje iz obnovljivih virov v vzhodni in južni Evropi in tudi severni Afriki;
- (b) povezovanje teh novih proizvodnih vozlišč z velikimi skladiščnimi zmogljivostmi v nordijskih državah, Alpah in drugimi regijami z velikimi središči porabe;
- (c) obvladovanje vedno bolj raznovrstne in decentralizirane oskrbe z električno energijo in prožnega povpraševanja po njej.

Zadevne države članice: vse.

- (12) Čezmejno omrežje ogljikovega dioksida: razvoj transportne infrastrukture ogljikovega dioksida med državami članicami in sosednjimi tretjimi državami z namenom uvedbe zajemanja ter shranjevanja ogljikovega dioksida.

Zadevne države članice: vse.

⁽¹⁾ Velja na podlagi pridružitve Hrvaške in od datuma pridružitve.

PRILOGA II

KATEGORIJE ENERGETSKE INFRASTRUKTURE

Kategorije energetske infrastrukture, ki jih je treba oblikovati za izvajanje prednostnih nalog na področju energetske infrastrukture iz Priloge I, so:

1. za električno energijo:

- (a) visokonapetostni nadzemni daljnovodi, če so načrtovani za napetost vsaj 220 kV, ter podzemni in podmorski prenosni kabli, če so načrtovani za napetost vsaj 150 kV;
- (b) zlasti v zvezi z elektroenergetskimi avtocestami kakršna koli fizična oprema za prenos električne energije pri visoki napetosti in najvišji napetosti za povezavo obsežne proizvodnje ali skladiščenja električne energije v eni ali več državah članicah ali tretjih državah z zelo veliko porabo električne energije v eni ali več drugih državah članicah;
- (c) skladišča za stalno ali začasno shranjevanje električne energije v nadzemni ali podzemni infrastrukturi ali v geoloških skladiščnih lokacijah, če so neposredno povezana z visokonapetostnimi daljnovodi, načrtovanimi za napetost vsaj 110 kV;
- (d) kakršna koli oprema ali naprava, ki je bistvena za varno, zanesljivo in učinkovito delovanje sistemov iz točk (a) do (c), vključno s sistemi zaščite, spremljanja in nadzora, na vseh ravneh napetosti in razdelilno-transformatorske postaje;
- (e) kakršna koli oprema ali naprava na ravni prenosa in distribucije pri srednji napetosti za dvosmerno digitalno komunikacijo v realnem času ali čim bolj realnem času, interaktivno in inteligentno spremljanje ter upravljanje proizvodnje, prenosa, distribucije in porabe električne energije v elektroenergetskem omrežju za razvoj omrežja, ki učinkovito povezuje ravnanje in dejanja vseh z njim povezanih uporabnikov, tj. proizvajalcev, odjemalcev in subjektov, ki opravljajo obe nalogi, da se zagotovi ekonomsko učinkovit, trajnosten elektroenergetski sistem z majhnimi izgubami ter visoko stopnjo kakovosti in zanesljivosti oskrbe in varnosti;

2. za plin:

- (a) plinovodi za prenos zemeljskega plina in bioplina, ki so del omrežja, ki vključuje zlasti visokotlačne plinovode, razen visokotlačnih plinovodov, ki se uporabljajo za distribucijo zemeljskega plina po pridobivalnem cevovodnem omrežju ali lokalno distribucijo zemeljskega plina;
- (b) podzemna skladišča, povezana z navedenimi visokotlačnimi plinovodi;
- (c) naprave za sprejem, skladiščenje in ponovno uplinjanje ali raztezanje za utekočinjeni zemeljski plin (LNG) ali stisnjeni zemeljski plin (CNG);
- (d) kakršna koli oprema ali naprava, ki je bistvena za varno, zanesljivo in učinkovito delovanje sistema ali ki omogoča dvosmerno zmogljivost, vključno s kompresorskimi postajami;

3. za nafto:

- (a) naftovodi za prenos surove nafte;
- (b) črpalne postaje in skladišča, ki so potrebni za delovanje naftovodov za surovo nafto;
- (c) kakršna koli oprema ali naprava, ki je bistvena za pravilno, zanesljivo in učinkovito delovanje zadevnega sistema, vključno s sistemi zaščite, spremljanja in nadzora ter napravami za povratni tok;

4. za ogljikov dioksid:

- (a) namenski cevovodi, razen pridobivalnega cevovodnega omrežja, za prenos antropogenega ogljikovega dioksida iz več virov, tj. industrijskih obratov (vključno z elektrarnami), ki proizvajajo ogljikov dioksid pri sežiganju ali drugih kemičnih reakcijah s fosilnimi ali nefosilnimi spojinami, ki vsebujejo ogljik, za namene trajnega geološkega shranjevanja ogljikovega dioksida v skladu z Direktivo 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
- (b) naprave za utekočinjanje in vmesno skladiščenje ogljikovega dioksida za nadaljnji prenos. To ne vključuje infrastrukture v geološki formaciji, ki se uporablja za trajno geološko shranjevanje ogljikovega dioksida v skladu z Direktivo 2009/31/ES, ter s tem povezanih površinskih naprav in naprav za vbrizgavanje;
- (c) kakršna koli oprema ali naprava, ki je bistvena za pravilno, zanesljivo in učinkovito delovanje zadevnega sistema, vključno s sistemi zaščite, spremljanja in nadzora.

⁽¹⁾ UL L 140, 5.6.2009, str. 114.

PRILOGA III

REGIONALNI SEZNAMI PROJEKTOV SKUPNEGA INTERESA

1. PRAVILA ZA SKUPINE

- (1) V primeru projektov na področju električne energije, ki spadajo v kategorije iz Priloge II.1, je vsaka skupina sestavljena iz predstavnikov držav članic, nacionalnih regulativnih organov, operaterjev prenosnih sistemov ter tudi iz Komisije, Agencije in ENTSO za električno energijo.

V primeru projektov na področju plina, ki spadajo v kategorije iz Priloge II.2, je vsaka skupina sestavljena iz predstavnikov držav članic, nacionalnih regulativnih organov, operaterjev prenosnih sistemov ter tudi iz Komisije, Agencije in ENTSO za plin.

V primeru projektov za prenos nafte in ogljikovega dioksida, ki spadajo v kategorije iz Priloge II.3 in 4, je vsaka skupina sestavljena iz predstavnikov držav članic, predlagateljev projektov, ki jih zadeva vsaka od zadevnih prednostnih nalog iz Priloge I, in Komisije.

- (2) Organi odločanja v skupinah se lahko združijo. Vse skupine in organi odločanja se po potrebi sestajajo in razpravljajo o zadevah, ki so skupne za vse skupine in lahko vključujejo vprašanja o skladnosti med regijami ali številu predlaganih projektov, vključenih v osnutke regionalnih seznamov, za katere obstaja tveganje, da bodo postali neobvladljivi.
- (3) Vsaka skupina organizira delo v skladu s prizadevanji za regionalno sodelovanje iz člena 6 Direktive 2009/72/ES, člena 7 Direktive 2009/73/ES, člena 12 Uredbe (ES) št. 714/2009 in člena 12 Uredbe (ES) št. 715/2009 ter drugih obstoječih struktur regionalnega sodelovanja.
- (4) Kadar je to primerno za izvajanje zadevne prednostne naloge iz Priloge I, vsaka skupina povabi predlagatelje projekta, ki bi bil lahko upravičen do uvrstitve med projekte skupnega interesa, predstavnike nacionalnih uprav, regulativnih organov in operaterjev prenosnih sistemov iz držav kandidatk in možnih kandidatk za vstop v EU, države članice Evropskega gospodarskega prostora in Evropskega združenja za prosto trgovino, predstavnike institucij in organov energetske skupnosti, države v okviru evropske sosedске politike ter države, s katerimi je Unija razvila posebno sodelovanje na energetske področju. Odločitev o povabilu predstavnikov tretjih držav temelji na soglasju.
- (5) Vsaka skupina se posvetuje z organizacijami, ki zastopajo zadevne zainteresirane strani, in po potrebi neposredno z zainteresiranimi stranmi, vključno s proizvajalci, upravljavci distribucijskega sistema, dobavitelji in potrošniki, ter z okoljevarstvenimi organizacijami. Skupina lahko organizira razprave ali posvetovanja, kadar je to potrebno za izvajanje njenih nalog.
- (6) Komisija objavi notranja pravila, posodobljen seznam včlanjenih organizacij, redno posodobljene informacije o napredovanju dela, dnevne rede sestankov ter končne sklepe in odločitve vsake skupine na platformi za preglednost iz člena 18.
- (7) Komisija, Agencija in skupine si prizadevajo za usklajenost med različnimi skupinami. Zato Komisija in Agencija po potrebi zagotavljata izmenjavo informacij med zadevnimi skupinami o vsem delu, ki je v medregionalnem interesu.

Sodelovanje nacionalnih regulativnih organov in Agencije v skupinah ne sme ogroziti izpolnjevanja njihovih ciljev in dolžnosti po tej uredbi ali po členih 36 in 37 Direktive 2009/72/ES in členih 40 in 41 Direktive 2009/73/ES ali po Uredbi (ES) št. 713/2009.

2. POSTOPEK ZA SESTAVO REGIONALNIH SEZNAMOV

- (1) Predlagatelj projekta, ki bi bil lahko upravičen do uvrstitve med projekte skupnega interesa, ki želijo pridobiti status takega projekta, predloži skupini vlogo za izbiro projekta skupnega interesa, ki vključuje:
 - oceno njihovih projektov z vidika njegovega prispevka k izvajanju prednostnih nalog iz Priloge I,
 - analizo izpolnjevanja ustreznih meril iz člena 4,
 - za projekte, ki so zadostno razviti, analizo njihovih stroškov in koristi v skladu s členoma 21 in 22 ter na podlagi metodologij, ki sta jih v skladu s členom 11 razvila ENTSO za električno energijo in ENTSO za plin, in
 - druge informacije, ki so potrebne za oceno projekta.
 - (2) Vsi prejemniki varujejo tajnost poslovno občutljivih informacij.
 - (3) Po sprejetju prvega seznama Unije za vse naslednje sprejete sezname Unije velja, da so predlagani projekti za prenos električne energije in skladiščenje, ki spadajo v kategorije iz Priloge II.1(a), (b) in (d), del najnovejšega razpoložljivega desetletnega razvojnega načrta omrežja za električno energijo, ki ga v skladu s členom 8 Uredbe (ES) št. 714/2009 pripravi ENTSO za električno energijo.
 - (4) Po sprejetju prvega seznama Unije za vse naslednje sprejete sezname Unije velja, da so predlagani projekti za plinsko infrastrukturo, ki spadajo v kategorije iz Priloge II.2, del najnovejšega razpoložljivega desetletnega razvojnega načrta omrežja za plin, ki ga v skladu s členom 8 Uredbe (ES) št. 715/2009 pripravi ENTSO za plin.
 - (5) Predloge projektov, ki so bili predloženi za vključitev na prvi seznam Unije in niso bili predhodno ocenjeni v skladu s členom 8 Uredbe (ES) št. 714/2009, na ravni Unije ocenita:
 - ENTSO za električno energijo v skladu z metodologijo, ki se po najnovejšem razpoložljivem desetletnem načrtu za razvoj omrežja uporablja za projekte iz Priloge II.1(a), (b) in (d),
 - ENTSO za plin ali, na ustrezen način, tretja stran na podlagi objektivne metodologije za projekte iz Priloge II.2.
- Komisija do 16. januarja 2014 izda smernice za merila, ki jih morata uporabljati ENTSO za električno energijo in ENTSO za plin pri pripravi njunega desetletnega načrta za razvoj omrežja iz točk 3 in 4, da bosta zagotovila enako obravnavo in preglednost.
- (6) Predlagani projekti za prenos ogljikovega dioksida, ki spadajo v kategorijo iz Priloge II.4, so predstavljeni kot del načrta za razvoj čezmejne infrastrukture za prevoz in skladiščenje ogljikovega dioksida, ki ga razvijeta vsaj dve državi članici, pri čemer jih zadevne države članice ali entitete, ki jih imenujejo te države članice, predstavijo Komisiji.
 - (7) Pri projektih, ki spadajo v kategorije iz Priloge II.1 in 2, nacionalni regulativni organi in po potrebi Agencija preverijo doslednost uporabe meril/metodologije za analizo stroškov in koristi, po možnosti v okviru regionalnega sodelovanja (člen 6 Direktive 2009/72/ES, člen 7 Direktive 2009/73/ES), in ocenijo njihov čezmejni pomen. Svojo oceno predstavijo skupini.

- (8) Pri predlaganih projektih za prevoz nafte in ogljikovega dioksida, ki spadajo v kategorije iz Priloge II.3 in 4, Komisija oceni uporabo meril iz člena 4. Pri predlaganih projektih v zvezi z ogljikovim dioksidom, ki spadajo v kategorijo iz Priloge II.4, Komisija upošteva tudi možnost prihodnje razširitve na dodatne države članice. Svojo oceno predstavi skupini.
- (9) Vsaka država članica, z ozemljem katere predlagani objekt ni povezan, lahko pa ima nanj neto pozitiven učinek ali velik vpliv, na primer na okolje ali delovanje energetske strukture na njenem ozemlju, lahko skupini predstavi svoje mnenje in pomisleke.
- (10) Organ odločanja v skupini na zahtevo države članice iz te skupine preuči utemeljene razloge, ki jih v skladu s členom 3(3) poda država članica za neodobritev projekta skupnega interesa na njenem ozemlju.
- (11) Skupina se sestane, da bi preučila in razvrstila predlagane projekte, pri tem pa upošteva oceno, ki jo podajo regulatorji ali Komisija za projekte prevoza nafte in ogljikovega dioksida.
- (12) Osnutki regionalnih seznamov predlaganih projektov, ki spadajo v kategorije Priloge II.1 in 2 in jih izdelajo skupine, skupaj z mnenji, kot je navedeno v točki 9, se predložijo Agenciji šest mesecev pred datumom sprejetja seznama Unije. Agencija jih oceni v treh mesecih po njihovem prejetju. O njih poda mnenje, zlasti o dosledni uporabi meril in analize stroškov in koristi po regijah. Mnenje Agencije se sprejme v skladu s postopkom, določenim v členu 15(1) Uredbe (ES) št. 713/2009.
- (13) Organ odločanja v vsaki skupini v enem mesecu po prejemu mnenja Agencije skladno z določbami iz člena 3(3) sprejme končni regionalni seznam, ki temelji na predlogih skupin in upošteva predloženo mnenje Agencije in oceno nacionalnih regulativnih organov v skladu s točko 7 ali oceno Komisije za predlagane projekte prevoza nafte in ogljikovega dioksida v skladu s točko 8. Skupine predložijo končne regionalne seznane Komisiji, skupaj z mnenji, kot je navedeno v točki 9.
- (14) Če na podlagi prejetih regionalnih seznamov in po upoštevanju mnenja Agencije skupno število predlaganih projektov skupnega interesa za Unijo presega obvladljivo število, se lahko Komisija po posvetovanju z vsako skupino odloči, da na seznam Unije ne bo vključila projektov, ki jih je zadevna skupina v skladu z razvrstitvijo iz člena 4(4) razvrstila najnižje.
-

PRILOGA IV

PRAVILA IN KAZALNIKI V ZVEZI Z MERILI ZA PROJEKTE SKUPNEGA INTERESA

1. Projekt s pomembnim čezmejnimi vplivom je projekt na ozemlju države članice, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- (a) v primeru prenosa električne energije se prenosna zmogljivost omrežja ali razpoložljiva zmogljivost za trgovinske tokove na meji te države članice z eno ali več drugimi državami članicami ali v katerem koli ustreznem preseku istega prenosnega koridorja, s katerim se ta čezmejna prenosna zmogljivost omrežja poveča, zaradi projekta poveča za vsaj 500 MW v primerjavi s stanjem, ko se projekt ne začne uporabljati;
- (b) v primeru skladiščenja električne energije projekt zagotavlja vsaj 225 megavatov nameščene zmogljivosti in ima skladiščno zmogljivost, ki omogoča letno neto proizvodnjo električne energije najmanj 250 gigavatnih ur letno;
- (c) v primeru prenosa plina je projekt povezan z naložbami v zmogljivost povratnega toka ali spremembami zmogljivosti za prenos plina prek meja zadevnih držav članic za vsaj 10 % v primerjavi s stanjem pred začetkom uporabe projekta;
- (d) v primeru skladiščenja plina ali v primeru utekočinjenega/stisnjenega zemeljskega plina je projekt namenjen neposredni ali posredni oskrbi vsaj dveh držav članic ali izpolnjevanju infrastrukturnega standarda (pravilo N – 1) na regionalni ravni v skladu s členom 6(3) Uredbe (EU) št. 994/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
- (e) v primeru inteligentnih omrežij je projekt namenjen opremljenosti in napravam pri visoki in srednji napetosti, ki so načrtovane za napetost najmanj 10 kV. Vključuje upravljavce prenosnega in distribucijskega omrežja iz vsaj dveh držav članic z vsaj 50 000 uporabniki, ki električno energijo proizvajajo in/ali porabljajo v območju s porabo vsaj 300 GWh/leto, pri čemer je vsaj 20 % električne energije iz obnovljivih virov, ki so spremenljivi sami po sebi.

2. V primeru projektov, ki spadajo v kategorije iz Priloge II.1(a) do (d), se merila iz člena 4 ocenijo na naslednji način:

- (a) povezovanje trgov, konkurenčnost in prožnost sistema se izmerijo v skladu z analizo, izvedeno v okviru najnovejšega razpoložljivega desetletnega razvojnega načrta omrežja za električno energijo na ravni Unije, zlasti tako, da se:
 - za čezmejne projekte izračuna učinek na prenosno zmogljivost omrežja v obeh smereh pretoka energije, izmerjen glede na količino električne energije (v MW), in njihov prispevek k doseganju minimalne povezovalne zmogljivosti v višini 10 % nameščene proizvodne zmogljivosti ali da se za projekte s pomembnim čezmejnimi vplivom izračuna učinek na prenosno zmogljivost omrežja na mejah med zadevnimi državami članicami, med zadevnimi državami članicami in tretjimi državami ali v ustreznih državah članicah ter na uravnoteženje ponudbe in povpraševanja in delovanje omrežja v ustreznih državah članicah,
 - za področje analize iz Priloge V.10 oceni učinek projekta glede stroškov proizvodnje in prenosa ter razvoja in konvergence tržnih cen za celoten energetske sistem v okviru različnih načrtovalnih scenarijev, zlasti ob upoštevanju nastalih sprememb po pomembnosti;
- (b) prenos električne energije iz obnovljivih virov energije v središča porabe in shranjevanja se izmeri v skladu z analizo, izvedeno v okviru najnovejšega razpoložljivega desetletnega razvojnega načrta omrežja za električno energijo, zlasti tako, da se:
 - v primeru prenosa električne energije z oceno količine proizvodne zmogljivosti iz obnovljivih virov energije (glede na tehnologijo, v MW), ki je povezana in se prenaša zaradi projekta, v primerjavi s količino načrtovane skupne proizvodne zmogljivosti iz teh vrst virov obnovljive energije v zadevni državi članici leta 2020 v skladu z nacionalnimi akcijskimi načrti za obnovljivo energijo iz člena 4 Direktive 2009/28/ES,

⁽¹⁾ UL L 295, 12.11.2010, str. 1.

— v primeru skladiščenja električne energije s primerjavo nove zmogljivosti, zagotovljene s projektom, s skupno obstoječo zmogljivostjo za enako tehnologijo skladiščenja na področju analize iz Priloge V.10;

- (c) zanesljivost oskrbe, interoperabilnost in varno delovanje sistema se izmerijo v skladu z analizo, izvedeno v okviru najnovejšega razpoložljivega desetletnega razvojnega načrta omrežja za električno energijo, zlasti z oceno učinka projekta na pričakovano tveganje izpada napajanja za področje analize iz Priloge V.10 glede zadostnosti proizvodnje in prenosa za sklop značilnih obdobij obremenitve, pri čemer se upoštevajo pričakovane spremembe v izjemnih vremenskih pojavih, povezanih s podnebjem, ter njihov učinek na odpornost infrastrukture. Po potrebi se izmeri učinek projekta na neodvisen in zanesljiv nadzor obratovanja sistema in storitev.

3. V primeru projektov, ki spadajo v kategorije iz Priloge II.2, se merila iz člena 4 ocenijo na naslednji način:

- (a) povezovanje trgov in interoperabilnost se izmerita tako, da se izračuna dodatna vrednost projekta za povezovanje področij trga in cenovno konvergenco ter za splošno prožnost sistema, vključno z omogočeno stopnjo zmogljivosti za povratne tokove v skladu z različnimi scenariji;
- (b) konkurenca se izmeri na podlagi diverzifikacije, vključno s spodbujanjem dostopa do domačih virov oskrbe, pri čemer se v zaporedju upoštevajo diverzifikacija virov, dobavnih partnerjev in poti ter učinek nove zmogljivosti na indeks HHI, izračunan na ravni zmogljivosti za področje analize iz Priloge V.10;
- (c) zanesljivost oskrbe s plinom se izmeri tako, da se izračuna dodatna vrednost projekta za kratkoročno in dolgoročno prilagodljivost plinskega sistema Unije ter izboljšanje preostale prožnosti sistema v primeru motenj v oskrbi držav članic v skladu z različnimi scenariji ter tudi dodatna zmogljivost, zagotovljena s projektom, ki se izmeri glede na infrastrukturni standard (pravilo $N - 1$) na regionalni ravni v skladu s členom 6(3) Uredbe (EU) št. 994/2010;
- (d) trajnost se izračuna kot prispevek projekta k zmanjšanju emisij, za podporo rezervnim sistemom proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov ali pretvorbe energije v plin in prenosa bioplina, pri čemer se upoštevajo pričakovane spremembe podnebnih razmer.

4. V primeru projektov, ki spadajo v kategorijo iz Priloge II.1(e), se vsaka funkcija iz člena 4 oceni na podlagi naslednjih meril:

- (a) stopnja trajnosti: to merilo se izmeri z oceno zmanjšanja emisij toplogrednih plinov in vpliva infrastrukture energetskega omrežja na okolje;
- (b) zmogljivost prenosnih in distribucijskih omrežij za povezavo in prenos električne energije od uporabnikov in do njih: to merilo se izmeri z oceno nameščene zmogljivosti distribuiranih virov energije v distribucijskih omrežjih, največjega dovoljenega vnosa električne energije brez tveganja prezasedenosti v prenosnih omrežjih ter energije, ki zaradi tveganja, povezanega s prezasedenostjo ali zanesljivostjo, ni vključena v odjem iz obnovljivih virov energije;
- (c) povezava z omrežjem in dostop do vseh kategorij uporabnikov omrežja: to merilo se izmeri z oceno sprejetih metod za izračun pristojbin in tarif ter njihove strukture za proizvajalce, odjemalce in subjekte, ki opravljajo obe nalogi, ter operativne prožnosti za dinamično uravnoteženje električne energije v omrežju;
- (d) zanesljivost in kakovost oskrbe: to merilo se izmeri z oceno razmerja med zanesljivo proizvodno zmogljivostjo in konično obremenitvijo, deleža električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov energije, stabilnosti elektroenergetskega sistema, trajanja in pogostosti prekinitev na odjemalca ter kakovosti napetosti;

- (e) učinkovitost in kakovost storitev pri oskrbi z električno energijo ter delovanju omrežja: to merilo se izmeri z oceno stopnje izgub v prenosnih in distribucijskih omrežjih, razmerja med najmanjšim in največjim povpraševanjem po električni energiji v opredeljenem obdobju, sodelovanja na strani povpraševanja na trgih električne energije in pri ukrepih za energetska učinkovitost, izkoriščenosti (tj. povprečne obremenitve) sestavnih delov elektroenergetskega omrežja v odstotkih, razpoložljivosti sestavnih delov omrežja (v zvezi z načrtovanim in nenačrtovanim vzdrževanjem) in njenega vpliva na učinkovitost omrežja ter dejanske razpoložljivosti zmogljivosti omrežja glede na standardno vrednost;
 - (f) prispevek nadzora nad pretokom obremenitve na čezmejnih trgih električne energije za odpravo pretokov v zanki in za povečanje povezovalne zmogljivosti: to merilo se izmeri z oceno razmerja med povezovalno zmogljivostjo države članice in njenim povpraševanjem po električni energiji, izkoriščanja povezovalne zmogljivosti ter dajatev za prezasedenost v medsebojnih povezavah.
5. V primeru projektov, ki spadajo v kategorije iz Priloge II.3, se merila iz člena 4 ocenijo na naslednji način:
- (a) zanesljivost oskrbe z nafto se izmeri z oceno dodatne vrednosti nove zmogljivosti, ki jo projekt omogoča za kratkoročno in dolgoročno prilagodljivost sistema ter ostalo prožnost sistema v primeru motenj v oskrbi v skladu z različnimi scenariji;
 - (b) interoperabilnost se izmeri z oceno obsega, v katerem se zaradi projekta izboljša delovanje naftovodnega omrežja, zlasti z zagotovitvijo možnosti za povratni tok;
 - (c) učinkovita in trajnostna uporaba virov se izmeri z oceno obsega, v katerem se pri projektu uporablja obstoječa infrastruktura in v katerem projekt prispeva k zmanjšanju obremenitve in tveganj za okolje in podnebne spremembe.
-

PRILOGA V

ANALIZA STROŠKOV IN KORISTI CELOTNEGA ENERGETSKEGA SISTEMA

Metodologija za usklajeno analizo stroškov in koristi celotnega energetskega sistema za projekte skupnega interesa je v skladu z naslednjimi načeli iz te priloge.

1. Metodologija temelji na skupnem sklopu vhodnih podatkov, ki predstavljajo elektroenergetske in plinske sisteme Unije v letih $n + 5$, $n + 10$, $n + 15$ in $n + 20$, pri čemer je n leto, v katerem se izvede analiza. Ta sklop podatkov zajema vsaj:
 - (a) na področju električne energije: scenarije za povpraševanje, proizvodne zmogljivosti glede na vrsto goriva (biomasa, geotermalna energija, voda, plin, jedrska energija, nafta, trda goriva, veter, fotovoltaična sončna energija, koncentrirana sončna energija, druge obnovljive tehnologije) in njihovo geografsko lokacijo, cene goriva (vključno z biomaso, premogom, plinom in nafto), cene ogljikovega dioksida, sestavo prenosnega in po potrebi distribucijskega omrežja ter njun razvoj, pri čemer se upoštevajo vsi pomembni novi projekti za proizvodnjo (vključno z zmogljivostmi, opremljenimi za zajemanje ogljikovega dioksida), shranjevanje in prenos, za katere je bila sprejeta končna naložbena odločitev in ki naj bi se začeli izvajati do konca leta $n + 5$;
 - (b) na področju plina: scenarije za povpraševanje, uvoz, cene goriv (vključno s premogom, plinom in nafto), sestavo prenosnega omrežja in njegov razvoj, pri čemer se upoštevajo vsi novi projekti, za katere je bila sprejeta končna naložbena odločitev in ki naj bi se začeli izvajati do konca leta $n + 5$.
2. Sklop podatkov je v skladu z zakonodajo Unije in nacionalnim pravom, veljavnim na datum analize. Sklopi podatkov, uporabljeni za električno energijo in plin, so skladni, zlasti v zvezi s predpostavkami glede cen in količin na posameznem trgu. Sklopi podatkov se pripravijo po uradnem posvetovanju z državami članicami in organizacijami, ki zastopajo vse zadevne zainteresirane strani. Komisija in Agencija po potrebi zagotovita dostop do potrebnih komercialnih podatkov tretjih strani.
3. Metodologija vključuje navodila za razvoj in uporabo modeliranja omrežja ter trga, potrebnega za analizo stroškov in koristi.
4. Analiza stroškov in koristi temelji na usklajeni oceni stroškov in koristi za različne kategorije analiziranih projektov ter zajema vsaj časovno obdobje iz točke 1.
5. Analiza stroškov in koristi upošteva vsaj naslednje stroške: odhodke za naložbe, odhodke iz poslovanja in odhodke za vzdrževanje v času tehničnega trajanja projekta ter po potrebi stroške razgradnje in ravnanja z odpadki. Metodologija zagotavlja navodila za uporabo diskontnih stopenj za izračune.
6. Analiza stroškov in koristi pri prenosu in shranjevanju električne energije upošteva vsaj učinek in nadomestila, ki izhajajo iz uporabe člena 13 Uredbe (ES) št. 714/2009, učinke na kazalnike iz Priloge IV in naslednje učinke:
 - (a) emisije toplogrednih plinov in izgube pri prenosu energije med tehničnim trajanjem projekta;
 - (b) prihodnje stroške novih naložb v proizvodnjo in prenos med tehničnim trajanjem projekta;
 - (c) operativno prilagodljivost, vključno z optimizacijo energetskih moči in pomožnih storitev;
 - (d) odpornost sistema, vključno z odpornostjo na naravne nesreče in podnebne spremembe, ter varnost sistema, zlasti za evropske kritične infrastrukture iz Direktive 2008/114/ES.

7. Analiza stroškov in koristi pri plinu upošteva vsaj rezultate preverjanja trga, učinke na kazalnike iz Priloge IV ter naslednje učinke:
 - (a) odpornost na naravne nesreče in podnebne spremembe ter varnost sistema, zlasti za evropske kritične infrastrukture iz Direktive 2008/114/ES;
 - (b) prezasedenost plinskega omrežja.
 8. Analiza stroškov in koristi pri pametnih omrežjih upošteva učinke kazalnikov iz Priloge IV.
 9. Natančna metoda, ki se uporablja za upoštevanje kazalnikov iz točk 6 do 8, se določi po uradnem posvetovanju z državami članicami in organizacijami, ki zastopajo vse zadevne zainteresirane strani.
 10. Z metodologijo se določi, katera analiza se bo izvedla na podlagi ustreznega sklopa vhodnih podatkov in kakšni bodo učinki, če se bodo posamezni projekti izvajali ali ne. Področje za analizo posameznega projekta zajema vse države članice in tretje države, na ozemlju katerih se projekt gradi, vse sosednje države članice in vse ostale države članice, na katere ima projekt znaten učinek.
 11. Z analizo se bodo opredelile države članice, na katere ima projekt neto pozitivne učinke (nosilke koristi), in tiste države članice, na katere ima projekt neto negativen učinek (nosilke stroškov). Vsaka analiza stroškov in koristi vključuje analize občutljivosti v zvezi s sklopom vhodnih podatkov, datum začetka uporabe različnih projektov na enakem področju analize in druge zadevne parametre.
 12. Upravljalci prenosnih in distribucijskih omrežij ter skladišč in terminalov za utekočinjeni in stisnjeni zemeljski plin si izmenjujejo informacije, potrebne za pripravo metodologije, vključno z modeliranjem zadevnega omrežja in trga. Vsak upravljavec prenosnega ali distribucijskega omrežja, ki zbira informacije v imenu drugih upravljavcev prenosnih ali distribucijskih omrežij, rezultate zbiranja podatkov posreduje sodelujočim upravljavcem prenosnih in distribucijskih omrežij.
 13. Pri skupnem modelu trga in omrežja za električno energijo in plin iz člena 11(8) sklop vhodnih podatkov iz točke 1 zajema leta $n + 10$, $n + 20$ in $n + 30$, pri čemer model omogoča popolno oceno gospodarskih, socialnih in okoljskih vplivov, ki vključujejo predvsem zunanje stroške, kot so stroški, povezani s toplogrednimi plini in emisijami konvencionalnih onesnaževal zraka ali varno oskrbo z energijo.
-

PRILOGA VI

SMERNICE ZA PREGLEDNOST IN SODELOVANJE JAVNOSTI

1. V priročniku o postopkih iz člena 9(1) so navedeni vsaj naslednji podatki:
 - (a) ustrezno pravo, na katerem temeljijo odločitve in mnenja za različne vrste zadevnih projektov skupnega interesa, vključno z okoljskim pravom;
 - (b) ustrezne odločitve in mnenja, ki jih je treba pridobiti;
 - (c) imena in kontaktni podatki pristojnega organa, drugih zadevnih organov in zainteresiranih strani;
 - (d) potek dela, v katerem je opisana vsaka stopnja postopka, vključno z okvirnim časovnim okvirom in strnjnim pregledom postopka odločanja;
 - (e) informacije o obsegu, strukturi in ravni podrobnosti dokumentov, ki se bodo predložili z vlogo za odločitve, vključno s kontrolnim seznamom;
 - (f) stopnje in načini, na katere splošna javnost sodeluje v postopku.
2. V podrobnem časovnem razporedu iz člena 10(4)(b) je navedeno vsaj naslednje:
 - (a) odločitve in mnenja, ki jih je treba pridobiti;
 - (b) organi, zainteresirane strani in javnost, ki jih postopek zadeva;
 - (c) posamezne faze postopka in njihovo trajanje;
 - (d) ključni mejniki, ki jih je treba doseči, in njihovi roki glede na celovito odločitev, ki jo je treba sprejeti;
 - (e) sredstva, ki jih nameravajo za ta postopek uporabiti organi, in morebitna dodatna sredstva, ki bodo potrebna.
3. Za povečanje sodelovanja javnosti v procesu dovoljevanja ter zagotovitev predhodnega obveščanja in dialoga z javnostjo se uporabijo naslednja načela:
 - (a) zainteresirane strani, na katere projekt skupnega interesa vpliva, vključno z ustreznimi nacionalnimi, regionalnimi in lokalnimi organi, lastniki zemljišč in državljani, ki živijo v bližini projekta, splošno javnostjo in njihovimi združenji, organizacijami ali skupinami, so podrobno obveščene, v zgodnji fazi, ko je morebitne pomisleke javnosti še mogoče upoštevati, pa se z njimi tudi odprto in pregledno posvetuje. Pristojni organ po potrebi dejavno podpira dejavnosti, ki jih izvaja predlagatelj projekta;
 - (b) pristojni organi zagotovijo, da se postopki javnega posvetovanja za projekte skupnega interesa združijo, kadar je to mogoče. Vsako javno posvetovanje zajema vse vsebine, pomembne za posamezno fazo postopka, pri čemer se nobena vsebina, ki je pomembna za posamezno fazo postopka, ne obravnava na več kot enem javnem posvetovanju, to pa lahko poteka na več geografskih lokacijah. Vsebina, obravnavana na javnem posvetovanju, je jasno navedena v obvestilu o javnem posvetovanju;
 - (c) pripombe in ugovore je mogoče predložiti le od začetka javnega posvetovanja do izteka roka.
4. Koncept sodelovanja javnosti vključuje vsaj podatke o:
 - (a) zadevnih in obravnavanih zainteresiranih strane;
 - (b) predvidenih ukrepih, vključno s predlaganimi splošnimi kraji in datumi namenskih srečanj;
 - (c) časovnem okviru;
 - (d) človeških virih, ki so jim dodeljene zadevne naloge.

5. V okviru javnega posvetovanja, ki se izvede pred predložitvijo vloge, zadevne strani izvedejo vsaj naslednje:

- (a) pred posvetovanjem objavijo informativni prospekt na največ 15 straneh, v katerem so jasno in jedrnato opisani pregled namena in predhodni urnik projekta, druge možnosti nacionalnega načrta za razvoj omrežja, pričakovani učinki, vključno s čezmejnimi učinki, in možni ukrepi za ublažitev, navedena pa sta tudi spletna naslova platforme za preglednost iz člena 18 in priročnika o postopkih iz točke 1;
- (b) prek spletne strani iz člena 9(7) in drugih ustreznih načinov obveščanja o projektu obvestijo vse prizadete zainteresirane strani;
- (c) pisno povabijo zadevne prizadete zainteresirane strani na namenska srečanja, na katerih poteka razprava o pomislekih.

6. Na spletni strani projekta so objavljeni vsaj naslednji podatki:

- (a) informativni prospekt iz točke 5;
 - (b) netehnični povzetek na največ 50 straneh, ki se redno posodablja in v katerem je opisano trenutno stanje projekta, pri čemer so v primeru posodobitev jasno navedene spremembe prejšnjih različic;
 - (c) načrtovanje projekta in javnega posvetovanja z jasno navedenimi datumi in lokacijami javnih posvetovanj in razprav ter predvidena vsebina, pomembna za te predstavitve;
 - (d) kontaktni podatki za pridobitev celotnega sklopa dokumentacije vloge;
 - (e) kontaktni podatki za izražanje pripomb in ugovorov med javnimi posvetovanji.
-

Izjava Evropske komisije v zvezi z upravičenostjo projektov skupnega interesa do finančne pomoči EU v okviru vseevropske energetske infrastrukture (poglavje V Uredbe (EU) št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾)

Komisija poudarja, da mora finančna podpora iz virov EU in nacionalnih virov po njenem zajemati tudi nepovratna sredstva za dela, da se omogoči izvajanje projektov skupnega interesa, s tem pa diverzifikacija virov oskrbe z energijo, oskrbovalnih poti in dobavnih partnerjev. Komisija si pridržuje pravico, da na podlagi izkušenj, pridobljenih pri spremljanju izvajanja projektov skupnega interesa, v zvezi s tem predloži predloge, in sicer v okviru poročila iz člena 17 uredbe o smernicah za vseevropsko energetske infrastrukturo.

⁽¹⁾ Glej stran 39 tega Uradnega lista.

Cena naročnine 2013 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 300 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 420 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	910 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	200 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL